

سورة الحج

22. സുറതുൽ ഹജ്ജ്

[52 മുതൽ 55 കൂടിയ ആയത്തുകൾ മക്കയുടെയും മദീനയുടെയും ഇടയ്ക്കുവെച്ച് അവതരിച്ചതും, ബാക്കി മദീനയിൽ അവതരിച്ചതാണെന്നും, 19 മുതൽ 24 കൂടിയ വചനങ്ങളൊഴിച്ച് ബാക്കി മദീനയിൽ അവതരിച്ചതുമാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. മിക്കവാറും വചനങ്ങൾ മദനിയും, ബാക്കി മക്കിയും ആണെന്ന് പറയുന്നതായിരിക്കും കൂടുതൽ ശരിയായിട്ടുള്ളത്.]

വചനങ്ങൾ 78 - വിഭാഗം (റൂക്വഅ്) 10

ഈ സുറത്തിലെ പ്രധാന പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങൾ മൊത്തത്തിൽ മൂന്നാകുന്നു: 1. മരണാനന്തര ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച്. 2. ഹജ്ജിനെയും 'മസ്ജിദുൽഹറാമി'നെയും സംബന്ധിച്ച്. 3. യുദ്ധം, അക്രമകാരികളുടെ നാശം, സ്രഷ്ടാവിന്റെ അസ്തിത്വം, വിഗ്രഹാദി ദൈവങ്ങളുടെ ദുർബ്ബലത മുതലായ പൊതുകാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച്.

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿1﴾ ഹേ, മനുഷ്യരേ! നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ ഭയപ്പെടുവിൻ! നിശ്ചയമായും, അന്ത്യസമയത്തിലെ [ലോകാവസാനഘട്ടത്തിലെ] പ്രകമ്പനം വമ്പിച്ച ഒരു കാര്യമത്രെ!

يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ

زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ﴿١﴾

﴿2﴾ നിങ്ങൾ അത് കാണുന്ന ദിവസം, മൂല കൊടുക്കുന്ന ഓരോ സ്ത്രീയും അവൾ മൂലകൊടുക്കുന്നതിനെ [ശിശുവിനെ]ക്കുറിച്ച് അശ്രദ്ധയിലായിത്തീരും;

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ

عَمَّا أَرْضَعَتْ

ഗർഭവതിയായ ഓരോ സ്ത്രീയും അവളുടെ ഗർഭം പ്രസവിച്ചു പോകുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്! ജനങ്ങളെ മത്തന്മാരായി നിനക്ക് കാണാം. [വാസ്തവത്തിൽ] അവർ മത്തന്മാരേയല്ല; പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ കഠിനമായതത്രെ!

وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا
وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَمَا هُمْ
بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ

﴿1﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ﴿1﴾ ഹേ മനുഷ്യരേ اتَّقُوا നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുവിൻ, സൂക്ഷിക്കുവിൻ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനെ إِنَّ زَلْزَلَةً നിശ്ചയമായും കൂലുക്കം, പ്രകമ്പനം السَّاعَةِ അന്ത്യസമയത്തിന്റെ, അന്ത്യഘട്ടത്തിന്റെ شَيْءٌ عَظِيمٌ വമ്പിച്ച ഒരു കാര്യമാണ്. ﴿2﴾ നിങ്ങളൽ കാണുന്ന ദിവസം تَذْهَلُ അശ്രദ്ധയിലാകും, അന്തം വിട്ടുപോകും എല്ലാ മൂല കൊടുക്കുന്നവളും عَمَّا أَرْضَعَتْ അവൾ മൂല കൊടുക്കുന്നതിനെ [ശിശുവിനെ] കുറിച്ചُ وَتَضَعُ പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്യും كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ എല്ലാ ഗർഭവതിയും, ഗർഭമുള്ളവളും حَمْلَهَا അവളുടെ ഗർഭത്തെ وَتَرَى നീ കാണും, നിനക്ക് കാണാം بِسُكَرَى മനുഷ്യരെ سُكَرَى മത്തന്മാരായി وَمَا هُمْ അവരല്ല, അവരല്ലതാനും മത്തന്മാർ, മത്തുപിടിച്ചവർ وَلَٰكِنَّ പക്ഷേ, എങ്കിലും عَذَابَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ شَدِيدٌ കഠിനമായതാണ്

ലോകാവസാനകാലത്ത് സംഭവിക്കുന്ന അതിഭയങ്കരങ്ങളായ സംഭവവികാസങ്ങളാകുന്നു ഇവിടെ പ്രകമ്പനം അഥവാ കൂലുക്കം (زَلْزَلَةٌ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അതിന്റെ കാഠിന്യവും, ഗൗരവവും നിമിത്തം ശിശുക്കൾക്ക് മൂലകൊടുക്കുന്ന മാതാക്കൾ അവരുടെ സ്വന്തം ദേഹത്തെക്കാൾ സ്നേഹിക്കുന്ന അരുമക്കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കാര്യംപോലും മറന്നുപോകും. ഗർഭിണികളായ സ്ത്രീകൾ സമയമെത്താതെതന്നെ പെട്ടെന്ന് പ്രസവിച്ചുപോകും. മനുഷ്യരെല്ലാം ലഹരിപിടിച്ച മത്തന്മാരെപ്പോലെ എന്തെന്നില്ലാത്തവണ്ണം പരിഭ്രാന്തരായിത്തീരും. കബ്റുകളിൽ നിന്ന് എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ മുമ്പത്തെ സ്ഥിതിതന്നെ ഇതാണെങ്കിൽ, അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന സംഭവങ്ങളും സ്ഥിതിഗതികളും എത്രമേൽ ഭയാനകമായിരിക്കും?! അല്ലാഹു കാക്കട്ടെ! ആമീൻ. ബനൂമുസ്തലക് (بنوالمصطلق) യുദ്ധകാലത്താണ് ഈ ആയത്ത് അവതരിച്ചതെന്നും, നബി ﷺ അത് സ്വഹാബികൾക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ അവർ, മറ്റൊരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത അത്ര അധികം കരയുകയുണ്ടായെന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

﴿3﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ

ക്കുകയും, ധിക്കാരശീലനായ എല്ലാ (തരം) പിശാചിനെയും പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുന്ന ചിലർ മനുഷ്യരിലുണ്ട്.

عَلِمَ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ

﴿4﴾ തന്നെ ആർ കാര്യകർത്താവാക്കിയോ അവനെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും, ജ്വലിക്കുന്ന നരകശിക്ഷയിലേക്ക് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്ന് അവനെ (പിശാചിനെ)ക്കുറിച്ച് രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (അതിൽ മാറ്റം വരുകയില്ല.)

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ

يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ

﴿3﴾ فِي اللَّهِ അവൻ തർക്കിക്കും മനുഷ്യരിലുണ്ട് مَنْ ചിലർ يُجَادِلُ അവൻ തർക്കിക്കും وَأَلَّا فِي اللَّهِ അവൻ തർക്കിക്കും وَيَتَّبِعُ യാതൊരു അറിവും കൂടാതെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യും كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ എല്ലാ പിശാചിനെയും ധിക്കാരശീലനായ ﴿4﴾ رേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു عَلَيْهِ അവനെപ്പറ്റി, അവന്റെ പേരിൽ أَنَّهُ അവനാണെന്ന് مَنْ تَوَلَّاهُ അവനെ ആർ കാര്യകർത്താവാക്കിയോ എന്നാൽ അവൻ അവനെ വഴി പിഴപ്പിക്കുന്നതാണെന്ന് وَيَهْدِيهِ അവനെ നയിക്കുകയും ചെയ്യും, അവൻ വഴി കാണിക്കുകയും ചെയ്യും إِلَىٰ عَذَابِ ശിക്ഷയിലേക്ക് السَّعِيرِ ജ്വലിക്കുന്ന നരകത്തിന്റെ

അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, അവന്റെ ശക്തിമാഹാത്മ്യങ്ങളെക്കുറിക്കുന്ന മഹൽഗുണങ്ങൾ, അവന്റെ മതകാര്യങ്ങൾ ആദിയായവയെല്ലാം 'അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യ'ത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. സത്യവിശ്വാസം, സദാചാരം, ധർമ്മികബോധം മുതലായവയിൽനിന്ന് മനുഷ്യരെ അകറ്റി നിറുത്തുവാൻ പരിശ്രമം നടത്തുക, നിർമ്മതനിരീശ്വരസിദ്ധാന്തങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുക, അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും നിലനിർത്തുവാൻ യത്നിക്കുക, ശരിയായ അറിവോ ലക്ഷ്യമോ ന്യായമോ കൂടാതെയുള്ള തർക്കങ്ങൾ നടത്തുക, സത്യത്തിലും ലക്ഷ്യത്തിലും സംശയം ജനിപ്പിക്കുന്ന വിമർശനങ്ങൾ നടത്തുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള ദുസ്സമ്പ്രദായക്കാരായ ഏതുതരം പിശാചുക്കളെയും- അവർ മനുഷ്യവർഗത്തിൽപ്പെട്ടവരാകട്ടെ- ജിന്നുവർഗത്തിൽപ്പെട്ടവരാകട്ടെ- പിൻതുടരുന്നവരെ ഈ വചനം ശക്തിയായി താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതും, ഇത്തരക്കാരുമായി കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കുന്നതും ഇഹലോകത്ത് ദുർമാർഗത്തെയും, പരലോകത്ത് നരകശിക്ഷയെയും മാത്രമാണ് പ്രദാനം ചെയ്യുക എന്നും അത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. 8-ാം വചനത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം.

സത്യവും ലക്ഷ്യവും മറച്ചുകൊണ്ടോ, അവയെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടോ തർക്കത്തിനും, വിമർശനത്തിനും മിനക്കെടുമ്പവർ ധിക്കാരശീലൻമാരായ പിശാചുക്കൾ (شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ) തന്നെ. ലക്ഷ്യവും യാഥാർത്ഥ്യവും അറിയുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ അതിന് വഴങ്ങുന്നവർ, അവരെ പിൻപറ്റിനടക്കുന്ന അനുയായികളുമാകുന്നു. സത്യം വെളിപ്പെ

ടുവാൻ വേണ്ടി ലക്ഷ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വാഗ്ദാനം നടത്തുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, അത് ആവശ്യവും കൂടിയായിരിക്കും. സത്യം വെളിപ്പെട്ടാൽ ഉടനെ അത് സ്വീകരിക്കുകയും, ലക്ഷ്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ മാർഗം അന്വേഷിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നല്ല തർക്കത്തിന്റെ ലക്ഷണമാകുന്നു. നബി ﷺ അരുളിച്ചെയ്ത ഒരു ഹദീസ് ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു:

ما ضل قوم بعد هدى كانوا عليه الا اوتوا الجدل - احمدوابن ماجه والترمذى

ഏതൊരു ജനതയും, നേർമാർഗത്തിലായിരുന്നതിന് ശേഷം, അവരിൽ തർക്കം നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലാതെ വഴിപിഴക്കാറില്ല എന്ന് സാരം.

﴿5﴾ ഹേ, മനുഷ്യരേ! (മരണശേഷം) ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ സംശയത്തിലാണെങ്കിൽ (ആലോചിച്ചു നോക്കുക): നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളെ നാം മണ്ണിൽ നിന്നും, പിന്നീട് ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്നും, പിന്നെ രക്തപിണ്ഡത്തിൽനിന്നും, പിന്നീട് ശരിയായ രൂപം നൽകപ്പെട്ടതും രൂപം നൽകപ്പെടാത്തതുമായ മാംസപിണ്ഡത്തിൽ നിന്നും സൃഷ്ടിച്ചു: നിങ്ങൾക്ക് (നമ്മുടെ സൃഷ്ടി മാഹാത്മ്യം) വ്യക്തമാക്കിത്തരുവാൻവേണ്ടി(യാണ് അങ്ങനെ ചെയ്തത്).

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنْ أَلْبَعَثَ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عِلْقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ

നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനെ നിർണയിക്കപ്പെട്ട ഒരവധിവരെ ഗർഭാശയങ്ങളിൽ നാം താമസിപ്പിക്കുന്നു; പിന്നീട്, നിങ്ങളെ ശിശുക്കളായി നാം പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു; പിന്നെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പുർണദശ പ്രാപിക്കുംവരെയും (വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നു). നിങ്ങളിൽ (നേരത്തെ) മരണമടയുന്നവരുണ്ട്; അറിവുണ്ടായിരുന്നതിന് ശേഷം (അത് നഷ്ടപ്പെട്ട്) യാതൊന്നും അറിയാതായിത്തീരുന്നവർ ആയുസ്സിന്റെ ഏറ്റവും ദുർബ്ബലാവസ്ഥ വരേക്കും ഒഴിവാക്കിവിടപ്പെടുന്നവരും നിങ്ങളിലുണ്ട്.

وَتُقَرَّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يَتُوفَّىٰ ' وَمِنْكُمْ مَّن يُرْدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا

ഭൂമി, വരണ്ടുകിടക്കുന്നതായി നീ കാണുന്നു; എന്നിട്ട് അതിൻമേൽ നാം (മഴ)വെള്ളം ഇറക്കിയാൽ അത് (ചൈതന്യം പൂണ്ട്) സ്മൃതിച്ചുവരികയും, ചീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; കൗതുകമുള്ള എല്ലാ (സസ്യ) ഇണകളെയും അത് ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!

وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهيجٍ

﴿5﴾ ഹേ മനുഷ്യരേ **إِنْ كُنْتُمْ** നിങ്ങളാണെങ്കിൽ **فِي رَيْبٍ** വല്ല സംശയത്തിലും **يَا أَيُّهَا النَّاسُ** **فَإِنَّا** **مِنْ تُرَابٍ** ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനെ (രണ്ടാമത്തെ ജീവിതത്തെ)പ്പറ്റി **خَلَقْنَاكُمْ** എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നാം **سَمَّ مِنْ عَلَقَةٍ** നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു **سَمَّ مِنْ نُطْفَةٍ** മണ്ണിൽനിന്ന്, മണ്ണിനാൽ **سَمَّ مِنْ مُمْضِغَةٍ** പിന്നെ ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽനിന്നും **مُخَلَقَةٍ** പിന്നെ രക്തപിണ്ഡത്തിൽ അള്ളിപ്പിടിക്കുന്നതിൽ നിന്നും **مُخَلَقَةٍ** പിന്നെ മാംസപിണ്ഡത്തിൽ നിന്നും **مُخَلَقَةٍ** രൂപം നൽകപ്പെട്ടതായ **وَعِبْرٍ مُمْضِغَةٍ** രൂപം നൽകപ്പെടാത്തതുമായ **وَنُقُورٍ** നിങ്ങൾക്ക് **لَكُمْ** നാം **مَا نَنْشَاءُ** നിങ്ങളുടെ **فِي الْأَرْحَامِ** നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനെ ഒരു അവധിവരെ **نُحْرَجُكُمْ** നിങ്ങളെ നാം പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു **طِفْلًا** ശിശുവായി, ശിശുക്കളായി **سَمَّ** പിന്നീട് **لِنَتَّبِعُوا** നിങ്ങൾ എത്തുന്നതുവരെയും, എത്തുവാൻവേണ്ടിയും **أَشَدَّكُمْ** നിങ്ങളുടെ പുർണ്ണദശ, നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ശക്തിയായ അവസ്ഥ **وَمِنْكُمْ** നിങ്ങളിലുണ്ട് **مَنْ يُتَوَفَّى** മരണമടയുന്നവർ **وَمِنْكُمْ** നിങ്ങളിലുണ്ട് **مَنْ يُرَدُّ** ഒഴിവാക്കി വിടപ്പെടുന്നവർ, ആക്കപ്പെടുന്നവർ **إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ** ആയുസ്സിന്റെ ഏറ്റവും ദുർബ്ബലാവസ്ഥവരെ, ഏറ്റവും താണ നിലവരെ **لِكَيْ لَا يَعْلَمَ** അവൻ അറിയാതിരിക്കുവാൻ (അറിയാതിരിക്കുമാറ്) **مَنْ بَعْدَ عِلْمٍ** അറിവിന് (അറിവുണ്ടായതിന്) ശേഷം **شَيْئًا** യാതൊന്നും **وَنُرَىٰ** നിനക്ക് കാണാം, നീ കാണുന്നു **الْأَرْضَ** ഭൂമിയെ **هَامِدَةً** വരണ്ടതായി, അടങ്ങിക്കിടക്കുന്നതായി **فَإِذَا أَنْزَلْنَا** എന്നിട്ട് നാം ഇറക്കിയാൽ **عَلَيْهَا** അതിൻമേൽ, അതിൽ **الْمَاءَ** വെള്ളം (മഴ) **اهْتَزَّتْ** അത് സ്മൃതിക്കുന്നു, ഇളകുന്നു **وَرَبَّتْ** അത് ചീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, പൊന്തുകയും ചെയ്യുന്നു **وَأَنْبَتَتْ** അത് ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും (മുളപ്പിക്കുകയും) ചെയ്യുന്നു **مِنْ كُلِّ زَوْجٍ** എല്ലാ ഇണകളെയും **بِهَيْجٍ** കൗതുകമുള്ള, അഴകുള്ള

മരണാനന്തരജീവിതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരോട്, തങ്ങളുടെ സ്വന്തം സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭം മുതൽ മരണംവരെയുള്ള അവസ്ഥാവിശേഷങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുനോക്കുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. അപ്രകാരം, അവരുടെ ആദ്യസൃഷ്ടിയുടെ കർത്താവായ അല്ലാഹുവിന് അവരെ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ നിശ്ചയമായും കഴിവുണ്ടെന്നും, അനേകം സ്ഥിതിമാറ്റങ്ങൾക്ക് വിധേയരാകുന്നതിൽ അസാഹസ്യമൊന്നുമില്ലെന്നും അപ്പോഴവർക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. മനുഷ്യന്റെ ഉത്ഭവം മുതൽ മര

ണംവരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ അവന്റെ ശരീരത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ കണക്കറ്റാകുന്നു. എങ്കിലും അവയിൽ പ്രധാനമായ ഏഴ് അവസ്ഥകളെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

1-മത്തേത്: അവന്റെ തുടക്കം മണ്ണിൽനിന്നാകുന്നു (مِنْ تَرَابٍ). മനുഷ്യന്റെ ആദ്യ പിതാവായ ആദം നബി (അ)യെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചതും, ഇന്ദ്രിയത്തിൽ അടക്കം ചെയ്ത മനുഷ്യബീജത്തിന്റെ ഉത്ഭവവും മണ്ണിൽനിന്നാണല്ലോ. മണ്ണിൽനിന്നും ജലത്തിൽനിന്നുമായി ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്ന ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് ആദ്യം രക്തവും പിന്നീട് ശുക്ലവും ഉണ്ടാകുന്നു.

2-മത്തേത്: ശുക്ലബീജത്തിൽ നിന്ന് തുടങ്ങുന്നു (ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ). ശുക്ലജലത്തിന്റെ ഏറ്റവും ചെറിയ ഒരംശം മാതാവിന്റെ ഗർഭാശയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. താമസിയാതെ, അതിൽനിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ചെറിയ രൂപത്തിലേക്ക് അത് നീങ്ങുന്നു.

3-മത്തേത്: അനന്തരം അത് ഗർഭാശയഭിത്തികളിൽ അള്ളിപ്പിടിക്കുന്ന ഒരു രക്തക്കട്ട (عَلَقَةٌ)യായി മാറുന്നു.

4-മത്തേത്: അല്പദിവസത്തിനകം അത് മാംസപിണ്ഡമായി (مِضْغَةً) മാറുന്നു. ഗർഭത്തിലിരിക്കുന്ന ശിശുവിന്റെ 4-മത്തെ ഈ ഘട്ടത്തെ അല്ലാഹു രണ്ട് അവസ്ഥയിലായി വിവരിക്കുന്നു; ശരിയായ രൂപം നൽകപ്പെടതും അല്ലാത്തതും (مُخَلَّقَةٌ غَيْرِ مُخَلَّقَةٍ).

مُخَلَّقَةٌ എന്ന പദം രണ്ട് മൂന്ന് തരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നു. അതായത്: രൂപവും അവയവങ്ങളും, ഇന്ദ്രിയശക്തികളുമെല്ലാം പൂർത്തിയായി നൽകപ്പെട്ടത് എന്നും, ജീവനോടുകൂടി പ്രസവിക്കപ്പെടത്തക്കവണ്ണം പൂർണ്ണനില നൽകപ്പെട്ടത് എന്നും, മനുഷ്യരൂപം പൂർത്തിയായി നൽകപ്പെട്ടത് എന്നും- ഇങ്ങനെ മൂന്ന് വിധത്തിൽ- വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. രൂപം നൽകപ്പെടാത്തത് (غَيْرِ مُخَلَّقَةٍ) എന്ന വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും ഇതനുസരിച്ച് വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാം. ഏതഭിപ്രായം നാം സ്വീകരിച്ചാലും, മേൽപറഞ്ഞ നാല് ഘട്ടങ്ങളിൽവെച്ച് കൂടുതൽ സമയം പിടിക്കുന്നത് ഈ നാലാമത്തെ ഘട്ടത്തിലാകുന്നു. ഗർഭസ്ഥശിശുവിന്റെ പൂർണ്ണതയും അപൂർണ്ണതയും നിർണയിക്കപ്പെടുന്നതും, ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും നൽകപ്പെടുന്നതും ഈ ഘട്ടത്തിലാകുന്നു. അങ്ങനെ കുറച്ചുമാസങ്ങളോളം ആ ശിശു ഗർഭാശയലോകത്ത് വെച്ച് വളർത്തപ്പെടുന്നു. അനുനിമിഷം അതിന് വേണ്ടുന്ന എല്ലാ ശുശ്രൂഷകളും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമാകുന്ന ഹസ്തം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വളരുവാനും, വികസിക്കുവാനും, ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾക്കും വേണ്ടുന്ന എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും അവിടെ അത് ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. ഇത്രയും കാലത്തെ അത്ഭുതകരമായ- അജ്ഞാതമായ- ആ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി മനുഷ്യന് വേഗം കണ്ടറിയുക സാധ്യമല്ലെങ്കിലും, അവന് അത് നിഷേധിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഇതിനെപ്പറ്റി മാത്രം ആലോചിക്കുന്നതായാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിമാഹാത്മ്യവും, അവന്റെ സൃഷ്ടിവൈഭവവും മനുഷ്യന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസവുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇത്രയും സംഗതികൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് لَسِبْنَ لَكُمْ (നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമാക്കിത്തരുവാൻ വേണ്ടി) എന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നത്.

ഡോക്ടർ എ. സി. സെൽമൺ, M. D അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ആരോഗ്യവും ദീർഘം

യുസ്സൂം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ (*) പറയുന്ന ചില സംഗതികൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് ഇവിടെ സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും:-

'ഒരു സ്ത്രീ ഗർഭം ധരിച്ചുകഴിഞ്ഞാലുടൻതന്നെ, കടുക് മണിയെക്കാൾ ചെറുതായ അണ്ഡം (ഇതിന്റെ വ്യാസം ഒരു അംഗുലത്തിന്റെ നൂറ്റി ഇരുപത്തഞ്ചിൽ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണ്.) വളരുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ അതിനൊരു മൽബറി (Mulberry = അമറാന്തി) പഴത്തിന്റെ ആകൃതിയും, ഏകദേശം അത്രത്തോളം വലിപ്പവും ഉണ്ടാകുന്നു. നാലാഴ്ചകൊണ്ട് അതൊരു പ്രാവിന്റെ മുട്ടയോളമാകുന്നു. രണ്ടാം മാസാവസാനത്തോടുകൂടി ഒരു കോഴിമുട്ടയോളം വലിപ്പമുണ്ടാകുകയും, ഒരു മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ ആകൃതി ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും. ഗർഭാശയത്തിന്റെ ഉൾഭാഗത്തോട് അതിനെ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഏതാനും രക്തനാഡികൾ ഉണ്ട്. മാതാവ് ഭക്ഷിച്ചു ദഹിക്കുന്ന ഭക്ഷണങ്ങൾ അവളുടെ രക്തനാഡികൾവഴി ഗർഭശിശുവിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലുന്നു.'

'ഒരു മൽബറിപ്പഴത്തെപ്പോലെ കാണപ്പെടുന്ന ചെറുപിണ്ഡം വളർന്നു 206 അസ്ഥികളും, 500ൽപരം മാംസപേശികളും, കണ്ണ്, ചെവി, ഹൃദയം, തലച്ചോറ് മുതലായ അവയവങ്ങളും ഉള്ള ഒരു മനുഷ്യശരീരമായിത്തീരുന്നു എന്നുള്ളത് അത്യന്തതകരമായ ഒരു സംഗതി തന്നെ! മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതും ആ ചെറുപിണ്ഡം വളർന്നു ഒരു പുതിയ പരിപൂർണ്ണ ശരീരമായിത്തീരുവാനിടയാക്കുന്നതും സർവ്വശക്തനായ ദൈവം തന്നെയാണെന്നുള്ളതിന് ഇത് വേറൊരു തെളിവത്രെ.....'

'നാലാം മാസാന്ത്യത്തിൽ ശിശുവിന് അഞ്ചംഗുലം നീളമുണ്ടായിരിക്കും, ആറുമാസം കഴിയുമ്പോൾ അതിന് രണ്ടരറാത്തൽ ഘനം കാണും. 6-ാം മാസാവസാനത്തിൽ ജനിക്കുന്ന പക്ഷം, ശിശു ഏതാനും ദിവസത്തിലധികം ജീവിച്ചിരിക്കുകയില്ല. 9-ാം മാസാവസാനത്തിൽ ശിശുവിന് 4 മുതൽ വേറെ റാത്തൽ ഘനവും, ഏകദേശം 18 അംഗുലം നീളവും ഉണ്ടായിരിക്കും..... 10-ാം മാസാവസാനത്തിൽ (280 ദിവസം കഴിയുമ്പോൾ) അത് പരിപൂർണ്ണ വളർച്ച പ്രാപിച്ചിരിക്കും. അപ്പോൾ 6 മുതൽ 10 റാത്തൽ വരെ ഘനവും, ഉദ്ദേശ്യം 20 അംഗുലം നീളവും കാണും.'

'ഗർഭകാലം ഏകദേശം ഇരുനൂറ്റി എൺപത് ദിവസങ്ങളാണ്..... എങ്കിലും, ശരിയായ ജനനത്തിന് നിശ്ചയിക്കുവാൻ ഒരു പ്രകാരത്തിലും സാധ്യമാകുന്നതല്ല. കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദിവസത്തിന് ഒരാഴ്ച മുമ്പായോ, ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞിട്ടോ ശിശു ജനിച്ചേക്കാം.....' (ആരോഗ്യവും ദീർഘായുസ്സും പേജ്: 145, 146.) ഒരാഴ്ച മുമ്പോ പിമ്പോ ആകാമെന്ന് ഡാക്ടർ പറഞ്ഞത് സാധാരണസ്ഥിതി മാത്രമാണ്. സാധാരണക്കെതിരായി സംഭവിക്കാവുന്നതിനെപ്പറ്റി ആർക്കും ഏകദേശ അഭിപ്രായം പറയുവാനും സാധ്യമല്ല.

5-ാമത്തെ അവസ്ഥ: അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച കാലം തികയുമ്പോൾ, ഈ ബാഹ്യലോകത്തേക്ക് അവൻ (മനുഷ്യൻ) ശിശുവായി പുറത്തുവരുന്ന. (شَمَّ نَشْرُ حُكْمٍ طِفْلًا) പുറത്തുവരുമ്പോൾ, കരയുവാൻമാത്രം പഠിച്ച അവൻ ഉടനെ മുലപ്പാൽ കുടിക്കുവാനും, ക്രമേണ ഓരോ അറിവും, അഭ്യാസവും കരസ്ഥമാക്കുവാനും ശീലിച്ചുവരുന്നു. അജ്ഞാതലോകത്തുവെച്ച് പരിപാലിച്ച അതേ ഹസ്തം തന്നെ, അവനെ വളർത്തിക്കൊണ്ടു പോരുവാൻ വേണ്ടത് ഈ ലോകത്തും അവനുവേണ്ടി മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്.

(* ആരോഗ്യസംബന്ധമായ പ്രധാനപ്പെട്ട പല തത്വങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥമാണിത്. ഈ ഗ്രന്ഥം പല ഭാഷകളിലേക്കും വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

6-ാമത്തേത്: അങ്ങനെ, അവൻ പ്രായപൂർത്തിയും, യുവത്വവും പ്രാപിക്കുന്നു. ബുദ്ധിയും തന്റേടവും ഉള്ളവനായിത്തീരുന്നു.

7-ാമത്തെ സ്ഥിതി മാറ്റം- ഇതാണ് അവസാനത്തേത്- അവനെ വീണ്ടും അദ്യശ്യമായ മറ്റൊരു ലോകത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നു. അഥവാ അവൻ മരണമടയുന്നു. ഇതെപ്പോഴാണ്, എങ്ങനെയാണ്, എവിടെ വെച്ചാണ് എന്നൊന്നും ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. അവന്റെ സ്രഷ്ടാവിന് മാത്രമേ അത് അറിഞ്ഞുകൂടു. ചിലർക്ക് ആയുഷ്കാലം കുറവായിരിക്കും. അവർ നേരത്തെ മരിച്ചുപോകുന്നു. മറ്റുചിലർക്ക് ദീർഘായുസ്സ് നൽകപ്പെടുന്നു. വാർദ്ധക്യം നിമിത്തം അറിവും, കഴിവുമെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടുകേവലം ശിശുസമാനമായിത്തീരുന്ന ശേഷമേ അവർ മരണമടയുന്നുള്ളൂ.

ഏതാണ്ട് ഇത് പോലെത്തന്നെയാണ് ഭൂമുഖത്ത് കാണപ്പെടുന്ന സസ്യലതാദികളുടെ ചരിത്രവും. ഉണങ്ങിവരണ്ട് തരിശായിക്കിടക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹു മഴ വർഷിപ്പിക്കുന്നു, ഉടനെ അതിൽ പല മാറ്റങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നു. അത് പെട്ടെന്ന് ചൈതന്യമുള്ളതായിത്തീരുന്നു. ചീർത്തു പിളരുന്നു; അൽപദിവസത്തിനകം പച്ചപിടിക്കുന്നു. കുറച്ചുദിവസം കൂടി കഴിയുമ്പോൾ ഹാ! എന്തൊരു കാഴ്ച! വൃക്ഷങ്ങളും ചെടികളുമായി! പൂവും കായുമായി! ഇങ്ങനെ മനുഷ്യന്റെയും, ഭൂമുഖത്ത് വളരുന്ന വസ്തുക്കളുടെയും, സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റി അൽപമാത്രമായ ചിന്തയെങ്കിലും ചെലുത്തുന്നവർക്ക് താഴെ പറയുന്ന പരമാർത്ഥങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയും:-

﴿6﴾ അല്ലാഹുതന്നെയാണ് സ്ഥിരയാഥാർത്ഥ്യമുള്ളവൻ എന്നും, അവൻ മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും, അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണെന്നുമുള്ള കാരണം കൊണ്ടാണത്;-

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهُ مُّحْيِي الْمَوْتِ وَاَنَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

﴿7﴾ നിശ്ചയമായും, അന്ത്യസമയം വരുന്നതാണ്- അതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല- എന്നും, അല്ലാഹു കബറുകളിൽ ഉള്ളവരെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കുന്നതാണെന്നും (ഉള്ളത് കൊണ്ടും ആകുന്നു.),

وَاَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيْهَا وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ

﴿6﴾ അത് **الْحَقُّ** അവൻ തന്നെ **هُوَ** അല്ലാഹു ആണെന്നത് കൊണ്ടാണ് **بِاَنَّ** അവൻ തന്നെ **الْحَقُّ** യഥാർത്ഥമായുള്ളവൻ, സ്ഥിരമായുള്ളവൻ **وَاَنَّهُ مُّحْيِي** അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു എന്നത് കൊണ്ടും **عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ** എല്ലാ കാര്യത്തിനും **قَدِيْرٌ** കഴിവുള്ളവൻ, ശക്തൻ **﴿7﴾** **وَاَنَّ السَّاعَةَ** അന്ത്യസമയം ആണെന്നത് കൊണ്ടും **لَا رَيْبَ** സംശയമേ ഇല്ല **فِيْهَا** അതിൽ **اللّٰهَ** അല്ലാഹു ആകുന്നു എന്നത് കൊണ്ടും **يَبْعَثُ** ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കുന്നു **مَنْ فِي الْقُبُوْرِ** കബറുകളിൽ (ശ്മശാനങ്ങളിൽ) ഉള്ളവരെ

അതായത് മേൽ വിവരിച്ച രണ്ടുകാര്യങ്ങൾ- മനുഷ്യന്റെ ഉത്ഭവം മുതൽ മരണം വരെയുള്ള സ്ഥിതിയും, സസ്യലതാദികളുടെ ഉൽപാദനവും- ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ ഇത്രയും സംഗതികൾ ശരിക്കും ബോധ്യമാകും:-

(1) ഇങ്ങനെയെല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചു നിയന്ത്രിച്ചുവരുന്ന മഹാശക്തി അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. യഥാർത്ഥ ദൈവവും, സ്ഥിരമായി നിലകൊള്ളുന്നവനും അവൻ മാത്രമാണ് (إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ). മറ്റുള്ളതെല്ലാം അസ്ഥിരവും, നാശമടയുന്നതുകൊണ്ടുമാകുന്നു.

(2) മാതൃകയില്ലാത്ത ഈ മഹൽകൃത്യങ്ങളെല്ലാം നടത്തിപ്പോരുന്ന അവൻ ഒരു വസ്തുവിനെ മറ്റൊന്നായി മാറ്റുവാനും, ഉള്ളതിനെ ഇല്ലാതാക്കുവാനും, ഇല്ലാത്തതിനെ നിർമ്മിക്കുവാനും കഴിയുന്നതുപോലെ, മരണപ്പെട്ടവരെ ജീവിപ്പിക്കുവാനും, കഴിയുന്നവനാകുന്നു. അവനത് ചെയ്യുന്നതുമാണ്. (وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَى) മാത്രമല്ല.

(3) അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഏത് കാര്യത്തിനും അവന് കഴിവുണ്ട്; അത് നടപ്പിലാക്കുവാൻ അവന് ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല. (وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) അതുപോലെത്തന്നെ, മനുഷ്യനും സസ്യവർഗങ്ങളും മാത്രമല്ല- ഈ ഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം തന്നെ- നിത്യേന വന്നും, പോയും, ഉത്ഭവിച്ചും, നശിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ ഈ ലോകം തന്നെ ഒരിക്കൽ നശിച്ചുപോകും.

(4) അതെ, അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് പോലെ, ലോകാവസാനമാകുന്ന ഒരു അന്ത്യഘട്ടം സംഭവിക്കുമെന്നതിൽ യാതൊരു സന്ദേഹത്തിനും വകയില്ല.

(وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا) ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുമ്പോൾ.

(5) മരണപ്പെട്ട് മൺമറഞ്ഞവർ, കുറെ കഴിയുമ്പോൾ വീണ്ടും എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുകയും അവരുടെ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചോദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത് കേവലം യുക്തവും, സംഭവ്യവും മാത്രമാണ്. (وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ)

(8) യാതൊരു അറിവാകട്ടെ, മാർഗദർശനമാകട്ടെ, വെളിച്ചം നൽകുന്ന വേദഗ്രന്ഥമാകട്ടെ, (ഒന്നും) കൂടാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ തർക്കിച്ചുവരുന്ന ചിലർ മനുഷ്യരിലുണ്ട്;-

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ

عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٨﴾

(9) അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് (ജനങ്ങളെ) വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനായി, (അഹംഭാവപൂർവ്വം) ചുമൽഭാഗം തിരിച്ചുകൊണ്ടത്രെ (അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്). അവന് ഇഹലോകത്ത് നിന്ദ്യാവസ്ഥയുണ്ട്; കിയാമത്തുനാളിൽ അവന് നാം ചുട്ടുകരിക്കുന്ന ശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

ثَانِي عَطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ

الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٩﴾

(10) '(അഹംഭാവപൂർവ്വം തർക്കിക്കുന്നവനേ!) നിന്റെ കൈകൾ മുന്

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ

ചെയ്തുവെച്ചിട്ടുള്ളതും, അല്ലാഹു അടിയാൻമാരോട് ഒട്ടും അനീതി ചെയ്യുന്നവനല്ലെന്നുള്ളതും കൊണ്ടാണ് അത്.' (എന്ന് അവനോട് പറയപ്പെടും).

لَيْسَ بِظَلْمٍ لِلْعَبِيدِ

﴿8﴾ മനുഷ്യരിലുണ്ട് مَنْ يُجَادِلُ തർക്കിച്ചുവരുന്ന ചിലർ فِي اللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ وَلَا هُدًى യാതൊരറിവും കൂടാതെ മാർഗദർശനമില്ലാതെയും وَلَا كِتَابٍ ഒരു (വേദ) ഗ്രന്ഥമില്ലാതെയും വെളിച്ചം നൽകുന്ന, പ്രകാശം നൽകുന്ന ﴿9﴾ ثَانِي തിരിച്ചവനായിക്കൊണ്ട് عَطْفِهِ അവന്റെ ഭാഗം, തോൾ (ചുമൽ) عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് هُوَ അവനുള്ള ദُنْيَا ഇഹലോകത്ത് خِزْيٍ നിന്ദ്യത, നിന്ദ്യാവസ്ഥ, അപമാനം وَنُذِيْقُهُ അവന് നാം അനുഭവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും يَوْمَ الْقِيَامَةِ കിയാമത്തുനാളിൽ ചുട്ടെരിയുന്ന ശിക്ഷ ﴿10﴾ عَلَيْكَ അത് بِمَا قَدَّمْتُ മുമ്പ് ചെയ്തുവെച്ചത് കൊണ്ടാണ് يَذَاكَ നിന്റെ രണ്ടുകൈകൾ وَأَنَّ اللَّهَ അല്ലാഹു ആണെന്നതും لَيْسَ അവൻ അല്ല (എന്നുള്ളതും) بِالْظَلَامِ ഒട്ടും അക്രമിക്കുന്നവൻ, അനീതി ചെയ്യുന്നവൻ لِلْعَبِيدِ അടിമകളെ, അടിയാൻമാരോട്

അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ തർക്കം നടത്തുന്നവരെ സംബന്ധിച്ച് 3-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ ചിലതെല്ലാം പറഞ്ഞുവല്ലോ. യഥാർത്ഥവും, ലക്ഷ്യവും കാട്ടിക്കൊടുത്താലും, അത് സ്വീകരിക്കാതെ വല്ല മുടന്തൻ ന്യായങ്ങളിലും പറ്റിക്കൂടി തർക്കം നടത്തുക അവരുടെ പതിവായിരിക്കും. യുക്തവും സ്വീകാര്യവുമായ തെളിവുകളോ, പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന ലഭിക്കുന്ന മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങളുടെയോ, വേദപ്രമാണങ്ങളുടെയോ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർക്കൊന്നും പറയുവാനുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ചിന്താശൂന്യമായ ആളുകളെ കബളിപ്പിക്കുവാൻമാത്രം പോരുന്ന ദുർന്യായങ്ങളും, ധർമ്മികബോധമില്ലാത്തവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ഉതകുന്ന യുക്തിവാദങ്ങളുമായിരിക്കും അവരുടെ ആയുധം. ആകർഷകമായ വാക്കുകളും, കൃത്രിമപ്രയോഗങ്ങളും അവരുടെ പ്രചാരണമാർഗങ്ങളുമായിരിക്കും. ഈ ദുർവൃത്തിയുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചാണ് 3-ാം വചനത്തിൽ 'ശിഷ്ടാന മറീദ്' എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഇവരെ അനുകരിക്കുന്നവരെയും, അതിന്റെ അനന്തരഫലത്തെയും സംബന്ധിച്ച് അവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു. ആ നേതാക്കളെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

بِعْرِ عَلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ (യാതൊരു അറിവും, മാർഗദർശനവും, വേദഗ്രന്ഥവും ഒന്നുമില്ലാതെ) എന്ന വാക്ക് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. അല്ലാഹു സദാ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വകവെക്കാതെ, പരലോകം, മരണാനന്തരജീവിതം, രക്ഷാശിക്ഷകൾ മുതലായവയെ നിരാകരിക്കുന്നതുമാത്രം വമ്പിച്ച കുറ്റമാണ് എന്നല്ല ഈ വചനത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. കുർആനെയും, നബിചര്യകളെയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് അവയ്ക്കെതിരായി പ്രചാരവേലയും, പരിശ്രമങ്ങളും നടത്തുന്ന നേതാക്കളുടെയും, അവരെ അനുകരിച്ചു വഴിപിഴച്ചുപോകുന്ന അനുഗാമികളുടെയും

ചെയ്തികൾക്കുടി ഈ വചനങ്ങളിൽ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സത്യത്തിനെതിരായി പ്രചാരവേല നടത്തുന്ന നേതാക്കൾക്ക് അതിന്റെ പിന്നിൽ ചില പ്രത്യേക താൽപര്യങ്ങളും, സ്വാർത്ഥങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് സാധാരണക്കാർ ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. അവർ തങ്ങളുടെ താൽക്കാലിക കാര്യലബ്ധിക്കായിട്ടാണ് സത്യം മുടിവെക്കുന്നതെന്ന് അവർ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു കവി പറഞ്ഞതെത്ര വാസ്തവം!-

ويارب مقفؤ الخطا عند قومه طريق نجاه عندهم مستونهج

സാരം: 'ഹാ! രക്ഷാമാർഗം ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽതന്നെ ശരിക്കു തെളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ടായിട്ടും അത് ശ്രദ്ധിക്കാതെ, എത്ര ആളുകളുടെ പിന്നാലെയാണ് ജനങ്ങൾ അവരുടെ കാലടികളെ അനുഗമിച്ചു നടന്നുവരുന്നത്!'

വിഭാഗം - 2

﴿11﴾ ഒരു തെല്ലിൻ മേലായി (സ്ഥിതിചെയ്തു)കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിച്ചുവരുന്ന ചിലർ മനുഷ്യരിലുണ്ട്: അവൻ വല്ല നന്മയും വന്നെത്തിയാൽ അവൻ അതുകൊണ്ട് അടങ്ങിക്കൊള്ളും; വല്ല പരീക്ഷണവും അവനെ ബാധിച്ചുവെങ്കിൽ അവൻ മുഖംകുത്തി മറിഞ്ഞു (അവതാളത്തിലായി) പോകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അവൻ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി! അത് തന്നെയാണ് വ്യക്തമായ നഷ്ടം (അതിൽപരം നഷ്ടമില്ല).

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ

ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُمِينُ ﴿١١﴾

﴿12﴾ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, തനിക്ക് ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തതിനെയും, ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതിനെയും അവൻ വിളിക്കുന്നു [പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു;] അത് തന്നെയാണ് വിദ്വേഷമായ വഴിപിഴവ്!

يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا يَنْفَعُهُ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٢﴾

﴿13﴾ യാതൊരുത്തന്റെ ഉപദ്രവം അവന്റെ ഉപകാരത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ അടുത്തതാണോ അങ്ങനെയുള്ളവനെത്തന്നെ, അവൻ വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു! അവനെത്ര ദുഷിച്ച രക്ഷാധികാരി! അവനെത്ര ദുഷിച്ച കുട്ടുകാരനും!

يَدْعُوا لِمَن ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِ لَيْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿١٣﴾

﴿11﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْبُدُ آثَرًا (ഇബ്രാദത്ത് ചെയ്തു) വരുന്ന ചിലർ **اللَّهِ** അല്ലാഹുവിനെ **عَلَىٰ حَرْفٍ** ഒരു തെല്ലിന്മേൽ ആയി, അറ്റത്തായിക്കൊണ്ട്, ഒരു ഓരത്തിലായിക്കൊണ്ട് **فَإِنْ أَصَابَهُ** അങ്ങനെ അവൻ വന്നെത്തിയാൽ, ബാധിച്ചാൽ **خَيْرٌ** വല്ല നന്മയും **أَطْمَأَنَّ** അവൻ അടങ്ങും **بِهِ** അതുകൊണ്ട് **وَإِنْ أَصَابَتْهُ** അവൻ ബാധിച്ചെങ്കിലോ **فَتَنَّتُهُ** വല്ല പരീക്ഷണവും, വല്ല കുഴപ്പവും **انْقَلَبَ** അവൻ മറിഞ്ഞുപോകും, അവ താളത്തിലാകും **عَلَىٰ وَجْهِهِ** തന്റെ മുഖത്തിന്മേൽ (മുഖംകുത്തി) **حَسِرَ** അവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു **الدُّنْيَا** ഇഹലോകം, ഇഹത്തിൽ **وَ الْآخِرَةِ** പരലോകവും, പരലോകത്തും **ذَلِكَ هُوَ** അത്തന്നെയാണ് **الْخُسْرَانُ** നഷ്ടം **الْمُبِينُ** വ്യക്തമായ, സ്പഷ്ടമായ ﴿12﴾ **يَدْعُوا** അവൻ വിളിക്കുന്നു, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു **مِن دُونِ اللَّهِ** അല്ലാഹുവിന് പുറമെ **مَا لَا يَضُرُّهُ** അവൻ ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തതിനെ **وَمَا لَا يَنْفَعُهُ** അവൻ ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതിനെയും **ذَلِكَ هُوَ** അത്തന്നെയാണ് **الضَّلَالُ** വഴിപിഴവ് **الْبَعِيدُ** വിദൂരമായ ﴿13﴾ **يَدْعُوا** അവൻ വിളിക്കുന്നു **لَمَن** ഒരുവനെത്തന്നെ, യാതൊരുവനെത്തന്നെ **ضُرُّهُ** അവന്റെ ഉപദ്രവം **أَقْرَبُ** കൂടുതൽ അടുത്തതാണ് (എളുപ്പമുള്ളതാണ്) **مِنْ نَّفْعِهِ** അവന്റെ ഉപകാരത്തെക്കാൾ എത്ര ദുഷിച്ചത്, വളരെ മോശപ്പെട്ടത് **الْمَوْلَىٰ** സഹായകൻ, രക്ഷാകർത്താവ്, യജമാനൻ **وَلَيْسَ** എത്ര ദുഷിച്ചതും **الْعَشِيرُ** കുട്ടാളി, കുട്ടുകാരൻ

ലക്ഷ്യവും തെളിവുമില്ലാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ തർക്കം നടത്തുന്നവരെ കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, മതത്തിൽ അടിയുറപ്പും, വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരതയുമില്ലാതെ, അല്ലാഹുവിന് ഇബ്രാദത്ത് ചെയ്യുന്ന ചിലരെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇവരുടെ വിശ്വാസവും, ആരാധനകളുമെല്ലാം, അപ്പപ്പോൾ തങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന പരിതഃസ്ഥിതികൾക്കനുസരിച്ച് മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മതത്തിന്റെ ഉള്ളിലേക്കോ മദ്ധ്യത്തിലേക്കോ അവർ പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. നേരമറിച്ച് അതിന്റെ പുറവക്കിൽ ആടിക്കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരിക്കും. സുഖസന്തോഷങ്ങളും, സൗകര്യവുമാണ് അവർക്ക് കൈവരുന്നതെങ്കിൽ, അവർ സംതൃപ്തരായി സമാധാനമടയും. തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെയും, നടപടിയുടെയും ഗുണഗണങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരുപക്ഷേ അവർ ആത്മപ്രശംസ നടത്തുകയും ചെയ്യും. ശാരീരികമോ, മാനസികമോ ധനപരമോ ആയ വല്ല ദോഷവും ബാധിച്ചുവെന്നിരിക്കട്ടെ, അവരുടെ നില പെട്ടെന്ന് അവതാളത്തിലാകുന്നു. അങ്ങനെ, അവിശ്വാസത്തിലേക്കും ദുർനടപ്പിലേക്കും വഴുതിപ്പോകുകയും ചെയ്യും. അതേവരെ തങ്ങൾ ആചരിച്ചുവന്ന നടപടികളെ പഴിക്കുകയും ചെയ്തേക്കും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ: അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടുമെല്ലാതെ ആടിക്കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണവർ. (مذذبذبين بين ذلك لال اللى هو لاء والال هو لاء) നബി തിരുമേനി **ﷺ** യുടെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഇത്തരം ചില ആളുകളുടെ ചെയ്തികളെ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും, ഈ സ്വഭാവക്കാരായ ആളുകൾ എല്ലാ കാലത്തുമെന്നപോലെ ഇന്നും കാണപ്പെടുന്നതാണ്.

‘കുഹ്ഫിന്റെ (അവിശ്വാസത്തിന്റെ) അനിവാര്യഫലങ്ങളാണ് സംശയവും, നിരാശയും. ‘ഈമാനി’ൽ (സത്യവിശ്വാസത്തിൽ) അടിയുറച്ചിട്ടുള്ളവനെ സംശയവും, നിരാശയും ബാധിക്കയില്ല. അവൻ, സന്തോഷത്തിൽ നന്ദിയുള്ളവനും, സന്താപത്തിൽ ക്ഷമ

യുള്ളവനും, ഭാവിയിലേക്കുറിച്ച് പ്രതീക്ഷയുള്ളവനുമായിരിക്കും. അവനെ ബാധിക്കുന്ന വിഷമങ്ങളും, പരീക്ഷണങ്ങളും അവൻ സഹനപൂർവ്വം തരണം ചെയ്യും. അതവന്റെ വിശ്വാസത്തെ ദൃഢപ്പെടുത്തുകയും, കളങ്കരഹിതമാക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുക. തന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെയും, നടപടിക്രമങ്ങളുടെയും, ഫലം താൽക്കാലിക സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ അധിഷ്ഠിതമാണെന്ന് അവൻ കരുതുകയില്ല. സത്യം പ്രാപിക്കുക, സ്രഷ്ടാവിനെ അനുസരിക്കുക, അവന്റെ ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടുക, അവന്റെ പ്രതിഫലം പ്രതീക്ഷിക്കുക ഇത്യാദി ഗുണങ്ങളാണ് മതവിശ്വാസിക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്. ഭൗതികവും, താൽക്കാലികവുമായ നന്മകളെ ഉന്നംവെക്കുന്ന മതവിശ്വാസി കേവലം 'മുനാഫിക്' (കപടവിശ്വാസി) ആകുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞവിധം അസ്ഥിരമായ നില കൈക്കൊള്ളുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്കുണ്ടാകുന്ന നേട്ടമെന്താണ്? ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നഷ്ടം തന്നെ! ഒരു സത്യവിശ്വാസിക്കുണ്ടാകുന്ന സകല ഗുണങ്ങളും അവർക്ക് നഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഏതൊരു വ്യാമോഹമാണ് അവരെ മതത്തിൽനിന്ന് വ്യതിചലിപ്പിച്ചതെങ്കിൽ, ആ വ്യാമോഹമെങ്കിലും അതുമൂലം സാധ്യമാകുമോ? അതുമില്ല! അല്ലാഹു അവർക്ക് കണക്കാക്കിയതിലപ്പുറം ഒന്നുംതന്നെ, ആ വ്യതിയാനം അവർക്ക് നേടിക്കൊടുക്കുന്നില്ല. പരലോകത്താകട്ടെ, കാലാകാല ശിക്ഷയും! എന്തൊരു നഷ്ടമാണ് സംഭവിക്കുവാനുള്ളത്?!

അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിച്ചും, സന്തോഷ സന്താപങ്ങളിൽ അവനെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചും വരുന്നവർ- അതുമൂലം തനിക്കുവേണ്ടത്ര നന്മകൾ ലഭിച്ചില്ലെന്നോ, തിന്മകളിൽനിന്ന് രക്ഷ കിട്ടിയില്ലെന്നോ കരുതി- അത് ഉപേക്ഷിച്ചെന്ന് വെക്കുക: എന്നാൽ പിന്നെ അവന്റെ ആശകൾ അർപ്പിക്കുവാനും, അപേക്ഷകൾ സമർപ്പിക്കുവാനും മറ്റൊരാണുള്ളത്? അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഏതൊന്നിനെ അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്താലും ശരി, അതിനെ വിളിച്ചാറായിച്ചത് കൊണ്ട് ഒരു നേട്ടമോ, വിളിച്ചാറായിക്കാത്തത് കൊണ്ട് ഒരു കോട്ടമോ അവന് നേരിടുവാനില്ല. എന്നിരിക്കെ, എല്ലാനന്മയും, എല്ലാ തിന്മയും ഏതൊരു മഹാശക്തിയുടെ കയ്യിലാണോ ആ മഹാശക്തിയെ വിട്ടു മറ്റൊന്നിനെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നതിൽപരം ദൗർഭാഗ്യകരമായിട്ടുള്ളതെന്താണ്? ഉപകാരവും അപകാരവുമില്ലെങ്കിൽ പോകട്ടെ എന്നുവെച്ച് തൃപ്തി അടയുവാനും തരമില്ല. കാരണം, അത്മൂലം കിയാമത്തുനാളിൽ വമ്പിച്ച ശിക്ഷയും ആപത്തുകളും അവനെ ബാധിക്കാനിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. നരകശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ അവൻ ഇങ്ങനെ വിളിച്ച് അട്ടഹസിച്ചേക്കാം: 'അയ്യോ! സഹായകനും ബന്ധുവുമായി ഞാൻ കരുതി വന്നവൻ വളരെ മോശപ്പെട്ടവനായല്ലോ! ഞാൻ തുണക്കാരനും കൂട്ടുകാരനുമായിരുന്നവൻ ഇത്രത്തോളം കൊള്ളരുതാത്തവനായല്ലോ...!' എന്നൊക്കെ. (لَيْتَسَّ الْمَوْتَىٰ وَلَيْتَسَّ الْعَشِيرُ)

﴿14﴾ നിശ്ചയമായും, വിശ്വാസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരെ അല്ലാഹു, താഴ്ഭാഗത്തുകൂടി നദികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് പ്രവർത്തിക്കുന്നതാകുന്നു.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا

﴿15﴾ ആരെങ്കിലും, ഇഹലോകത്തും, പരലോകത്തും അല്ലാഹു അവനെ സഹായിക്കുന്നതേയല്ല എന്ന് വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അവൻ ഉപരിഭാഗത്തേക്ക് ഒരു കയർ നീട്ടി(ക്കെട്ടി)ക്കൊള്ളട്ടെ, പിന്നീട് (കഴുത്ത് കൂടുകൂടി) മുറിച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്യട്ടെ! [അതിൽ ആത്മഹത്യ ചെയ്യട്ടെ.] എന്നിട്ട്, അവന്റെ (ഈ) തന്ത്രം (അവനെ) ക്ലേശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ പോക്കി [ഇല്ലാതാക്കി]ക്കളയുമോ എന്ന് നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ!

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيظُ

﴿14﴾ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരെ സൽക്കരമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു جَنَاتٍ സ്വർഗങ്ങളിൽ تَجْرِيْٓنَّ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു مِنْ تَحْتِهَا അതിന്റെ അടിഭാഗത്തുകൂടി النُّجُومُ നദികൾ, അരുവികൾ إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يَفْعَلُ അവൻ പ്രവർത്തിക്കും, ചെയ്യും مَا يُرِيدُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ﴿15﴾ ആരെങ്കിലും ആയാൽ يَظُنُّ വിചാരിക്കുന്ന أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ അവനെ സഹായിക്കുന്നതേ അല്ല എന്ന് اللَّهُ അല്ലാഹു فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ പരലോകത്തിലും എന്നാലവൻ നീട്ടിയിട്ടു കൊള്ളട്ടെ بِسَبَبٍ ഒരു കയറിനെ, ഒരു ബന്ധത്തെ إِلَى السَّمَاءِ ഉപരിഭാഗത്തേക്ക്, വാനത്തിലേക്ക് ثُمَّ പിന്നെ لْيَقْطَعْ അവൻ മുറിച്ചുകൊള്ളട്ടെ فَلْيَنْظُرْ എന്നിട്ടവൻ നോക്കട്ടെ هَلْ يُذْهِبَنَّ നിശ്ചയമായും പോക്കി (ഇല്ലാതാക്കി)ക്കളയുമോ (എന്ന്) كَيْدُهُ അവന്റെ തന്ത്രം, ഉപായം مَا يَغِيظُ ക്ലേശിപ്പിക്കുന്നതിനെ (ആ കാര്യത്തെ)

﴿15﴾ (അവനെ സഹായിക്കുന്നതേയല്ല) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ 'അവനെ' (•) എന്ന സർവ്വനാമം (ضمير) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, നബി തിരുമേനിﷺ യാണെന്നാണ് അധിക മുഹസ്സിറുകളും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. മറ്റുള്ളവർ പറയുന്നത് പ്രസ്തുത വിവരം വിചാരിക്കുന്നവനെത്തന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നാകുന്നു.

ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ച് ആയത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: നബിﷺ യെ- അതായത് അവിടുന്ന് പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന മതത്തെ- ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹു സഹായിച്ചു വിജയിപ്പിക്കുകയില്ലെന്ന് വല്ലവനും വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അവന്റെ ആ ആഗ്രഹം ഒരിക്കലും നിറവേറുവാൻ പോകുന്നില്ല. ആകയാൽ, മേൽപുരയിലോ മറ്റോ ഒരു കയർ നീട്ടിക്കെട്ടി അതിൽ തുങ്ങിമരിച്ചു സ്വയം നശിച്ചിട്ടെങ്കിലും, അവന്റെ വെറുപ്പും വിദ്വേഷവും ഇല്ലാതാക്കുവാൻ മാർഗമുണ്ടെങ്കിൽ അവനത് ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. ഏതായാലും അവന്റെ നിരാശക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാകാത്തതാകുന്നു.

അല്ലാഹു അവന്റെ റസൂലിനെയും, മതത്തെയും വിജയിപ്പിക്കുമെന്നത് തീർച്ചപ്പെട്ട കാര്യമാണ്. രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് സാരം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: ഒരാൾ, ഇഹത്തിലും പരത്തിലും തനിക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും രക്ഷയുമില്ലെന്ന് കരുതുന്ന പക്ഷം- അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്തിൽ അവൻ നിരാശപ്പെട്ടാൽ- പിന്നെ അവൻ രക്ഷയില്ലതന്നെ. ആ മനുഷ്യശരം തീർക്കുവാൻ ആത്മഹത്യ വേണമെങ്കിലും ചെയ്തു കൊള്ളട്ടെ എന്നും അതിന് അനുമതി ലഭിക്കുകയില്ല. ഇതാണ് സാരം. സത്യവിശ്വാസിക്ക് ഒരിക്കലും നിരാശയുണ്ടാവാൻ പാടില്ലെന്ന് മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. ആ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെടുന്നത്.

മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ഐഹികവും, പാരത്രികവുമായ നേട്ടങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം ആശയാണ്, അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യാശയാണ്. പ്രത്യാശയില്ലാത്തവൻ പരിശ്രമിക്കുകയില്ല. പരിശ്രമിക്കാത്തവൻ വിജയിക്കുകയുമില്ല. വിഷമങ്ങൾക്ക് ശേഷം ആശ്വാസത്തെയും, ഞെരുക്കത്തിന് ശേഷം എളുപ്പത്തെയും, പാപത്തിന് ശേഷം മോചനത്തെയും, ദാരിദ്ര്യത്തിന് ശേഷം ധന്യതയെയും അവൻ ആശിക്കുന്നു. അവന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ കാര്യത്തിലും, അനുഗ്രഹത്തിലും ഒരിക്കലും അവൻ നിരാശ അനുഭവപ്പെടുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ നിരാശപ്പെടുന്നത് എത്രമാത്രം ഭയങ്കര നഷ്ടമായിരിക്കുമെന്ന് നോക്കുക:-

1: ഇബ്റാഹീം നബി (അ) പറഞ്ഞതായി കൂർആനിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: ‘വഴിപിഴച്ചവരല്ലാതെ ആരാണ് തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ കാര്യത്തിൽനിന്ന് നിരാശപ്പെടുക?!’ (15: 56.)

2: യഅ്കൂബ് നബി (അ) തന്റെ പുത്രൻമാരോട് ഉപദേശിച്ചുകൂട്ടത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: ‘നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ആശ്വാസത്തെക്കുറിച്ച് നിരാശ അടയരുത്; നിശ്ചയമായും അവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളല്ലാതെ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ആശ്വാസത്തിൽ നിരാശ അടയുകയില്ല’. (12: 87)

3: അല്ലാഹു അവന്റെ അടിയാൻമാരെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ‘(നബിയേ,) പറയുക: തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ദേഹങ്ങളോട് അതിരുകവിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള എന്റെ (പാപികളായ) അടിയാൻമാരേ!’ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽനിന്ന് ആശ മുറിഞ്ഞുപോകരുത് എന്ന്’ (39: 53.)

പല ലക്ഷ്യങ്ങളും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും മുമ്പ് വിവരിച്ചുവല്ലോ. അവയെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

﴿16﴾ അപ്രകാരം, നാം ഇത് [കൂർആൻ] വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യങ്ങളെന്ന നിലക്കും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ സന്മാർഗത്തിലാക്കുന്നതാണെന്നതിനാലും അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يُرِيدُ

﴿17﴾ നിശ്ചയമായും, ‘ഇസ്മാൻ’ [സത്യവിശ്വാസം] സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവർ, ജൂതൻമാരായുള്ളവർ, ‘സാബി

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا

'കൾ, 'നസ്റാനി'കൾ, 'മജൂസി'കൾ, 'ശിർക്ക്' [ബഹുദൈവവിശ്വാസം] സ്വീകരിച്ചവർ എന്നിവർക്കിടയിൽ, കിയാമത്ത് നാളിൽ അല്ലാഹു തീർപ്പ് കൽപിക്കുന്നതാകുന്നു. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവനാകുന്നു.

وَالصَّيْبِ وَالنَّصْرِيِّ وَالْمَجُوسِ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ
بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ

شَيْءٍ شَهِيدٌ

﴿16﴾ അപ്രകാരം അന്തർലോകീയമായി അറിയിക്കുന്നതിനുള്ള തിരക്കുകളും അല്ലാഹു ആണെന്നതിനാലും സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നു, മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു (എന്നതിനാലും) അവൻ മനുഷ്യജാതികളെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ ﴿17﴾ നിശ്ചയമായും ഒരു കൂട്ടർ അമൻ (സത്യവിശ്വാസം) സ്വീകരിച്ചു യാതൊരു കൂട്ടരും ഹാദൂ അമൻ ജൂതരായി ഷാബിബിൻ (നസ്റാനി)കളും മജൂസികളും (അഗ്നി ആരാധകരും) യാതൊരു കൂട്ടരും അമൻ ശിർക്ക് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു തീർപ്പ് കൽപിക്കും അവർക്കിടയിൽ കിയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന (സന്നദ്ധനായി മേൽനോട്ടം ചെയ്യുന്ന)വനാണ്

ലോകത്ത് കൂടുതൽ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന ആറ് മതവർഗങ്ങളാണിവർ, 'ഇസ്മായീൽ' സ്വീകരിച്ചവരാണ് പരത്തത് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച മുസ്ലിംകളെപ്പറ്റിയാണ്. 'ജൂതന്മാർ' മുസാൻബി (അ)യുടെ മതാവലംബികളെന്ന പേരിൽ അവശേഷിച്ചവരാകുന്നു. 'നസ്റാനി'കൾ എന്ന് പരത്തത് ക്രിസ്ത്യാനികളെയാകുന്നു. സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രാദികളെ ദേവീദേവന്മാരാക്കി ആരാധിക്കുന്നവരാണ് 'സ്വാബികൾ' അഗ്നി ആരാധകന്മാരാണ് 'മജൂസികൾ, വിഗ്രഹാരാധനകൾ സ്വീകരിച്ചവരാണ് 'ശിർക്ക്' സ്വീകരിച്ചവർ. ഇവരിൽ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച ഒന്നാമത്തെ കക്ഷിയെപ്പറ്റി ബാക്കിയെല്ലാം ചെക്കുത്താന്റെ കക്ഷികളും ഒന്നാമത്തേത് 'റഹ്മാന്റെ' കക്ഷിയുമാകുന്നു. ഓരോ കക്ഷിയുടെയും, അതിലെ അവാന്തര വിഭാഗങ്ങളുടെയും എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളും അല്ലാഹു കണ്ടറിഞ്ഞും വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുനിൽക്കുന്നു. ഓരോ കക്ഷിയെയും, അതിലെ വ്യക്തികളെയും കിയാമത്ത് നാളിൽ അവൻ വിചാരണചെയ്തു തക്ക തീർപ്പ് കൽപിക്കുന്നതാണ് എന്ന് സാരം. ഓരോ വ്യക്തിയോടും അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

﴿18﴾ നീ കണ്ടില്ലേ: നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, ആകാശങ്ങളിലുള്ളവരും, ഭൂമിയിലുള്ളവരും,

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي
السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ

സൂര്യനും, ചന്ദ്രനും, നക്ഷത്രങ്ങളും, പർവ്വതങ്ങളും, വൃക്ഷങ്ങളും, ജീവജാലങ്ങളും, മനുഷ്യരിൽനിന്ന് വളരെ ആളുകളും, അവൻ 'സുജൂദ് സാഷ്ടാംഗ [നമസ്കാരം] ചെയ്തുവരുന്ന വസ്തുത?' വളരെ ആളുകളാകട്ടെ, അവരുടെമേൽ ശിക്ഷ സ്ഥിരപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ
وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالذَّوَابُّ وَكَثِيرٌ
مِّنَ النَّاسِ ۗ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ
الْعَذَابُ

അല്ലാഹു ഏതൊരുവനെ നിന്ദിക്കുന്നുവോ അവനെ മാനിക്കുന്ന ഒരാളും ഉണ്ടാവുകയില്ല. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

وَمَن يِّنِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

سجود
﴿

﴿18﴾ **يَسْجُدُ** നിന്ദിക്കപ്പെടുന്നവൻ അല്ലാഹു ആണെന്ന് സുജൂദ് ചെയ്യുന്നു (എന്ന്) **مِّنْ فِي السَّمَاوَاتِ** ആകാശങ്ങളിലുള്ളവർ ഭൂമിയിലുള്ളവരും **وَالشَّمْسُ** സൂര്യനും **وَالْقَمَرُ** ചന്ദ്രനും **وَالنُّجُومُ** നക്ഷത്രങ്ങളും **وَالْجِبَالُ** പർവ്വതങ്ങളും **وَالشَّجَرُ** വൃക്ഷവും (വൃക്ഷങ്ങളും) **وَالذَّوَابُّ** ജീവജാലങ്ങളും **وَكَثِيرٌ** വളരെ ആളുകളും, പലരും **مِّنَ النَّاسِ** മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് **وَكَثِيرٌ** വളരെ ആളുകൾ **حَقَّ** സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു **عَلَيْهِ** അവരിൽ, അവർക്ക് **الْعَذَابُ** ശിക്ഷ **مِّنَ اللّٰهِ** ആർ, ആരെങ്കിലും അല്ലാഹു (അവനെ) നിന്ദിക്കുന്നതായാൽ, അപമാനിക്കുന്നതായാൽ **فَمَا لَهُ** എന്നാൽ അവന്നില്ല **مِّنْ مُّكْرِمٍ** യാതൊരു മാനിക്കുന്നവനും, ആദരിക്കുന്ന ഒരാളും **اِنَّ اللّٰهَ** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു **يَفْعَلُ** അവൻ ചെയ്യും, പ്രവർത്തിക്കും **مَا يَشَاءُ** അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്

ഓത്തിന്റെ സുജൂദ് (سجود التلاوة) ചെയ്യേണ്ടുന്ന ഒരു ആയത്താണിത്. ഓത്തിന്റെ സുജൂദിനെപ്പറ്റി സൂറ: മർയം 58 ന്റെ വിവരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സൂറത്തിൽ രണ്ട് സ്ഥലത്ത് സുജൂദ് ചെയ്യേണ്ടതുളളതായി ഹദീഥുകളിൽ (*) വന്നിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ സ്ഥലം 77-ാം വചനത്തിലാകുന്നു.

ജാതിവർഗ വ്യത്യാസമില്ലാതെ, എല്ലാവർക്കിടയിലും കീയാമത്ത് നാളിൽ അല്ലാഹു തീരുമാനം കൽപിക്കുമെന്നും, അവൻ എല്ലാകാര്യവും കണ്ടറിയുന്നുണ്ടെന്നും മുൻ ആയത്തിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതിന് ഒരു തെളിവാണ് ഇവിടെ കാണിക്കുന്നത്. ജീവി, നിർജ്ജീവി, വിശേഷബുദ്ധിയുള്ളത്, ഇല്ലാത്തത്, ചെറിയത്, വലിയത് എന്നീ വ്യത്യാസങ്ങളോ, ജഡവസ്തു, ആത്മീയവസ്തു, ഭൂലോകവസ്തു എന്നിങ്ങനെയുള്ള വ്യത്യാ

(*) رواه احمد وابوداود والترمذى وغيرهم روايات يشد بعضها بعضا كما في ابن كثير وغيره

സങ്ങളോ കൂടാതെ, സകലവസ്തുക്കളും അല്ലാഹുവിന് സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവയാണ്. ഓരോന്നും, അതതിൽനിന്ന് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരം അവന്റെ സർവ്വനിയമത്തിനും, ചട്ടത്തിനും തികച്ചും വിധേയമാണ്. അതിൽനിന്ന് അൽപംപോലും പതറുവാൻ അവയ്ക്ക് സാധ്യമല്ല. എന്നിരിക്കെ, കീയാമത്തുനാളിൽ മനുഷ്യവർഗങ്ങൾക്കിടയിൽ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിൽ അവൻ എന്താണ് പ്രയാസമുള്ളത്?! ഒന്നുമില്ല.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഭരണ വ്യവസ്ഥയും, ഓരോ വസ്തുവിനും അവൻ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള പ്രകൃതിനിയമവും അനുസരിക്കുക. അതിന് പൂർണ്ണവിധേയമായി നിലകൊള്ളുക, എന്നീ അർത്ഥത്തിലുള്ള സുജൂദിന് (തലകുനിക്കലിന്) മേൽപറഞ്ഞ എല്ലാ വസ്തുക്കളും വിധേയരാകുന്നു. യാതൊന്നും ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവാകുന്നില്ല. ഓരോന്നിന്റെയും സുജൂദ് എപ്രകാരം പ്രകടമാകുമെന്ന് തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ നമുക്ക് കഴിവില്ല. അവയുടെ (സ്രഷ്ടാവും നിയന്താവുമായ അല്ലാഹുവിന്നേ അതറിയുകയുള്ളൂ. സൂറ: അൻബിയാത്ത് 79 ന്റെ വിവരണത്തിൽ മലകളുടെയും, പരവകളുടെയും തസ്ബീഹിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ സംഗതികൾ ഇവിടെയും സ്മരണീയമാകുന്നു.

എന്നാൽ, വിശേഷബുദ്ധിയുള്ളവരോട്- മനുഷ്യരോട് വിശേഷിച്ചും- മേൽപറഞ്ഞ അനുസരണമാകുന്ന സുജൂദിന് പുറമെ, കീഴ്വണക്കത്തിന്റെ- അഥവാ ആരാധനയുടെ- സുജൂദ് കൂടി കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവർ അതിന് കടമപ്പെട്ടവരാകുന്നു. ഈ സുജൂദിന്റെ നിർവ്വഹണത്തിൽ മനുഷ്യന് താൽക്കാലികസ്വാതന്ത്ര്യം (الاختيار) അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അത് നിർവ്വഹിക്കുവാനും, നിർവ്വഹിക്കാതിരിക്കുവാനും അവന് സാധിക്കുന്നു. ഈ കൽപന അനുസരിച്ച് സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവർതന്നെ രണ്ടുതരക്കാറായിക്കാണാം: പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അനുസരിക്കുന്നവരും യഥാർത്ഥത്തിൽ അനുസരിക്കുന്നവരും. അല്ലാഹുവിന് പുറമെ മറ്റ് വല്ലതിനെയും അതിൽ ഏതെങ്കിലും വിധേന പങ്കുചേർക്കുന്നവർ പ്രത്യക്ഷത്തിൽമാത്രം സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരും, അല്ലാത്തവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരുമാകുന്നു. ‘മനുഷ്യരിൽ വളരെ ആളുകളും’ (وَ كَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ ഇവരെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നു. തീരെ സുജൂദ് ചെയ്യാത്തവരും, കാപട്യത്തോടും ശിർക്കോടുംകൂടി സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരും ശിക്ഷക്ക് വിധേയരാണ്. ഇവരെക്കുറിച്ചാണ് (വളരെ ആളുകളാകട്ടെ അവരിൽ ശിക്ഷ സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ, പ്രകൃതിനിയമം അനുസരിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള സുജൂദിൽനിന്ന് ഇവരാകട്ടെ, മറ്റാരെങ്കിലുമാകട്ടെ ഒഴിവാകുന്നില്ല.

وَ كَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَ كَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ عَلَىٰ عَظْفٍ എന്ന വാക്യം ഒരു സ്വതന്ത്ര വാക്യമായിട്ടാണല്ലോ നാം വായിച്ചത്. അത് മേൽപറഞ്ഞ വാക്യത്തോട് കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ടും (عطف സഹിതവും) അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ അതിന് ‘ശിക്ഷ സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വളരെ ആളുകളും (സുജൂദ് ചെയ്യുന്നു).’ എന്ന് അർത്ഥമായിരിക്കാം. ഇതനുസരിച്ച് സാക്ഷാൽ ആരാധനയുടെ സുജൂദ് ചെയ്യാൻ കൂട്ടാക്കാത്തവരായിരിക്കും അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അതിന്റെ പേരിലാണവർ ശിക്ഷക്കർഹരായിരിക്കുന്നതും. എന്നല്ലാതെ- ചിലർ ധരിച്ചതുപോലെ- പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്നതുമൂലമുള്ള ശിക്ഷയല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അടുത്ത ആയത്ത് നോക്കുക.

അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന അനുസരിക്കാതെ, അവന്റെ മുന്ദിൽ തലകുനിക്കാതെ

ആരുണ്ടോ, അവൻ നിന്ദനും, നികൃഷ്ടനുമാണ്. അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് നിന്ദനയുടെ മുദ്ര അടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവനെ ഒരു കാലത്തും ഉന്നതിയിലേക്കും, മാന്യതയിലേക്കും കൊണ്ടുവരുക ആരാലും സാധ്യമല്ല. നിന്ദനക്കും മാന്യതക്കും പാത്രമാകുന്ന വിഭാഗക്കാർ ആരായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

﴿19﴾ ഈ രണ്ടുകൂട്ടർ, തങ്ങളുടെ രബ്ബിന്റെ കാര്യത്തിൽ (പരസ്പരം) എതിർവാദം ചെയ്തുവന്ന രണ്ട് കക്ഷികളത്രെ; എന്നാൽ, (അവരിൽ) യാതൊരു കൂട്ടർ അവിശ്വസിച്ചുവോ അവർക്ക് അഗ്നിയുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ മുറിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

അവരുടെ തലക്കുമീതെ ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളം ചൊരിയപ്പെടും!

﴿ هَذَا خِصْمَانِ اٰخْتَصَمُوْا فِي رَيْبٍ ۗ فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا قُطِعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ ۗ

يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيْمُ ۗ

﴿20﴾ അതുമൂലം, അവരുടെ വയറുകളിലുള്ളതും, തൊലികളും ഉരുകപ്പെടുന്നതാണ്.

﴿ يَصْهَرُ بِهٖۤ مَا فِيْ بُطُوْنِهِمْ وَاَجْلُوْدُ

﴿21﴾ അവർക്ക് ഇരുമ്പിന്റെ ദണ്ഡുകൾ മുണ്ട്.

﴿ وَهُمْ مَّقْمَعُ مِنْ حَدِيْدٍ ۗ

﴿22﴾ ദുഃഖത്താൽ (പൊറുതിമുട്ടി) അതിൽനിന്ന് പുറത്തുപോകുവാൻ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോഴെല്ലാം, അതിലേക്ക്തന്നെ അവർ മടക്കപ്പെടുന്നതാകുന്നു. 'വെന്തുകരിയുന്ന ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുവിൻ' (എന്ന് പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യും)!

﴿ كُلَّمَا اَرَادُوْۤا اَنْ يَخْرُجُوْۤا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ اُعِيْدُوْۤا فِيْهَا وَذُوْقُوْۤا عَذَابَ

الْحَرِيْقِ ۗ

﴿19﴾ ഇത് രണ്ടും, ഈ രണ്ട് കൂട്ടർ خِصْمَانِ രണ്ട് (എതിർ) കക്ഷികളാണ്. اٰخْتَصَمُوْا അവർ എതിർവാദം ചെയ്തു, പിന്നെ, തർക്കം നടത്തി فِي رَيْبٍ തങ്ങളുടെ രബ്ബിൽ, രബ്ബിന്റെ കാര്യത്തിൽ فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا എന്നാൽ അവിശ്വസിച്ച കൂട്ടർ قُطِعَتْ لَهُمْ അവർക്ക് മുറിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടും ثِيَابٌ വസ്ത്രങ്ങൾ مِنْ نَّارٍ തീയിനാൽ, അഗ്നിയുടെ يُصَبُّ ചൊരിയപ്പെടും, ഒഴുക്കപ്പെടും مِنْ فَوْقِ മുകളിൽകൂടി رُءُوسِهِمُ അവരുടെ തലകളുടെ الْحَمِيْمُ ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളം ﴿20﴾ يَصْهَرُ ഉരുകപ്പെടും بِهٖ അത് മൂലം, അതി

നാൽ وَأَلْجُودُ وَتَوَالِيكَهُ (21) وَأَمَّا فِي بَطُونِهِمْ അവരുടെ വയറുകളിലുള്ളത് തൊലികളും (21) وَأَمَّا فِي بَطُونِهِمْ അവർക്കുണ്ട് ദണ്ഡുകൾ (കൊണ്ടുള്ള ശിക്ഷ) مِنْ حَدِيدٍ ഇരുമ്പിന്റെ (22) مِنْهَا وَأَنْ يَخْرُجُوا അവർ പുറത്ത് പേകുവാൻ كَلِمًا أَرَادُوا അതിൽനിന്ന് مِنْ غَمٍّ ദുഃഖത്താൽ أَعِيدُوا അവർ മടക്കപ്പെടും فِيهَا അതിൽ, അതിലേക്ക് وَذُوقُوا നിങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുവിൻ, അനുഭവിക്കുവിൻ عَذَابَ الْحَرِيقِ വെന്തുകരിയുന്ന ശിക്ഷ

മതത്തിന്റെയും, ജാതിവർഗങ്ങളുടെയും പേരിൽ മനുഷ്യർ എത്ര കക്ഷികളെങ്കിലും ആയിക്കൊള്ളട്ടെ, വാസ്തവത്തിൽ അവർ രണ്ട് കക്ഷികൾ മാത്രമാണ്. അനുസരണത്തിന്റെ മാർഗത്തിലൂടെ, മാനുതയുടെ താവളത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്ന ഒരു കക്ഷി, നിഷേധത്തിന്റെ മാർഗത്തിലൂടെ നിന്ദിതയുടെ താവളത്തിൽ ചെന്നുചേരുന്ന മറ്റൊരു കക്ഷി. രണ്ടാമത്തേതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചത്. ഒന്നാമത്തേതിനെക്കുറിച്ച് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

خصمان (രണ്ടുകക്ഷികൾ എന്ന് പറഞ്ഞത് വേദക്കാരും, മുസ്ലിംകളുമാണെന്നും, ബദർ യുദ്ധത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഭാഗത്ത് ദാമ്പ്യുദ്ധം നടത്തിയ ഹംസ: (റ), അലി (റ), ഉബൈദ: (റ) എന്നിവരും, അവരുടെ എതിരിൽ മുന്നോട്ടുവന്ന ഉത്ബഃ, ശൈബഃ, വലീദ് എന്നിവരുമാണെന്നും പല സ്വഹാബികളിൽനിന്നും ബലപ്പെട്ട നിവേദനങ്ങൾ (രിവായത്തുകൾ) വന്നിട്ടുണ്ട്. വേറെയും ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. മുൻഗാമികളായ മുഹമ്മദിന്ദുക്കളിൽ പ്രമുഖനായ ഇബ്നുജരീർ അവയെല്ലാം ഉദ്ധരിച്ചശേഷം, നാം ആദ്യം സൂചിപ്പിച്ചപ്രകാരമാണ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹം ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്ന് ചില പ്രധാന സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ളത് കൊണ്ട് അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. അദ്ദേഹം പറയുന്നു:-

‘ഈ അഭിപ്രായങ്ങളിൽവെച്ച് എന്റെ അടുക്കൽ, വാസ്തവത്തോടും, ആയത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തോടും കൂടുതൽ യോജിച്ചത്: എല്ലാ തരക്കാരും അടങ്ങുന്ന അവിശ്വാസികളും, സത്യവിശ്വാസികളുമാണ് ആ രണ്ട് കക്ഷികൾ എന്നുള്ളതാകുന്നു. ഇങ്ങനെ പറയുവാൻ കാരണം: അല്ലാഹു ഇതിനുമുമ്പ് രണ്ടുതരക്കാരെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതായത്, അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ച് സൂജൂദ് ചെയ്യുന്നവരും, ‘ശിക്ഷാർഹരായ അനുസരണമില്ലാത്തവരും, തുടർന്നുകൊണ്ട് ഓരോരുത്തരുടെയും സ്ഥിതിഗതിയും വിവരിച്ചു. അപ്പോൾ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം: ഈ രണ്ട് കക്ഷികൾ അവരാണെന്ന്. എന്നാൽ, ഇത് ബദർ യുദ്ധത്തിൽ ദാമ്പ്യുദ്ധം നടത്തിയവരാണെന്ന അഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റി (അതാണ് കൂടുതൽ ബലപ്പെട്ട റിവായത്ത്) താനെന്ന് പറയുന്നുവെന്ന് വല്ലവരും ചോദിച്ചാൽ ഇങ്ങനെ പറയാം: ശരി, അതങ്ങിനെത്തന്നെ. പക്ഷേ, ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക കാരണത്തെത്തുടർന്ന് ആയത് അവതരിച്ചെന്നുവരും. (അത് അതിലേക്ക് മാത്രം ബാധകമാണെന്ന് അതിനർത്ഥമില്ല). അത് പോലെയുള്ള എല്ലാ സംഗതിയിലേക്കും അത് പൊതുവിൽ ബാധകവുമായിരിക്കും. ഇതാ, ഇവിടെയും തന്നെ, ദാമ്പ്യുദ്ധം നടത്തിയവരിൽ ഒരു കക്ഷി ‘കുഫ് റി’ന്റെയും, ‘ശിർക്കി’ന്റെയും കക്ഷിയാണ്. മറ്റേത് ‘ഈമാനി’ന്റെയും അനുസരണത്തിന്റെയും കക്ഷിയുമാണല്ലോ. അപ്പോൾ ആയത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം ഇങ്ങനെ വരുന്നു: ‘റബ്ബിന്റെ കാര്യത്തിൽ അഥവാ റബ്ബിന്റെ മതത്തിൽ പരസ്പരം എതിർവാദം ചെയ്യുന്ന രണ്ട് കക്ഷികളാണിത്....’ (تفسير ابن جرير - ج 1)

ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തിലോ, ഒരു വിഷയത്തെത്തുടർന്നോ അവതരിക്കുന്ന ആയത്ത്, അത് പോലെയുള്ള എല്ലാ സംഭവത്തിലേക്കും ബാധകമാണെന്ന ഈ തത്വം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. ക്വർആൻ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇത് ഒരു അംഗീകൃത തത്വമത്രെ. അടുത്ത ആയത്തിൽ മറ്റേ കക്ഷിയെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം - 3

﴿23﴾ നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കരമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരെ അല്ലാഹു, താഴ്ഭാഗത്ത് കൂടി നദികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. അവർക്ക് അവിടെ സർണത്തിന്റെ വളകളും, മുത്തും അണിയിക്കപ്പെടും; അതിൽ അവരുടെ വസ്ത്രം പട്ടുമാണ്.

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا^٥ وَلباسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٣﴾

﴿24﴾ വാക്കിൽ [സംസാരത്തിൽ]വെച്ച് പരിശുദ്ധമായ [നല്ല]തിലേക്ക് അവർക്ക് മാർഗദർശനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്; സ്തുത്യർഹനായുള്ളവന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ] പാതയിലേക്കും അവർക്ക് മാർഗദർശനം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

وَهُدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ ﴿٢٤﴾

﴿23﴾ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വിശ്വസിച്ചവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നു. പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരെ സൽക്കരമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരെ അല്ലാഹു താഴ്ഭാഗത്ത് കൂടി നദികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. അവർക്ക് അവിടെ സർണത്തിന്റെ വളകളും, മുത്തും അണിയിക്കപ്പെടും; അതിൽ അവരുടെ വസ്ത്രം പട്ടുമാണ്. അവർക്ക് അവിടെ സർണത്തിന്റെ വളകളും, മുത്തും അണിയിക്കപ്പെടും; അതിൽ അവരുടെ വസ്ത്രം പട്ടുമാണ്. അവർക്ക് അവിടെ സർണത്തിന്റെ വളകളും, മുത്തും അണിയിക്കപ്പെടും; അതിൽ അവരുടെ വസ്ത്രം പട്ടുമാണ്. അവർക്ക് അവിടെ സർണത്തിന്റെ വളകളും, മുത്തും അണിയിക്കപ്പെടും; അതിൽ അവരുടെ വസ്ത്രം പട്ടുമാണ്. അവർക്ക് അവിടെ സർണത്തിന്റെ വളകളും, മുത്തും അണിയിക്കപ്പെടും; അതിൽ അവരുടെ വസ്ത്രം പട്ടുമാണ്.

തൗഹീദിന്റെ വാക്യം തുടങ്ങിയ ഉത്തമവും പരിശുദ്ധവുമായ വാക്കുകൾ സംസാരി

ക്കുവാനും, അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ച സത്യമാർഗത്തിൽ ചരിക്കുവാനുമുള്ള മാർഗദർശനവും, ഭാഗ്യവും സിദ്ധിച്ചവരാണവർ. അതുകൊണ്ടാണ് അവർക്ക് ഇത്രയും മാന്യമായ പ്രതിഫലങ്ങൾ ലഭിച്ചത്.

﴿25﴾ നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്നും നാം മനുഷ്യർക്കായി-താമസമുറപ്പിച്ചവരും വെളിപ്രദേശത്തുനിന്ന് വരുന്നവരും സമ്മായിക്കൊണ്ട് - ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള മസ്ജിദുൽ ഹറാമിൽ [പ്രവിശ്യമായ പള്ളിയിൽ] നിന്നും (ജനങ്ങളെ) തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ! (അവർ കരുതിക്കൊള്ളട്ടെ!)

വല്ലവനും, അതിൽ അന്യായമായി ധർമ്മവിരോധം ചെയ്യുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, വേദനയേറിയ ശിക്ഷനാം അവനെ ആസ്വദിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً أَلْعَكْفُ فِيهِ وَالْبَادِ

وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

﴿25﴾ നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന(വർ) عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽനിന്ന് وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ പരിപാവനമായ പള്ളിയിൽ നിന്നും الَّذِي യാതൊരു (പള്ളി) جَعَلْنَاهُ നാമതിനെ ആക്കിയിരിക്കുന്നു, ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക് വേണ്ടി سَوَاءً സമ്മായിക്കൊണ്ട് أَلْعَكْفُ താമസമുറപ്പിച്ചവർ, സ്ഥിരവാസി فِيهِ അതിൽ وَالْبَادِ വെളിപ്രദേശത്തുനിന്ന് വരുന്നവനും وَمَنْ يُرِدْ വല്ലവനും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ فِيهِ അതിൽ بِالْحَادِ ധർമ്മവിരോധത്തെ, മതവിരോധത്തെ, മതപ്രോഹത്തെ بِظُلْمٍ അന്യായമായി, വല്ല അക്രമത്താലും نَذِقْهُ അവനെ നാം ആസ്വദിപ്പിക്കും, അനുഭവിപ്പിക്കും مِنْ عَذَابِ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് أَلِيمٍ വേദനയേറിയ

സ്വദേശവിദേശ വ്യത്യസ്തമില്ലാതെ, പൊതുവിൽ എല്ലാ മനുഷ്യരും അല്ലാഹുവിന് ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുവാനായി ഭൂമിയിൽ ആദ്യം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധ ദേവാലയമായ 'കഅബയും, പരിസരവുമാണ് 'മസ്ജിദുൽ ഹറാമ്' കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം. അലംഘ്യമായ അഥവാ, പരിപാവനമായ- പള്ളി എന്ന് ഈ വാക്കിന് അർത്ഥം പറയാം. ജനങ്ങൾ ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുന്നതും, സത്യവിശ്വാസികൾ 'ഹജ്ജ്', 'ഉറൂസ്' മുതലായ കർമ്മങ്ങൾക്കായി 'ഹറമി'ൽ പ്രവേശിക്കുന്നതും കഴിയുന്നത്ര ശക്തി ഉപയോഗിച്ച് തടഞ്ഞുവന്നിരുന്ന മുശ്ശിക്ക്കുകൾക്ക് ഒരു താക്കീതാണിത്. ആ പുണ്യസ്ഥലത്തെ ക്രമവിരുദ്ധമായും ധർമ്മ വിരുദ്ധമായും അനാദരിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും ഇത് ബാധകമാ

കുന്നു. ഈ താക്കീതിന്റെ ഗൗരവത്തിനുള്ള കാരണം താഴെ ആയത്തുകളിൽനിന്ന് ഗ്രഹിക്കാം.

വിലാസം - 4

﴿26﴾ ഇബ്റാഹീമിന് നാം 'പുണ്യാലയത്തിന്റെ [കഅ്ബെയുടെ] സ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചുകൊടുത്ത സന്ദർഭം (ദാർക്കുക); 'യാതൊരു വസ്തുവെയും എന്നോട് പങ്കുചേർക്കരുത്; 'ത്വവാഹ്' [പ്രദക്ഷിണം] ചെയ്യുന്നവർക്കും, നിന്നുകൊണ്ട് (ആരാധന) നടത്തുന്നവർക്കും, 'റുകുള്- സുജുദ്'ലായി [സാഷ്ടാംഗം കുവിട്ടു ആരാധന] നടത്തുന്നവർക്കും വേണ്ടി എന്റെ ആലയത്തെ ശുദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുക!' എന്ന് (നാം പറഞ്ഞു).

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ
أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتِي
لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

﴿26﴾ നാം ഉറപ്പിച്ചു (നിശ്ചയിച്ചു) കൊടുത്തസന്ദർഭം, സൗകര്യപ്പെടുത്തി കൊടുത്ത സന്ദർഭം **لِإِبْرَاهِيمَ** ഇബ്റാഹീമിന് **مَكَانَ الْبَيْتِ** ആ വീട്ടിന്റെ (പുണ്യാലയത്തിന്റെ) സ്ഥാനം **أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي** നീ പങ്കുചേർക്കരുതെന്ന് **بِي** എന്നോട് **شَيْئًا** ഒരു വസ്തുവെയും **وَطَهَّرَ** നീ ശുദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുക **بَيْتِي** എന്റെ ആലയത്തെ (വീട്ടിനെ) **لِلطَّائِفِينَ** ത്വവാഹ് (പ്രദക്ഷിണം) ചെയ്യുന്നവർക്ക് **وَالْقَائِمِينَ** നിൽക്കുന്നവർക്കും (നിന്ന് ആരാധന നടത്തുന്നവർക്കും) **وَالرُّكَّعِ** റുകുള് ചെയ്യുന്നവർക്കും (കുവിട്ട് ആരാധന ചെയ്യുന്നവർക്കും) **السُّجُودِ** സുജുദ് ചെയ്യുന്ന (സാഷ്ടാംഗം ചെയ്യുന്ന)വരായ

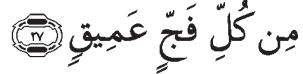
കഅ്ബെയെ പ്രദക്ഷിണംചെയ്തോ, നിന്നുകൊണ്ടും, റുകുളം സുജുദ്യം ചെയ്തു കൊണ്ടും ആരാധനാ നമസ്കാരങ്ങൾ നടത്തിയോ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവാൻവേണ്ടി വരുന്ന ആളുകളുടെ ആവശ്യാർത്ഥം, ബിംബങ്ങൾ മുതലായ മാലിന്യങ്ങളിൽ നിന്ന് കഅ്ബെയെ ശുദ്ധമാക്കുവാനും തൗഹീദിന് വിരുദ്ധമായ യാതൊന്നും ചെയ്യാതിരിക്കുവാനുമുള്ള നിർദ്ദേശമാണിത്. ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യും, ഇസ്മാഇൽ നബി (അ)യും കൂടി കഅ്ബെ കെട്ടി ഉയർത്തിയതിനെക്കുറിച്ച് സു: ബകറ:യിലും സു: ഇബ്റാഹീമിന്റെ പ്രാരംഭത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

﴿27﴾ 'ഹജ്ജ് കർമ്മത്തിന് (വരുവാൻ) ജനങ്ങളിൽ നീ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുക: കാൽനടക്കാരായും, ദൂരസ്ഥലമായ സകല മാർഗങ്ങളിൽ കൂടിയും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന (ക്ഷീണിച്ച്) മെലിഞ്ഞ എല്ലാ വാഹ

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ
رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ

നപ്പുറത്തായും അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ [ഈ ആലയത്തിങ്കൽ] വന്നുകൊള്ളുന്നതാണ്.' (എന്ന് നാം പറഞ്ഞു.)

﴿27﴾ നീ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുക, അറിയിപ്പ് നൽകുക فِي النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ ഹജ്ജിന്, ഹജ്ജ് കർമ്മം ചെയ്യാൻ يَا أَيُّهَا അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൊള്ളും بِالْحَجِّ കാൽനടക്കാരായി وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ എല്ലാ മെലിഞ്ഞ വാഹനപ്പുറത്തും, മെലിഞ്ഞ ഒട്ടകപ്പുറത്തും وَيَأْتِيَنَّ വരുന്ന, അവ വരും مِنْ كُلِّ فَجٍّ എല്ലാ മാർഗത്തിൽകൂടിയും, എല്ലാ മലവഴിയിൽകൂടിയും عَمِيقٍ ദൂരസ്ഥലമായ

വിശുദ്ധ കഅ്ബാലയം കെട്ടിക്കഴിഞ്ഞശേഷം, ഹജ്ജ് കർമ്മത്തിന് വന്നുകൊള്ളുവാൻ ജനങ്ങളിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യണമെന്ന് അല്ലാഹു ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യോട് കൽപിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ കൽപന കിട്ടിയപ്പോൾ 'എന്റെ ശബ്ദം എവിടെ എത്തുവാനാണ്?' എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. 'വിളിച്ചു പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊള്ളുക! വിളി എത്തിക്കുന്നത് എന്റെ ബാധ്യതയാണ്' എന്ന് അല്ലാഹു മറുപടി നൽകി. അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം കൽപന പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചവരെല്ലാം ഈ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഹജ്ജ് കർമ്മത്തിന് വരുന്നത്. ഇപ്രകാരം, ഇബ്നൂഅബ്ബാസ് (റ), മുജാഹിദ് (റ), ഇക്രിമഃ (റ), സഹൂദുബ്നുജുബൈർ (റ) മുതലായവരിൽനിന്ന് നിവേദനങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്ത് നിന്നും വിവിധ മാർഗേണ എത്രയോ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് കൊല്ലംതോറും ലക്ഷക്കണക്കായ അടിയാൻമാർ ഇന്നുവരെയും ആ വിളിക്ക് ഉത്തരം നൽകിവരുന്നു. الحمد لله

ഇബ്റാഹീം നബി (അ) സ്ഥാപിച്ച ആ കെട്ടിടമല്ല, ഇന്ന് നിലവിലുള്ളത്. നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ കാലത്തുണ്ടായ ഒരു മലവെള്ളം നിമിത്തം അതിന് കേടുപാടുകൾ ബാധിക്കുകയും, കുറെദശികൾ അത്പൊളിച്ചു പണിയുകയും ഉണ്ടായി. അന്ന് നബി ﷺ ക്ക് 35 വയസ്സ് പ്രായമായിരുന്നു. പിന്നീട് യസീദിന്റെ ഖിലാഫത്ത് കാലത്ത് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സുബൈറു (റ)മായുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ അതിന് വീണ്ടും പരുക്കുകൾ പറ്റുകയും, ഇബ്നൂ സുബൈർ കെട്ടിടം പുതുക്കിയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. അധികം താമസിയാതെ, വീണ്ടും അദ്ദേഹവും ഹജ്ജാജുമായുണ്ടായ മറ്റൊരു യുദ്ധത്തിൽ പിണഞ്ഞ കേടുപാടുകൾ നിമിത്തം ഹജ്ജാജ് അത് വീണ്ടും പുതുക്കിപ്പണിതു. ഇത് ഹിജറഃ 74 ൽ ആയിരുന്നു. അന്നത്തെ കെട്ടിടമാണ് ഇന്നും നിലവിലുള്ളത്. എന്നാൽ, ഇബ്റാഹീം നബിക്ക് മുമ്പ് അത് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവോ ഇല്ലെ-അഥവാ, ജീർണിച്ചുപോയ ഒരു പ്രാചീന കെട്ടിടം അദ്ദേഹം പുനഃസ്ഥാപിച്ചതാണോ, അതോ മുബ്ബാനുമില്ലാത്ത ഒരു പുതിയകെട്ടിടം അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചതാണോ- എന്ന് തീർത്തുപറയുവാൻ മതിയായ തെളിവുകളില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പ് തന്നെ അത് നിലവിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, ആദ്യമായി സ്ഥാപിച്ചത് മലക്കുകളോ, ആദം നബി (അ)യോ ആയിരുന്നുവെന്നും ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ പലരിൽനിന്നും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കൂർ ആന്റെ ചില പ്രസ്താവനകൾ നോക്കുമ്പോൾ ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ മുമ്പ് തന്നെ കഅ്ബഃ കെട്ടിടം ഉണ്ടായിരുന്നതായി തോന്നിയേക്കുകയും ചെയ്യും. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഹജ്ജിനുവേണ്ടി ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചതിലുള്ള ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്ന് അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

﴿28﴾ അവർക്ക് പ്രയോജനകരമായ കാര്യങ്ങളിൽ അവർ സന്നിഹിതരാകുവാനും, ചില നിശ്ചിത ദിവസങ്ങളിൽ- തങ്ങൾക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്ന കന്നുകാലി മൃഗങ്ങളുടെമേൽ (അവയെ അറുത്ത് ബലികഴിക്കുമ്പോൾ)- അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം അവർ കീർത്തനം ചെയ്യുവാനും വേണ്ടിയാകുന്നു (അത്). അങ്ങനെ, അവയിൽ [ആ കന്നുകാലികളിൽ] നിന്ന് നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുകയും, ദരിദ്രനായ പരവശന് ഭക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്യുവിൻ.

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا
 اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا
 رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۖ فَكُلُوا
 مِنْهَا وَأَطْعِمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ ﴿٢٨﴾

﴿29﴾ പിന്നീട്, അവർ തങ്ങളുടെ അടുക്ക് (നീക്കൽ) നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളുകയും, തങ്ങളുടെ നേർച്ചകൾ നിറവേറ്റുകയും, (ആ) പുരാതനമായതെ 'ത്വവാഹ്' [പ്രദക്ഷിണം] ചെയ്കയും ചെയ്യുകൊള്ളട്ടെ.

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا
 نُدُورَهُمْ ۖ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٢٩﴾

﴿28﴾ അവർ സന്നിഹിതരാകുവാൻ വേണ്ടി പ്രയോജനകരമായ കാര്യങ്ങളിൽ അവർക്ക് **لِيَشْهَدُوا** അവർ കീർത്തനം ചെയ്യാനും, പറയുവാനും **اسْمَ اللَّهِ** അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം **فِي أَيَّامٍ** ചില ദിവസങ്ങളിൽ **مَّعْلُومَاتٍ** അറിയപ്പെട്ടവയായ, നിശ്ചിത **عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ** അവർക്ക് അവൻ നൽകിയതിന്റെ മേൽ **مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ** കന്നുകാലി മൃഗങ്ങളിൽനിന്ന് **فَكُلُوا** അങ്ങനെ നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുക **مِنْهَا** അതിൽനിന്ന് **وَأَطْعِمُوا** നിങ്ങൾ ഭക്ഷണം നൽകുകയും (ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊടുക്കുകയും) ചെയ്യുവിൻ **الْبَائِسَ الْفَقِيرَ** ദരിദ്രനായ **﴿29﴾** പിന്നെ, അനന്തരം **لِيَقْضُوا** അവർ നിർവ്വഹിക്കട്ടെ **تَفَثَهُمْ** അവരുടെ അടുക്ക് (നീക്കൽ) **وَلِيُوفُوا** അവർ നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യട്ടെ **نُدُورَهُمْ** അവരുടെ നേർച്ചകളെ, വഴിപാടുകളെ **وَلِيَطَّوَّفُوا** അവർ ത്വവാഹും ചെയ്യട്ടെ **بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ** ആ ആലയത്തെ **الْعَتِيقِ** പുരാതനമായ, വിമുക്തമായ

مَنَافِعَ لَهُمْ (അവർക്ക് പ്രയോജനകരമായ കാര്യങ്ങൾ) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ ഹജ്ജ് കർമ്മങ്ങൾ, ആ പുണ്യസ്ഥലത്ത് വെച്ച് ചെയ്യുന്ന മറ്റ് ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ എന്നിവക്ക് പുറമെ ഹജ്ജ് കാലത്ത് നടത്തപ്പെടുന്ന കച്ചവടം മുതലായവയും ഉൾപ്പെടുന്നു. **أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ** (അറിയപ്പെട്ട ദിവസങ്ങൾ)കൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം, ബലി പെരുന്നാൾ ദിവസവും അതിന്റെ അടുത്ത ദിവസങ്ങളുമാണ്. ദുൽഹിജ്ജ: മാസത്തിലെ ആദ്യത്തെ

പത്തുദിവസമാണെന്നും, ആ മാസം 8, 9, 10 എന്നീ ദിവസങ്ങളാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. **يَهَيِّمُ الْأَنْعَامَ** (കന്നുകാലി മൃഗങ്ങൾ) എന്നതിന്റെ വിവക്ഷ മേപ്പടി ദിവസങ്ങളിൽ ഹജ്ജ് കാലത്ത് ബലിയർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ഒട്ടകം, മാട്, ആട് എന്നീ മൃഗങ്ങളത്രെ **وَيَذَكِّرُوا اسْمَ اللَّهِ** (അവയുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം കീർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുക) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം; അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിലും, 'തക്ബീർ' മുഴക്കിക്കൊണ്ടും അവയെ അറുത്ത് ബലികഴിക്കുക എന്നുമാണ്. ബലികർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നത് വഴി മനുഷ്യന്റെ ത്യാഗവും, ഭക്തിയും പ്രകടമാക്കുന്നതിന് പുറമെ, അത് കൊണ്ടുളവാകുന്ന മറ്റൊരു പ്രയോജനത്തെയാണ് **فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعَمُوا** (നിങ്ങൾ അതിൽനിന്ന് തിന്നുകയും, ദരിദ്രനായ പരവശന് ഭക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്യുവിൻ) എന്ന വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇസ്ലാമിനുമുമ്പ് ബലിമൃഗങ്ങളുടെ മാംസം ഭക്ഷിക്കാറില്ലായിരുന്നുവെന്ന് കാണുന്നു. ആ നിലക്ക് ഇത് ഒരു പുതിയ സാമൂഹ്യസേവനമാർഗവും കൂടിയാകുന്നു.

تَفَث എന്ന വാക്കിന് 'അഴുക്ക്, മാലിന്യം' എന്നൊക്കെയാണർത്ഥം. മുടിയെടുക്കൽ, നഖം മുറിക്കൽ, വാസനദ്രവ്യം ഉപയോഗിക്കൽ മുതലായവ ഹജ്ജ് വേളയിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളാണ്. അങ്ങനെയുണ്ടാകുന്ന ജടയും അഴുക്കും ഹജ്ജിന്റെ അവസാനത്തിൽ നീക്കം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. അതാണിവിടെ 'പിന്നീട് അഴുക്ക് നീക്കൽ നിർവ്വഹിക്കണം' (**سُمْ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ**) എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ സാരം. ഇതും ഹജ്ജു കർമ്മങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ട കർമ്മമത്രെ. ഹജ്ജിന്റെ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം നിർവ്വഹിച്ച് തങ്ങളുടെ കടമ നിറവേറ്റണമെന്നാണ് മൊത്തത്തിൽ ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ സാരമെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഹജ്ജ് കാലത്ത് അവിടെവെച്ച് ചെയ്യാൻ നേർന്നിട്ടുള്ള നേർച്ച വഴി പാടുകളും, അവിടെ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുള്ള കടമകളും **وَلْيُؤْفُوا زُرْمَهُمْ** (തങ്ങളുടെ നേർച്ചകൾ നിറവേറ്റിക്കൊള്ളട്ടെ) എന്ന കൽപ്പനയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. കഅ്ബ:യുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുമ്പോൾ പൊതുവായും, ഹജ്ജ് കർമ്മങ്ങളിൽ പ്രത്യേകമായും ചെയ്യാനുള്ള ഒരു പുണ്യകർമ്മമത്രെ 'തവാഫ്' (**طواف**) അഥവാ കഅ്ബ:യെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യൽ. ഓരോ പ്രാവശ്യത്തിലും ഏഴുവട്ടം കഅ്ബ:യെ വലം വെക്കേണ്ടതുണ്ട്.

കഅ്ബ:യെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് **البيت العتيق** (പുരാതനാലയം, അല്ലെങ്കിൽ വിമുക്തമായ ആലയം) എന്ന് പറയുന്നത്. മനുഷ്യർക്ക് പൊതുവിൽ ഒന്നാമതായി ഭൂമിയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ദേവാലയവും, ഏറ്റവും കാലപ്പഴക്കം ചെന്ന ആരാധനാമന്ദിരവും അതായതുകൊണ്ട് ആ പേരിന് അത് തികച്ചും അർഹമായത് തന്നെ. അക്രമികളുടെ അക്രമങ്ങളൊന്നും ബാധിക്കാത്ത 'വിമുക്തമായ ആലയം' എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ആ പേർ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും ചില ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. **بيت الله** (അല്ലാഹുവിന്റെ വീട്-അല്ലെങ്കിൽ ആലയം) എന്നും **المسجد الحرام** (പരിപാവനമായ പള്ളി) എന്നും മറ്റും അതിനെപ്പറ്റി പറയാറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ മക്കായെ ഉദ്ദേശിച്ചും, ചിലപ്പോൾ കഅ്ബ:യുടെ ചുറ്റുപാടുമായി നിലകൊള്ളുന്ന പള്ളിയെ ഉദ്ദേശിച്ചും അങ്ങനെ പറയാറുണ്ട്.

﴿30﴾ അതാണ് (ഹജ്ജിന്റെ വിഷയം)! ആരെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിന്റെ അലംഘ്യ(മായ പരിപാവന) വസ്തുക്കളെ ബഹുമാനിക്കുന്നതായാൽ,

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَاتِ اللَّهِ

അതവന് തന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ ഗുണകരമാകുന്നു.

فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ

നിങ്ങൾക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതൊഴിച്ച്- (എല്ലാ) കന്നുകാലികളും (ആടുമാടൊട്ടകവും) നിങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, വിഗ്രഹങ്ങളാകുന്ന അശുദ്ധിയെ നിങ്ങൾ വർജ്ജിക്കുവിൻ; കള്ളം പറയലും വർജ്ജിക്കുവിൻ;-

وَأَحَلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ۖ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣١﴾

﴿31﴾ അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി നിഷ്കളങ്കമാനസരായി- അവനോട് (യാതൊന്നിനെയും) പങ്ക് ചേർക്കാത്ത നിലയിൽ (ആയിരിക്കണം). ആരെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിനോട് (വല്ലതിനെയും) പങ്ക് ചേർക്കുന്നതായാൽ അവൻ, ആകാശത്ത് നിന്ന് വീണിട്ട് അവനെ പറവകൾ റാഞ്ചിക്കൊണ്ട് പോകുകയോ, ദൂരപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥലത്ത് കാറ്റ് കൊണ്ടുപോയിടുകയോ ചെയ്തതുപോലെയാണിരുന്നത്! (അത്രയും ആപൽക്കരമാണത്.)

حُنَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرٍ مُّشْرِكِينَ بِهِ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخَطَّفَهُ الطَّيْرُ ۗ أَوْ تَهْوَىٰ بِهِ الرَّيْحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣١﴾

﴿30﴾ അതാണ് حُرُمَاتِ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يُعْظَمِ لَكُمْ مِنْكُمْ فَأَجْتَنِبُوا إِلَّا مَا يُتْلَىٰ നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ അലംഘ്യവസ്തുക്കളെ, പരിപാവന വസ്തുക്കളെ എന്നാലത് അവന് ഗുണകരമാണ് عِنْدَ رَبِّهِ തന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ وَأَحَلَّتْ നിങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് الْأَنْعَامُ കന്നുകാലികൾ (ആടുമാടൊട്ടകങ്ങൾ) فَاجْتَنِبُوا നിങ്ങൾക്ക് الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ ആകയാൽ നിങ്ങൾ വർജ്ജിക്കുവിൻ അശുദ്ധിയെ, മാലിന്യത്തെ വിഗ്രഹങ്ങളാകുന്ന, വിഗ്രഹങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള وَاجْتَنِبُوا വർജ്ജിക്കയും ചെയ്യുവിൻ قَوْلَ الزُّورِ കള്ളം പറയുന്നത്, കള്ളവാക്ക് ﴿31﴾ حُنَفَاءَ നിഷ്കളങ്കഹൃദയന്മാരായി (നേരായ മനസ്സോടെ) لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടി غَيْرٍ مُّشْرِكِينَ പങ്ക് ചേർക്കുന്നവരല്ലാതെ بِهِ അവനോട് يُشْرِكْ നിങ്ങൾക്ക് بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിനോട് ആരെങ്കിലും പങ്ക് ചേർക്കുന്നതായാൽ فَكَأَنَّمَا خَرَّ നിങ്ങൾക്ക് مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്ത് നിന്ന് فَتَخَطَّفَهُ الطَّيْرُ പറവകൾ, പക്ഷികൾ

أَوْ تَهْوِي بِهِ أَوْ تَهْوِي بِهِ أَوْ تَهْوِي بِهِ
ആല്ലെങ്കിൽ അവനെ കൊണ്ടുപോയിടുകയും, വീഴ്ത്തുകയും
الرَّيْحُ കാറ്റ്
ഒരു സ്ഥലത്ത് سَحْبٍ ദുരപ്പെട്ട, ആപൽക്കരമായ
فِي مَكَانٍ

حُرْمَاتٍ എന്ന വാക്കിനാണ് 'അലംഘ്യമായ വസ്തുക്കൾ' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. ബഹുമാനിക്കപ്പെടേണ്ടതും, അനാദരിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതും, പരിപാവനമായതും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട പരിധി ലംഘിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് മുടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമായ എല്ലാറ്റിനും- അത് കാര്യങ്ങളോ, വസ്തുക്കളോ, സ്ഥലങ്ങളോ ആകട്ടെ- ഈ വാക്കുപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. حُرْمَةٌ (ഹുർമത്ത്) എന്നാണതിന്റെ ഏകവചനം. മലയാള ഭാഷയിൽ ഇതിനോട് ശരിക്കും യോജിക്കുന്ന ഒറ്റവാക്ക് കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഇതിന്റെ ധാതുവിൽ നിന്നുതന്നെ حرم، محترم، حرام، حرمة (ഹരീം, ഹറാം, മുഹ്തറം, ഹറം) മുതലായ രൂപങ്ങളും- അൽപാൽപം വ്യത്യസ്തങ്ങളായ അർത്ഥങ്ങളിൽ- സന്ദർഭോചിതം നാമങ്ങളായും, വിശേഷണങ്ങളായും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ ഹജ്ജിന്റെ കർമ്മങ്ങളും, ഓരോന്നിനും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സ്ഥാനങ്ങളും ഈ വാക്കിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പരിപാവന വസ്തുക്കളായി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതിനെക്കൊണ്ടും ബഹുമാനിക്കുകയെന്നത് അവന്റെ അടുക്കൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട പുണ്യകർമ്മമാണെന്നത്രെ 30-ാം ആയത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം കുറിക്കുന്നത്.

തുടർന്നുകൊണ്ട് ഹജ്ജ് കാര്യങ്ങളോടും, ക്യാർആന്റെ അവതരണകാലത്ത് അറബികൾക്കിടയിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന ആചാരങ്ങളോടും ബന്ധപ്പെട്ട ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ആടുമാടൊട്ടകങ്ങൾക്കൊന്നല്ലോ أَعْنَامٍ (കന്നുകാലികൾ) എന്ന് പറയുന്നത്. ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളായും, വാഹനങ്ങളായും, ബലിമൃഗങ്ങളായും ഇസ്ലാമിന് മുമ്പും അറബികൾ ഇവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. പക്ഷേ, അവരാൽ കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെട്ടതും, അല്ലാഹു വിരോധിച്ചതും, ബഹുദൈവാരാധനയിൽ അധിഷ്ഠിതവുമായ പല നടപടികളും അവർ അനുഷ്ഠിച്ചു വന്നിരുന്നു. വിരോധിക്കപ്പെട്ട പലതും അനുവദനീയമായും, അനുവദിക്കപ്പെട്ട പലതും വിരോധമായും അവർ അനുഷ്ഠിച്ചു വന്നിരുന്നു. വിരോധിക്കപ്പെട്ട പലതും അനുവദനീയമായും, അനുവദിക്കപ്പെട്ട പലതും വിരോധമായും അവർ കരുതിവന്നു. അതുകൊണ്ട്, എല്ലാതരം ശവങ്ങളും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ അറക്കപ്പെടുകയോ ബലിചെയ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നവയും ഉപയോഗിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് ക്യാർആൻ കർശനമായി വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. അത്തരത്തിൽ പെടാത്ത എല്ലാ ആടുമാടൊട്ടകവും ഭക്ഷിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന് ബലിയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നത്രെ അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. വിഗ്രഹങ്ങളും, അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ ദുരാചാരങ്ങളും അടങ്ങുന്ന അശുദ്ധികളെയും അന്ന് നിലവിലുണ്ടായിരുന്നതും അല്ലാത്തതുമായ എല്ലാ കള്ളവാദങ്ങളെയും വ്യാജ സംസാരങ്ങളെയും വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതെല്ലാം നിഷ്കളങ്കതയോടുകൂടി വേണമെന്നാണ് 31-ാം വചനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം കാണിക്കുന്നത്. ശീർക്ക് കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന നാശത്തിന്റെ ഭയങ്കരത ഉപമാരുപത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ് അതിന്റെ അവസാനഭാഗം ചെയ്യുന്നത്.

﴿32﴾ അതാണ് (കാര്യം)! ആരെങ്കിലും, അല്ലാഹുവിന്റെ (മത) ചിഹ്നങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്നതായാൽ,

ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمْ شَعَائِرَ اللَّهِ

(അവൻ ഭക്തൻ തന്നെ, കാരണം:)
നിശ്ചയമായും അത്, ഹൃദയങ്ങളുടെ
ഭക്തിയിൽ നിന്നുള്ളതാണ്.

فَأَيُّهَا مَنِ تَقْوَى الْقُلُوبِ

﴿32﴾ ذٰلِكَ അതാണ് وَمَنْ يُعْظِمَ ആരെങ്കിലും ബഹുമാനിക്കുന്നതായാൽ شَعَائِرَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളെ فَأَيُّهَا എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അത് مَنِ تَقْوَى ഭക്തിയിൽനിന്നുള്ളതാണ്, ഭക്തി നിമിത്തമാണ്, സൂക്ഷ്മതയാലാണ് الْقُلُوبِ ഹൃദയങ്ങളുടെ

ഒരു വിഷയമോ, വാചകമോ തീർന്നശേഷം, വ്യാകരണപരമായ പ്രത്യേക ഘടനാ ബന്ധമൊന്നുമില്ലാത്ത മറ്റൊന്നിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, രണ്ടും തമ്മിൽ വിഷയപരമായ ഒരു ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുവാൻവേണ്ടി كَذٰلِكَ ، ذٰلِكَ ، هٰذَا (ഇതാണ്, അതാണ്, ഇങ്ങനെയാണ്, അങ്ങനെയാണ്) എന്നിങ്ങനെയുള്ള സൂചനാ നാമങ്ങൾ അറബിഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കുക പതിവുണ്ട്. അതനുസരിച്ചാണ് ഇവിടെയും 30-ാം വചനത്തിലും ذٰلِكَ (അതാണ്) എന്ന പദം ആരംഭത്തിൽ വന്നുകാണുന്നത്. ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങളിൽ, സന്ദർഭത്തിനൊത്ത് സൂചനാസാരങ്ങൾ പലതും അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടാകും. ഏതാണ്ട് ഇതുപോലെയുള്ള ചില പ്രയോഗങ്ങൾ നമ്മുടെ ഭാഷയിലും കാണാം. ‘അതെ, അങ്ങനെ, ശരി’ തുടങ്ങിയ പല പദങ്ങളും ഈ ആവശ്യാർത്ഥം മലയാളത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

شعائر (ചിഹ്നങ്ങൾ) കൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് മതസംബന്ധമായ പ്രത്യേക അടയാളങ്ങളായി കരുതപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. കർമ്മങ്ങൾ, വേഷഭൂഷണങ്ങൾ, സംസാരം, പ്രവൃത്തി ആദിയായവയിലെല്ലാം തന്നെ, കക്ഷികൾക്കിടയിലും, മതസ്ഥർക്കിടയിലും, സമുദായങ്ങൾക്കിടയിലും പലപ്പോഴും ചില വ്യത്യസ്ത രീതികളുമുണ്ടായിരിക്കും. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യക്തികളെ- അവർ ഇന്ന കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ടവരാണെന്ന്- സാമാന്യേന കണക്കാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇസ്‌ലാമിന്റെതായ പ്രത്യേക അടയാളമാകുന്നതെല്ലാം شعائر الله (അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങൾ, ഇസ്‌ലാമിന്റെ ചിഹ്നങ്ങൾ) എന്നീ പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഒരു കൂട്ടരുടെ പ്രത്യേക ചിഹ്നങ്ങളെ ആദരിക്കുന്നതും, അനുകൂലിക്കുന്നതും ആ കൂട്ടരോടുള്ള പ്രത്യേക ബഹുമാനംകൊണ്ടോ അനുഭാവം കൊണ്ടോ ആണെന്നും, അതിനെ അനാദരിക്കുന്നതും, ധിക്കരിക്കുന്നതും അവരോടുള്ള വെറുപ്പ് കൊണ്ടാണെന്നും വ്യക്തമാണ്. ഒരു കക്ഷിയുടെയോ, മതത്തിന്റെയോ പ്രത്യേക ചിഹ്നമായി കരുതപ്പെടുന്ന കേവലം നിസ്സാരമായ ഒരു കാര്യത്തെ അവമതിക്കുകയെന്നത്, ആ കക്ഷിയുടെയോ മതത്തിന്റെയോ തന്നെ കർശനമായ ഒരു നിയമത്തെ ലംഘിക്കുന്നതിനെക്കാൾ വലിയ അപരാധമായിട്ടായിരിക്കും കരുതപ്പെടുക. ഇതാണിതിന് കാരണം. അത് കൊണ്ടുതന്നെയാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളെ ഒരുവൻ ബഹുമാനിക്കുന്നത് കണ്ടാൽ, അത് അല്ലാഹുവിനോട് അയാൾക്കുള്ള ഹൃദയംഗമായ ഭക്തിയുടെ ലക്ഷണമായി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതും.

ഈ തത്വം, ഇക്കാലത്തെ മുസ്‌ലിംസഹോദരൻമാർ പ്രത്യേകം മനസ്സീരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ‘ഏകസംസ്കാരം’ ദിവാദങ്ങളിൽ അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും- വാക്ക് കൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ പ്രവൃത്തികൊണ്ടെങ്കിലും- മനുഷ്യൻ ലയിച്ചുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലമാണിത്. ദുരുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയല്ലെങ്കിലും, അനിസ്‌ലാമിക ചിഹ്നങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവരികയും, ഇസ്‌ലാമിക ചിഹ്നങ്ങളെ അവ ചെറുതോ വലുതോ ആകട്ടെ- അവഗ

ണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് മുസ്‌ലിമിനെ ക്രമേണ അമുസ്‌ലിമാക്കിത്തീർക്കു വാനുള്ള പൈശാചിക പ്രേരണയാണെന്ന് ഓർക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ യുവാക്കൾ- പാമരൻമാർ മാത്രമല്ല ചില പണ്ഡിതരും- ഇന്നത്തെ ആധുനിക പരിഷ്കാരലഹരി പിടിപെട്ടും, അനിസ്‌ലാമിക സംസ്കാരത്തിന്റെ ബാഹ്യമായ മോടിയിൽ ആകൃഷ്ടരായുംകൊണ്ട് ഇസ്‌ലാമിക ശിക്ഷണ വലയത്തിന് പുറത്ത് പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാഴ്ച മതഭക്തിയുള്ള ഏതൊരു മുസ്‌ലിം ഹൃദയത്തെയും വ്യസനിപ്പിക്കാതിരിക്കയില്ല. വേഷഭൂഷാദികളിൽ നിന്നാരംഭിക്കുന്ന ഈ അനുകരണ വാഞ്ഛ ക്രമേണ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും മറ്റെല്ലാ രംഗങ്ങളിലും സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയും ഒടുക്കം നാമത്തിലും പ്രസംഗവേദികളിലും മാത്രം മുസ്‌ലിമായിത്തീരുകയുമാണ് ഇതിന്റെ അനന്തരഫലം. (مَعَاذَ اللَّهِ) മനുശാസ്ത്രം പഠിപ്പിച്ചുതന്ന ഈ പരമാർത്ഥത്തെയാണ് നബി ﷺ യുടെ ഒരു ഹദീഥ് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. **من تشبه بقوم فهو منهم** (ആരെങ്കിലും ഒരു ജനതയോട് സാദൃശ്യം സ്വീകരിച്ചാൽ അവൻ അവരിൽ ഉൾപ്പെട്ടവനാകുന്നു).

‘അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങൾ’ എന്ന് ഇവിടെ പറയുമ്പോൾ അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത് പ്രധാനമായും, ഹജ്ജ്കാര്യ സംബന്ധമായ ബലിമൃഗങ്ങളാകുന്നു. എങ്കിലും, അതിനെപ്പറ്റിമാത്രം പറഞ്ഞുമതിയാക്കാതെ, ഒരു പൊതുതത്വമെന്ന നിലക്കാണ് ഇക്കാര്യം ഇവിടെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതും, ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയതും. ഈ വസ്തുത പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. മറ്റൊരു സംഗതി: ഓരോ സമുദായത്തിനും ചില ആചാരങ്ങളും സംസ്കാരങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുക സാഭാവികമാണ്, അതുപോലെ ഇസ്‌ലാമിനും ചിലതെല്ലാം ഉണ്ടെന്നല്ലാതെ ഇസ്‌ലാമിക ചിഹ്നങ്ങൾക്കെന്താണ് ഇത്ര വിശേഷത? എന്നൊരു സംശയം വല്ലവർക്കും തോന്നുവാൻ അവകാശമുണ്ട്. ‘അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങൾ’ (شَعَائِرِ اللَّهِ) എന്നും, ‘അല്ലാഹുവിന്റെ അലംഘ്യവസ്തുക്കൾ’ (حُرْمَاتِ اللَّهِ) എന്നുമുള്ള പ്രയോഗംതന്നെ അതിനുള്ള മറുപടിയാകുന്നു. അതായത്: അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചതും, അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതുമായ ചിഹ്നങ്ങളേതോ അതാണ് ഇസ്‌ലാമിന്റെ ചിഹ്നങ്ങൾ; മറ്റുള്ളതെല്ലാം സൃഷ്ടികളുടെ നിശ്ചയങ്ങളും ഇഷ്ടങ്ങളുമാണ് എന്ന് സാരം. ബലിമൃഗങ്ങളാകുന്ന ചിഹ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

﴿33﴾ (ബലിമൃഗങ്ങളാകുന്ന) അവയിൽ, ഒരു നിശ്ചിത അവധിവരേക്ക് നിങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനങ്ങളുണ്ട്; പിന്നീട്, അവയുടെ (ബലികർമ്മത്തിന്) അനുവദിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലം (ആ) ‘പുരാതനാലയത്തി’നടുത്താകുന്നു.

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَىٰ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٣﴾

﴿33﴾ നിങ്ങൾക്കുണ്ട് فِيهَا അവയിൽ مَنَافِعُ പ്രയോജനങ്ങൾ إِلَىٰ أَجَلٍ ഒരു അവധിവരേ مُسَمًّى നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട, നിർണയിക്കപ്പെട്ട ثُمَّ പിന്നെ, مَحِلُّهَا അവയുടെ അനുവദിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലം, അനുവദിക്കപ്പെട്ട സമയം إِلَىٰ الْبَيْتِ ആ ആലയത്തിനടുത്താണ്, ആലയത്തിലേക്ക് (എത്തുക) ആകുന്നു الْعَتِيقِ പുരാതനമായ, വിമുക്തമായ

ബലിക്കായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട മൃഗങ്ങളെ ബലിയറുക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അവയെ വാഹനമായി ഉപയോഗിക്കാം, അവയുടെ പാൽ മുതലായവയും ഉപയോഗിക്കാം. ബലികർമ്മം

നടത്തുവാനുള്ള സമയം വന്നാൽ, അവയെ കർബ:യുടെ അടുത്ത്- ഹറമിൽ- വെച്ച് അറുത്ത് ബലി നടത്തേണ്ടതാണ്.

വിഭാഗം - 5

﴿34﴾ എല്ലാ സമുദായത്തിനും തന്നെ- അവർക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ള കന്നുകാലിമൃഗങ്ങളുടെ മേൽ അവന്റെ നാമം കീർത്തനം ചെയ്യുവാനായി- നാം [അല്ലാഹു] ഓരോ കർമാനുഷ്ഠാനമുറ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا
اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُم

എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ ഇലാഹ് [ആരാധ്യൻ] ഏകഇലാഹ് മാത്രമാകുന്നു; ആകയാൽ, അവന് (മാത്രം) നിങ്ങൾ കീഴ്പെടുക. [‘ഇസ്ലാം’ അനുഷ്ഠിക്കുക.] (നബിയെ) വിനീതൻമാർക്ക് നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക.

مِّنْ بِهِمَةِ الْأَنْعَامِ ۗ فَأَلْهَمَكُمْ إِلَهُهُ
وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا ۗ وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ

﴿34﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا എല്ലാ സമുദായത്തിനും നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഒരു കർമാനുഷ്ഠാനമുറ അവർ കീർത്തനം ചെയ്യാൻ, പറയുവാൻ. مَنْسَكًا അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തെ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ അവൻ അവർക്ക് നൽകിയതിന്റെമേൽ. مِّنْ بِهِمَةِ الْأَنْعَامِ കന്നുകാലി മൃഗങ്ങളിൽനിന്ന് فَأَلْهَمَكُمْ എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഇലാഹ്, ആരാധ്യൻ إِلَهُ وَاحِدٌ ഏക ഇലാഹാണ്. فَلَهُ ആകയാൽ അവന് أَسْلِمُوا നിങ്ങൾ കീഴ്പെടുവിൻ, ഇസ്ലാമിനെ അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ. وَبَشِّرِ നീ സന്തോഷവാർത്തയും അറിയിക്കുക. وَالْمُخْبِتِينَ വിനീതൻമാർക്ക്, താഴ്മ കാട്ടുന്നവർക്ക്.

مَنْسَكًا (കർമാനുഷ്ഠാനമുറ) എന്നതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത് ബലി കർമ്മങ്ങളാകുന്നു. മൃഗങ്ങളെ ബലി ചെയ്യുക എന്ന കർമ്മം മുസ്ലിം സമുദായത്തിന്- അഥവാ നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ ‘ഉമ്മത്തി’ന്- മാത്രം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ഒന്നല്ല. മുമ്പുള്ള ദൈവിക മതസമുദായങ്ങളിലും ബലിസമ്പ്രദായങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ആചരണരീതിയിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും അവയുടെയെല്ലാം ഉദ്ദേശ്യം ഒന്നുതന്നെ. അല്ലാഹുവിന് മുമ്പിൽ താഴ്മയും ഭക്തിയും പ്രദർശിപ്പിക്കുക, അവന്റെ പ്രീതിക്കുവേണ്ടി ത്യാഗം ചെയ്യുക, അവന്റെ നാമം കീർത്തനം ചെയ്യുക മുതലായവയാണത്. എല്ലാവരുടെയും ഇലാഹ് ഏക ഇലാഹായത് കൊണ്ട് ഇത്തരം കർമ്മങ്ങൾ അവനെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാത്രമേ ആരും ചെയ്യാവൂ; അവന് മാത്രമേ കീഴ്പണങ്ങാവൂ; വിനീത ഹൃദയൻമാരായ ആളുകൾക്കാണ് ഇങ്ങനെയുള്ള കർമാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ഫലപ്രദമാകുക; അവർക്കത് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം ലഭിക്കുവാൻ കാരണമാകുകയും ചെയ്യും. എന്നെല്ലാം അല്ലാഹു ഉണർത്തു

ന്യ. വിനീതൻമാർ ആരാണെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണാം:-

﴿35﴾ (അതായത്) യാതൊരു കൂട്ടർ: അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ, തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ വിറകൊള്ളുന്നതാണ്;- തങ്ങൾക്ക് ബാധിക്കുന്നതിൽ [ആപത്തുകളിൽ] സഹനശാലികളും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുന്നവരും! നാം അവർക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് (സൽകാര്യങ്ങളിൽ) ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യും, (ഇങ്ങനെയുള്ളവരാണത്).

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ
وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ
وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿٣٥﴾

﴿36﴾ ബലിയൊട്ടകങ്ങളാകട്ടെ, നാം അവയെ നിങ്ങൾക്ക് 'അല്ലാഹുവിന്റെ (മത) ചിഹ്നങ്ങളിൽ പെട്ടതാക്കിയിരിക്കുകയാണ്; നിങ്ങൾക്ക് അവയിൽ ഗുണമുണ്ട്.

وَالَّذَاتِ جَعَلْنَاهَا لَكُم مِّن شَعَائِرِ
اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ ﴿٣٦﴾

അതിനാൽ, വരിവരിയായ നിലയിൽ (നിറുത്തിക്കൊണ്ട്) അവയുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം നിങ്ങൾ കീർത്തനം ചെയ്യുവിൻ!

فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ ﴿٣٧﴾

അങ്ങനെ, (അറുത്തശേഷം) അവയുടെ പാർശ്വങ്ങൾ നിലംപതിച്ചാൽ [ജീവൻ പോയി വീണാൽ] അവയിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുകയും, (ചോദിച്ചുവാങ്ങാൻ വരാതെ) സംതുപ്തിയടഞ്ഞുനിൽക്കുന്നവന്നും, ആശ്രയിച്ചുവരുന്നവന്നും ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അപ്രകാരം, അവയെ നിങ്ങൾക്ക് നാം കീഴ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുകയാണ്- നിങ്ങൾ നന്ദികാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി.

فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا
وَأَطِعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ كَذَلِكَ
سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾

﴿35﴾ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരാണ് إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ, പറയപ്പെട്ടാൽ وَجِلَتْ വിറകൊള്ളും (ഭയപ്പെടും) قُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ وَالصَّابِرِينَ സഹനശാലികളും, ക്ഷമാലുക്കളും عَلَى مَا أَصَابَهُمْ തങ്ങൾക്ക് ബാധിച്ചതിൽ وَالْمُقِيمِي നിലനിറുത്തുന്നവരും الصَّلَاةِ നമസ്കാരം وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ നാം അവർക്ക്

നൽകിയതിൽ നിന്ന് **يُنْفِقُونَ** അവർ ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യും (36) **وَالْبُدْنَ** ഒട്ടകങ്ങളെ (ബലിയൊടുകൂടെ) **جَعَلْنَاهَا** അവയെ നാം ആക്കിയിരിക്കുന്നു **لَكُمْ** നിങ്ങൾക്കുണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് **مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ** അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളിൽപെട്ടത് **لَكُمْ** നിങ്ങൾക്കുണ്ട് **فِيهَا** അതിൽ **لَكُمْ** നിങ്ങൾക്കുണ്ട് **فَاذْكُرُوا** അതിനാൽ നിങ്ങൾ കീർത്തനം ചെയ്യുവിൻ **فِيهَا** അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തെ **عَلَيْهَا** അവയുടെമേൽ **صَوَافٍ** വരികളായി, വരിവരിയായി **فَادَا وَجَبَتْ** അങ്ങനെ നിലംപതിച്ചാൽ, വീണാൽ **جُنُوبَهَا** അവയുടെ പാർശ്വങ്ങൾ, ഭാഗങ്ങൾ **فَكُلُوا** അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക **مِنْهَا** അതിൽനിന്ന് **وَأَطِيعُوا** ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊടുക്കയും ചെയ്യുവിൻ **الْقَانِعَ** സംതൃപ്തി അടഞ്ഞവൻ (ചോദിക്കാതെ ഉള്ളതുകൊണ്ട് തൃപ്തിയടഞ്ഞവൻ) **وَالْمُعْتَرَ** ആഗ്രഹിച്ചുവരുന്നവനും, ചോദിച്ചുവരുന്നവനും **كَذَلِكَ** അപ്രകാരം **سَخَّرْنَاهَا** അതിനെ നാം കീഴ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു **لَكُمْ** നിങ്ങൾക്ക് **لَعَلَّكُمْ** നിങ്ങൾ ആയേക്കാം , നിങ്ങൾ ആകുവാൻ വേണ്ടി **تَشْكُرُونَ** നിങ്ങൾ കൃതജ്ഞത കാണിക്കും

الْبُدْنَ എന്ന വാക്ക് ബലികർമ്മം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒട്ടകങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകമായും, മാടുകൾക്കും ഒട്ടകങ്ങൾക്കും പൊതുവായും ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. ഒട്ടകങ്ങളെ അറുക്കുന്നത് അവയെ നിറുത്തിക്കൊണ്ടാകുന്നു. ജീവൻപോകുമ്പോൾ അവ ഒരു വശത്തേക്ക് മറിഞ്ഞുവീഴുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് 'അവയുടെ പാർശ്വങ്ങൾ വീണാൽ' എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഉള്ളതിലും, കിട്ടിയതിലും തൃപ്തിയടഞ്ഞുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ ആവശ്യം പ്രകടിപ്പിക്കാത്തവനാണ് **قَانِع** (സംതൃപ്തി അടഞ്ഞവൻ). ദാനധർമ്മങ്ങൾ ലഭിക്കുവാൻവേണ്ടി മുന്നോട്ട് വരുന്നവനാണ് **مُعْتَرَ** (ആഗ്രഹിച്ചുവരുന്നവൻ). ഈ രണ്ട് തരക്കാർക്കും ബലിമൃഗങ്ങളുടെ മാംസം ദാനം ചെയ്യണമെന്ന് സാരം.

കേവലം വലിപ്പവും ശക്തിയുമുള്ള മൃഗമാണ് ഒട്ടകം. എങ്കിലും, വളരെ സഹനവും സൗമ്യശീലവുമുള്ള ഒരു ജീവിയുമാണത്. അറുക്കുവാൻ കൊണ്ട് വന്നു നിറുത്തുമ്പോൾ പോലും യാതൊരു മിടുക്കും കാണിക്കാതെ, അത് അനുസരിച്ചു നിൽക്കുന്നു. ഉഷ്ണമേറിയ മരുഭൂമിയിൽ കൂടിയുള്ള യാത്രകളിൽ ഒട്ടകത്തിന്റെ സേവനം വളരെ വമ്പിച്ചതാണ്. വളരെ നാളുകളോളം ഭക്ഷണവും, വെള്ളവും ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും, വലിയദൂരം ചുമന്നുകൊണ്ടും യജമാനന്റെ ആജ്ഞാനുസരിച്ച് അത് സുദീർഘം സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇങ്ങനെയെല്ലാം അതിനെ മനുഷ്യന്റെ നിയന്ത്രണത്തിന് വിധേയമാക്കിക്കൊടുത്തത് അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹമത്രെ.

ബലികർമ്മ സമ്പ്രദായം മുൻസമുദായങ്ങളിലും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്ന് ഉണർത്തുകയും, പ്രത്യേക പരിഗണനയോടെ അതിനെപ്പറ്റി പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയും ചെയ്തശേഷം അതിലടങ്ങിയ യുക്തിതത്വങ്ങളെ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

(37) അവയുടെ മാംസങ്ങളാകട്ടെ, **لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دِمَائُهَا** രക്തങ്ങളാകട്ടെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ എത്തുന്നില്ലതന്നെ; പക്ഷേ, നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഭക്തി അവർക്ക് എത്തുന്നതാണ്. **وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ**

നിങ്ങൾക്ക് മാർഗദർശനം ചെയ്തു തന്നതിന് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് 'തക്ബീർ [മഹത്വപ്രകീർത്തനം] നടത്തുവാൻവേണ്ടി അപ്രകാരം അവയെ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് കീഴ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നു. (നബിയേ) സുകൃതവാൻമാർക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക.

كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ ۗ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ

﴿37﴾ لَنْ يَأْتِيَنَّكُمْ أَوْلِيَ الْمَالِ وَالْبَنِينَ وَالْمَنْجُوعِينَ وَالْمُرْتَدِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقِينَ يُفْرِقُونَ وَالْمُنَافِقِينَ يُفْرِقُونَ وَالْمُنَافِقِينَ يُفْرِقُونَ

എത്തുന്നതല്ലതന്നെ അല്ലാഹുവിങ്കൽ അവയുടെ മാംസം അവയുടെ രക്തവും (എത്തുക) ഇല്ല പക്ഷേ, എങ്കിലും അവർക്ക് എത്തുന്നു ത്തَقْوَى ഭക്തി, ഭയഭക്തി مِنْكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന് അപ്രകാരം അവയെ അവൻ കീഴ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങൾ തക്ബീർ (മഹത്വ പ്രകീർത്തനം) നടത്തുവാൻവേണ്ടി, തക്ബീർ മുഴക്കുവാനായി അല്ലാഹുവിന് عَلَى مَا هَدَاكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് മാർഗദർശനം ചെയ്തതിന് وَبَشِّرِ സന്തോഷവാർത്തയും അറിയിക്കുക الْمُحْسِنِينَ സുകൃതവാൻമാർക്ക്, പുണ്യകർമ്മം ചെയ്യുന്നവർക്ക്

ബലിമൃഗങ്ങളുടെ മാംസം വല്ലവർക്കും കൊടുത്തത് കൊണ്ടോ, വിഗ്രഹങ്ങളുടെയും ദേവൻമാരുടെയും ആരാധകൻമാർ അവയുടെ പ്രസാദത്തിന് വേണ്ടി ചെയ്യാറുള്ളത് പ്രകാരം കുറെ രക്തം ഒഴുക്കിയത് കൊണ്ടോ, മക്കാ മുശ്റിക്കുകൾ കഅ്ബയിൽ ചെയ്തിരുന്നത്പോലെ ബലിമൃഗങ്ങളുടെ രക്തം എവിടെയെങ്കിലും വാരിപ്പുരട്ടുന്നത് കൊണ്ടോ ഒന്നുംതന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി ലഭിക്കുകയില്ല. മാംസമോ രക്തമോ അല്ല അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുന്നത്. അതവൻ ആവശ്യവുമില്ല. എന്നാൽ ബലികർമ്മം മുഖേന മനുഷ്യൻ അവന്റെ ത്യാഗമനഃസ്ഥിതിയും അല്ലാഹുവോടുള്ള ഭക്തിയും പ്രകടമാക്കുന്നതാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്ക് കാരണമാകുന്നത്. അത് പ്രകടമാക്കുകയാണ് ബലികർമ്മം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി മാത്രം ഉന്നംവെച്ച് നിഷ്കളങ്കമായി ചെയ്യുന്ന ബലികർമ്മങ്ങളടക്കമുള്ള സൽക്കർമ്മങ്ങൾ മാത്രമേ അവർക്ക് സ്വീകാര്യമാകുകയുള്ളൂ എന്ന് സാരം.

ഇബ്റാഹീം നബി (അ) സ്വപുത്രനായ ഇസ്മാഇൽ നബി (അ)യെ ബലിയർപ്പിക്കാൻ തയ്യാറായ സംഭവത്തെത്തുടർന്നാണ് പിന്നീട് ബലികർമ്മസമ്പ്രദായം നടപ്പാക്കപ്പെട്ടത്. അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനക്കും പ്രീതിക്കും വേണ്ടി മനുഷ്യൻ തനിക്ക് ഏറ്റവും വിലപ്പെട്ടതിനെപ്പോലും ത്യാഗം ചെയ്യാൻ തയ്യാറാണെന്ന് അത് മുഖേന അവർ പ്രകടമാക്കുന്നു. ആ നിലക്ക് ബലി ചെയ്യപ്പെടുന്ന മൃഗം കേവലം ഒരു നാമമാത്ര മൃഗമായിരിക്കാതെ- കഴിയുന്നത്ര വിലപിടിച്ചതും, ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലുമെല്ലാം തന്നെ ആകർഷകവും, കോട്ടവും കുറവുമില്ലാത്തതും- ആയിരിക്കുന്നതാവശ്യമാണ് എന്ന് അധികം ചിന്തിക്കാതെത്തന്നെ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. അത് പോലെത്തന്നെ, ബലിനടത്തൽ കേവലം ആരാധനാകർമ്മങ്ങളിൽ (العبادات) ഒന്നാകുകയാണ്

ആ കർമ്മം നടത്തേണ്ടുന്ന രൂപവും അതിന്റെ മര്യാദകളും അല്ലാഹുവും റസൂലും നിർദ്ദേശിച്ചമാതിരിതന്നെ ആയിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. ഇതൊന്നും ആലോചിക്കേണ്ടതില്ലെന്നോ, ബലിമൃഗങ്ങളുടെ മാംസമോ രക്തമോ തോലോ ഒന്നും ഒരു പ്രശ്നമാക്കേണ്ടതില്ലെന്നോ, ഈ വക സംഗതികളെക്കുറിച്ച് പരിഗണിക്കൽ വെറും ആചാരങ്ങളും ചടങ്ങുകളും മാത്രമാണെന്നോ ഈ ആയത്തിൽ നിന്ന് തെറ്റിദ്ധരിക്കാവതല്ല. ചിലർ ഇതിൽനിന്ന് അങ്ങനെ സമർത്ഥിച്ചു കാണുന്നത് പ്രമാണപ്പെട്ട പല ഹദീസുകളുടെയും ശരിയായ താല്പര്യങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമത്രെ. ഉദാഹരണമായി: 'വ്യക്തമായ നിലയിൽ കണ്ണിന്റെ കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവ, വ്യക്തമായ രോഗം പിടിപെട്ടിട്ടുള്ളവ, വ്യക്തമാംവണ്ണം കോട്ടം കാണാവുന്ന മുടന്ത്, പ്രായാധിക്യത്താൽ മേദസ്സ് നഷ്ടപ്പെട്ടവ എന്നീ നാലും ബലി കർമ്മത്തിന് (اضحية) കൊള്ളുകയില്ല' എന്ന് നബി ﷺ പ്രസംഗിച്ചതായി ബറാദ് (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു. (رواه اصحاب السنن باسناد صحيحه) 'കണ്ണ്, ചെവി എന്നിവയെപ്പറ്റി (വല്ല കേടുപാടുകളും ഉണ്ടോ എന്ന്) പ്രത്യേകം ഗണിക്കുവാനും, മുടന്തുളളതിനെയും, ചെവിയുടെ മുൻവശമോ പിൻവശമോ കീറിപ്പൊളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതിനെയും, ഇരുചെവികളും കീറിപ്പിളർന്നതിനെയും, മുൻപല്ലുകൾ കൊഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതിനെയും ബലി കർമ്മത്തിന് ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കാനും നബി ﷺ ഞങ്ങളോട് കൽപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അലി (റ)യും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (رواه احمد والاربعة) സ്ഥലദൈർഘ്യം ഓർത്ത് കൂടുതൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല. നബി ﷺ യിൽ നിന്ന് ഒന്നുരണ്ട് ഹദീസുകൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് നാം മേലുദ്ധരിച്ച പ്രകാരമാണ് ഈ ആയത്തിന്റെ സാരം എന്ന് സൂചിപ്പിച്ചശേഷം മഹാനായ ഇബ്നുക്വഥീർ (റ) തന്റെ തഫ്സീറിൽ ഏതാണ്ട് ഇങ്ങനെ പറയുന്നത് കാണാം; 'അപ്പോൾ ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ (ബലിമൃഗങ്ങളുടെ മാംസങ്ങളും രക്തവും അല്ലാഹുവിങ്കൽ എത്തുന്നില്ല, നിങ്ങളുടെ ഭക്തിയാണ് അവങ്കൽ എത്തുന്നത് എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ) താല്പര്യം, കർമ്മങ്ങളിൽ നിഷ്കളങ്കത പാലിച്ചവന് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സ്വീകരണം ശരിക്ക് ലഭിക്കുന്നതാണെന്ന് കാണിക്കലാണ്. സത്യവ്യാഖ്യാനികളായ പണ്ഡിതന്മാരുടെ അടുക്കൽ ഇപ്പറഞ്ഞതിന് ഇതല്ലാതെ വേറൊരു പ്രത്യക്ഷമായ അർത്ഥവുമില്ല.'

25-ാം വചനത്തിൽ, മുശ്ശിക്കുകൾ ചെയ്തിരുന്ന ഒരു ധിക്കാരത്തെപ്പറ്റി- കഅ്ബയിൽ മുസ്ലിംകൾക്ക് പ്രവേശനം അനുവദിക്കാതിരുന്നതിനെപ്പറ്റി- പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവരുടെ അനേകം അക്രമങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു അത്. തുടർന്നുകൊണ്ട് കഅ്ബയുടെ സ്ഥാപനവും, സ്ഥാപനോദ്ദേശ്യവും, തങ്ങളുടെ വന്ദ്യപിതാവായ ഇബ്റാഹീം നബി (അ)ക്ക് അതുമായുള്ള ബന്ധവും വിവരിച്ചു. ആ പുണ്യാലയത്തിൽവെച്ച് നടത്തപ്പെടേണ്ടുന്ന പല കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും- സംസാരിച്ചു. ബലികർമ്മത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ ഉദ്ദേശ്യവും വ്യക്തമാക്കി. ഇങ്ങനെയുള്ള പരിപാവനകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാനായി, മക്കക്കാരെന്നോ അല്ലാത്തവരെന്നോ വ്യത്യസ്തമില്ലാതെ, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും വേണ്ടി പുരാതനകാലം മുതൽക്കേ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിങ്കൽനിന്ന് അതേ നാട്ടുകാരായ സത്യവിശ്വാസികളെ മാത്രം തടഞ്ഞുകളയുകയും, അവിടെ ശിർക്കിന്റെ കർമ്മങ്ങൾ മാത്രം നടത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അത് എത്രമാത്രം ധിക്കാരമാണ്?! 25-ാം വചനത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചുകണ്ട ആ കനത്ത താക്കീതിന്റെ പ്രത്യഘാതം അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു:-

﴿38﴾ നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു, വിശ്വസിച്ചവരിൽ നിന്ന് (അന്യാക്രമത്തെ) തടുക്കുന്നതാണ്; നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നന്ദികെട്ട എല്ലാവന്മാരെയും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല;

﴿ 38 ﴾ إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ

كَفُورٍ ﴿ 38 ﴾

വിഭാഗം - 6

﴿39﴾ (ഇങ്ങോട്ട്) സമരം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കുട്ടർക്ക്- അവർ അക്രമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്- (അങ്ങോട്ടും യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ) അനുവാദം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

﴿ 39 ﴾ أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا

നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അവരെ സഹായിക്കുന്നതിന് കഴിവുള്ളവനുമത്ര.

﴿ 39 ﴾ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿ 39 ﴾

﴿38﴾ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു തടുക്കുന്നു. عَنْ الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ച കുട്ടർക്ക് إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَا يُحِبُّ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല, സ്നേഹിക്കുന്നതല്ല. كُلَّ خَوَّانٍ എല്ലാവന്മാരെയും, ചതിയനെയും, കَفُورٍ നന്ദികെട്ട, നന്ദികെട്ടവനായ ﴿39﴾ أَذِنَ അനുവാദം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. لِلَّذِينَ യാതൊരു കുട്ടർക്ക് يُقَاتِلُونَ അവർ സമരം ചെയ്യപ്പെടുന്നു, അവരോട് യുദ്ധം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا അവർ അക്രമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നതുകൊണ്ട് وَإِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു عَلَى نَصْرِهِمْ അവരെ സഹായിക്കുവാൻ لَقَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനും തന്നെയാണ്

മുസ്‌ലിംകൾക്ക് യുദ്ധത്തിന് അനുമതി നൽകുന്നതിൽ ആദ്യമായി അവതരിച്ച ആയത്താണിത്. യുദ്ധം ചെയ്യാൻ 'കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറയാതെ 'അനുവാദം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു'വെന്ന് പറഞ്ഞത് ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. മർദ്ദനം അതിന്റെ പാരമ്യത്തിലേത്തിയപ്പോൾ മാത്രമാണ് യുദ്ധത്തിന് അനുവാദം ലഭിക്കുന്നതെന്നും മുസ്‌ലിംകൾക്ക് ശത്രുപക്ഷത്തെ നേരിടാൻ വല്ല കഴിവും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ അനുവാദം ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അവർക്കങ്ങോട്ട് യുദ്ധം നടത്തുവാൻ പാടില്ലായിരുന്നുവെന്നും ഇതിൽനിന്ന് അനുമാനിക്കാം. മദീനാ ഹിജ്റക്ക് മാർഗം തെളിയിച്ചതും, മദീനക്കാരായ ഏതാനും മുസ്‌ലിംകളും നബി ﷺ യും തമ്മിൽ അൽഅക്വബയിൽവെച്ച് നടന്നതുമായ സ്വകാര്യ ഉടമ്പടി (بيعة العقبة) കഴിഞ്ഞശേഷം- തങ്ങൾക്ക് താൽക്കാലികമായ ഒരു നേരിയ കഴിവെങ്കിലും കൈവന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് കരുതിയായിരിക്കാം. ചില സ്വഹാബികൾ നബി ﷺ യോട് ഇങ്ങനെ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി: **عميل على أهل الوادي فقتلهم**: മിനാതാഴ്വരയിൽ അന്ന് ഹജ്ജ്കർമ്മത്തിനായി സമ്മേളിച്ചിരുന്ന ശത്രുക്കളുടെ നേരെതിരിഞ്ഞു നമുക്കവരെ

കൊന്നുകളഞ്ഞുകൂടേ എന്ന് സാരം. ഇതിന് തിരുമേനി നൽകിയ മറുപടി **إِنِّي لَمْ أُمِرْ بِهَذَا** (എനിക്ക് ഇതിന് കൽപന കിട്ടിയിട്ടില്ല) എന്നായിരുന്നു.

യുദ്ധത്തിന് അനുവാദം നൽകുവാനുള്ള കാരണവും ന്യായവും അല്ലാഹു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവർ അക്രമിക്കപ്പെടുകയും, മർദ്ദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് അതിന് കാരണം. നബി ﷺ തൗഹീദ് പ്രബോധനം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയത് മുതൽ തിരുമേനിയും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച സ്വഹാബികളും ശത്രുക്കളിൽനിന്ന് അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന മൃഗീയമായ മർദ്ദനങ്ങളുടെയും, യാതനകളുടെയും നീണ്ട പട്ടിക ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഒടുക്കം സ്വന്തം നാടും വീടും ഉപേക്ഷിച്ചു മദീനയിൽ അഭയംപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത് കാണാം. മാത്രമല്ല, മർദ്ദിതരായ ജനങ്ങൾക്ക് സ്വരക്ഷക്ക് വേണ്ടിയുദ്ധംചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ അനുമതി നൽകപ്പെടാതെയും, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രത്യേക സഹായം അവർക്ക് ലഭിക്കാതെയുമിരിക്കുന്നപക്ഷം ഉണ്ടാകുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളും അതോടൊപ്പം അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

﴿40﴾ ‘ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് അല്ലാഹുവാണ്’ എന്ന് പറയുന്നുവെന്നുള്ളതല്ലാതെ (വേറെ) യാതൊരു ന്യായവും കൂടാതെ തങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിൽനിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരത്രെ, (അക്രമത്തിനുവിധേയരായവർ). മനുഷ്യരെ- അവരിൽചിലരെ (മറ്റു) ചിലരെക്കൊണ്ട്- അല്ലാഹു തടുക്കൽ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ധാരാളമായി കീർത്തിക്കപ്പെടുന്ന പല സന്യാസിമാരും, ക്രിസ്തീയ ദേവാലയങ്ങളും, ജൂതദേവാലയങ്ങളും, (മുസ്ലിം) പള്ളികളും പൊളിച്ചു തകർക്കപ്പെടുമായിരുന്നു.

തന്നെ സഹായിക്കുന്നതാരോ അവനെ അല്ലാഹു നിശ്ചയമായും സഹായിക്കും, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ശക്തനും, പ്രതാപശാലിയുംതന്നെയാകുന്നു.

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ ۗ وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ هَدَمْتُمْ صَوْمِعُ وَيَبِعُ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا ۗ أَسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا ۗ

وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾

﴿40﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ അവരുടെ ഭവന (വാസസ്ഥല)ങ്ങളിൽനിന്ന് പുറത്താക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ **إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ** അഥവാ **أَسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا** ഒരു ന്യായവും കൂടാതെ **وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ ۗ** അഥവാ **إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ** അല്ലാഹുവാണ് എന്ന് ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ

അല്ലാഹു തടുക്കൽ النَّاسِ മനുഷ്യരെ بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലരെ ചിലരെ
 കൊണ്ട് هُدِمَتْ പൊളിച്ചു തകർക്കപ്പെടുമായിരുന്നു صَوَامِعُ സന്യാസിമഠങ്ങൾ
 ക്രിസ്തീയ ദേവാലയങ്ങളും وَصَلَوَاتٌ ജൂതദേവാലയങ്ങളും (മുസ്‌ലിം) പള്ളി
 കളും يُدْكَرُ പറയപ്പെടുന്ന, കീർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന فِيهَا അവയിൽവെച്ച് അല്ലാ
 ഹുവിന്റെ നാമം كَثِيرًا ധാരാളം وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സഹായിക്കും
 مَنْ أَنْصُرُهُ അവനെ സഹായിക്കുന്നവനെ إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَقَوِيٌّ ശക്തൻ
 തന്നെ عَزِيزٌ പ്രതാപശാലിയായ

മുസ്‌ലിംകൾക്ക് യുദ്ധംചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ അനുവാദം നൽകിയതിന്റെ പശ്ചാ
 ത്തലവും, കാരണവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അനുവാദം നൽകാതിരുന്നാലുള്ള ദോഷവും വ്യക്ത
 മാക്കി. അല്ലാഹുവിനെ സഹായിക്കുന്നവരെ- അതെ, അവന്റെ മതത്തെ സഹായിക്കു
 ന്നവരെ- നിശ്ചയമായും അവൻ സഹായിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പും പ്രോൽസാഹനവും നൽകു
 കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ഈ അനുവാദം അവർ എങ്ങനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തും?
 അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും അനുഗ്രഹവും അവർ എങ്ങനെ വിനിയോഗിക്കും?
 ഇതാണ് എനി ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്. ഇതിനെക്കുറിച്ച് അടുത്ത വചനത്തിൽ പറ
 യുന്നത് നോക്കുക:-

﴿ 41 ﴾ (മാത്രമല്ല) ഭൂമിയിൽ الَّذِينَ إِنْ مَكَتَهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا
 അവർക്ക് നാം സ്വാധീനം നൽകി
 യാൽ അവർ നമസ്കാരം നിലനിറു
 ത്തുകയും, സകാത്ത് കൊടുക്കുക
 യും, സദാചാരത്തിന് കൽപിക്കുക
 യും, ദുരാചാരത്തെപ്പറ്റി വിരോധിക്കു
 കയും ചെയ്യുന്നവരാണ് (അവർ).
 കാര്യങ്ങളുടെ(യെല്ലാം) പര്യവസാനം
 അല്ലാഹുവിനുള്ളതാകുന്നു.

﴿ 41 ﴾ യാതൊരു കൂട്ടരാണ് إِنْ مَكَتَهُمْ فِي الْأَرْضِ അവർക്ക് നാം സ്വാധീനം (സൗകര്യം)
 നൽകിയാൽ أَقَامُوا അവർ നിലനിർത്തും وَالصَّلَاةَ നമസ്കാരം وَأَتُوا
 അവർ കൊടുക്കയും ചെയ്യും وَالزَّكَاةَ സകാത്ത് وَأَمَرُوا അവർ കൽപിക്കയും ചെയ്യും
 بِالْمَعْرُوفِ സദാചാരംകൊണ്ട് (സൽകാര്യംകൊണ്ട്) وَنَهَوْا അവർ വിരോധിക്കയും ചെയ്യും
 عَنِ الْمُنْكَرِ ദുരാചാരത്തെപ്പറ്റി وَاللَّهُ അല്ലാഹുവിനാകുന്നു عَاقِبَةُ الْأُمُورِ കാര്യങ്ങളുടെ പര്യ
 വസാനം, കലാശം

ഈ ആയത്തിലെ ഉള്ളടക്കം പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഭൂമിയിൽ സ്വാധീനം
 ലഭിച്ചാൽ ധാർമികമായും, വ്യക്തിപരമായും, സാമൂദായികമായും, സാമൂഹ്യമായുമുള്ള
 മനുഷ്യകടമകളെല്ലാം അവർ നിറവേറ്റുമെന്നത്രെ ഇതിന്റെ സാരം. ധാർമികവും, വ്യക്തി
 പരവുമായ കടമകളിൽ പ്രധാനമായതാണ് നമസ്കാരം. സാമൂദായികവും സാമൂഹ്യ
 വുമായ കടമകളിൽ പ്രധാനമായതാണ് സകാത്ത്. ഇങ്ങനെയുള്ള ബാധ്യതകൾ സ്വയം

അനുഷ്ഠിക്കുക മാത്രമല്ല, മറ്റുള്ളവരിൽ സദാചാരബോധമുണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടത് ചെയ്കയും കൂടി ചെയ്തെങ്കിലേ മുസ്ലിംകളുടെ കടമ പൂർണ്ണമായും നിർവഹിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. മുസ്ലിംകൾ, അവരുടെ സ്വാധീനശക്തി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത് ഈ ആവശ്യാർത്ഥമാണെങ്കിൽ, അവരുടെ ആ കടമ പാലിക്കപ്പെടുന്ന ഭൂമിയുടെ മുകളിൽ ജീവിതം എത്രമാത്രം പരിശുദ്ധവും അഭികാമ്യവുമായിരിക്കും? പരലോകജീവിതമാകട്ടെ, കൂടുതൽ വിജയകരമായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതുമില്ല.

﴿42﴾ (നബിയേ) ഇവർ [മുശ്രിക്കുകൾ] നിന്നെ കളവാക്കുന്നുവെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും ഇവരുടെ മുമ്പ് (ഇത് പോലെ) നൂഹിന്റെ ജനതയും, 'ആദം', 'മമൂദും' (റസൂലുകളെ) കളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്;

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ

قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودٌ ﴿٤٢﴾

﴿43﴾ ഇബ്റാഹീമിന്റെ ജനതയും, ലൂത്ഥിന്റെ ജനതയും (കളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്);

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿٤٣﴾

﴿44﴾ മദ്യൻ നിവാസികളും (കളവാക്കി); മുസായും കളവാക്കപ്പെട്ടു.

وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ

فَأَمَلَّيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ

എന്നാൽ അവിശ്വാസികൾക്ക് ഞാൻ സാവകാശം നൽകി. പിന്നീട്, ഞാൻ അവരെ (വമ്പിച്ച ശിക്ഷവഴി) പിടിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, എന്റെ പ്രതിഷേധം എങ്ങനെയാണ്? (അത് കുറിക്കുകൊണ്ടില്ലേ?)

فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٤﴾

﴿45﴾ അങ്ങനെ, അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കവെ എത്രനാടുകളെ [ജനതയെ]യാണ് നാം നശിപ്പിച്ചത്! എന്നിട്ട്, മേൽപുരകളോടെ അവ വീണടഞ്ഞുകിടക്കുകയാണ്! ഉപയോഗശൂന്യമായ കിണറുകളും, കെട്ടിളയർത്തപ്പെട്ട മാളികകളും (എത്രയാണ് നാശമടഞ്ഞു കിടക്കുന്നത്)!

فَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ

ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِبَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا

وَبِئْرٍ مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرٍ مَشِيدٍ ﴿٤٥﴾

﴿42﴾ (നബിയേ) ഇവർ നിന്നെ കളവാക്കുന്നുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും കളവാക്കിയിട്ടുണ്ട് **قَبْلَهُمْ** ഇവരുടെ മുമ്പ് **قَوْمُ نُوحٍ** നൂഹിന്റെ ജനതയും **ആദം** **وَأَمَلَّيْتُ** **لِلْكَافِرِينَ** **ثُمَّ** **أَخَذْتُهُمْ** **﴿43﴾** **مَمൂദും** **﴿43﴾** **إِبْرَاهِيمَ** ഇബ്റാഹീമിന്റെ ജനതയും **لُوطٍ** ലൂത്ഥിന്റെ ജന

തയും ﴿44﴾ وَكُذِّبَ مُوسَىٰ وَصَحَابُ مَدْيَنَ മദ്യൻകാരും, മദ്യൻ നിവാസികളും മുസായും കളവാക്കപ്പെട്ടു فَأَمَلَيْتُ എന്നാൽ ഞാൻ സാവകാശം നൽകി (അയച്ചുവിട്ടു) കൊടുത്തു لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക് ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ പിന്നീട് അവരെ ഞാൻ പിടിച്ചു فَكَأَيِّنْ ﴿45﴾ അപ്പോൾ എങ്ങനെയായി نَكِيرٍ എന്റെ പ്രതിഷേധം, വെറുപ്പ് അങ്ങനെ (എന്നാൽ) എത്രയാണ് مِنْ قَرِيْبَةٍ നാടുകൾ, നാട് أَهْلَكْنَاهَا നാം അത് നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു وَهِيَ അതായിരിക്കെ ظَالِمَةٌ അക്രമം ചെയ്യുന്നവ ഹِيَ എന്നിട്ട് അവ وَبِئْرٍ وَبِئْرٍ വീണടിഞ്ഞു കിടക്കുന്നവയാണ് عَلَىٰ عُرُوشِهَا അവയുടെ മേൽപുരകളോടെ وَقَصْرِ مَعْمُورٍ (എത്രയാണ്) مُعَطَّلَةٍ ഉപയോഗശൂന്യമായ (ഉപേക്ഷിച്ചു കിടപ്പുള്ള) മാളികയും (എത്രയാണ്) مَشِيدٍ കെട്ടിപ്പൊക്കപ്പെട്ട

നബിമാരെ വ്യാജമാക്കി ധിക്കരിക്കലും, അക്രമത്തിനൊരുങ്ങലും അവിശ്വാസികളുടെ മുമ്പേയുള്ള പതിവാണ്. എന്നാൽ, ആദ്യം അല്ലാഹു അവർക്ക് കുറേ അയവ് കൊടുക്കുന്നു. പിന്നീട് ശക്തിയായ ശിക്ഷമൂലം അവരെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള വമ്പിച്ച സംഭവങ്ങളുടെ എത്രയോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, അവശിഷ്ടങ്ങളും ഇവർക്ക് കണ്ടറിഞ്ഞതാവണം ഇപ്പോഴും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്രകാരം നബിﷺയെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുകയാണ്. സ്വാലിഹ് നബി (അ)യുടെ ജനതയാണ് 'ഥമുദ്, ഹുദ് നബി (അ)യുടെ ജനതയാണ് 'ആദ്'. ഇവരെപ്പറ്റി ഇതിനുമുമ്പ് പല സൂറകളിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൂറ: - ശുഅറാഇൽവെച്ച് കൂടുതൽ വിവരം നമുക്ക് കാണാം. إن شاء الله

﴿46﴾ ഇവർ ഭൂമിയിൽ (രാജ്യങ്ങളിൽ) കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നില്ലേ? എന്നാലവർക്ക് (ചിന്തിച്ചു) മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ഹൃദയങ്ങളോ, കേട്ടറിയുവാനുള്ള കാതുകളോ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരുന്നു!

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا

എന്നാൽ (വാസ്തവത്തിൽ ഈ ബാഹ്യമായ) കണ്ണുകൾക്ക് അന്ധത ബാധിക്കുന്നില്ല; എങ്കിലും, നെഞ്ചുകൾക്കകത്തുള്ള ഹൃദയങ്ങൾക്കത്രെ അന്ധത ബാധിക്കുന്നത്.

فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ

﴿46﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا എന്നാൽ ഇവർ സഞ്ചരിക്കുന്നില്ലേ فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽകൂടി فَتَكُونَ എന്നാൽ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരുന്നു, ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു لَهُمْ ഇവർക്ക് قُلُوبٌ ഹൃദയങ്ങൾ مَنَسِّيلًاക്കുന്ന, മനസ്സിലാക്കാവുന്ന بِهَا അവകൊണ്ട് أَوْ آذَانٌ അല്ലെങ്കിൽ കാതുകൾ يَسْمَعُونَ കേൾക്കുന്ന, കേൾക്കാവുന്ന بِهَا അത് കൊണ്ട് فَإِنَّهَا എന്നാൽ നിശ്ചയ

മായും കാര്യം لَاتَعْمَى അന്ധത ബാധിക്കുന്നതല്ല, അന്ധമാവുകയില്ല الْأَبْصَارُ കണ്ണുകൾക്ക്, കണ്ണുകൾ وَلَكِنْ പക്ഷേ, എങ്കിലും تَعْمَى അന്ധത ബാധിക്കും, അന്ധമാകും الْقُلُوبُ ഹൃദയങ്ങൾക്ക്, ഹൃദയങ്ങൾ فِي الصُّدُورِ നെഞ്ചുകളിലുള്ള

മേൽപറഞ്ഞ സമുദായങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളായിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽകൂടി ഇവർ പലപ്പോഴും സഞ്ചരിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. എന്നിട്ട്, അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കുവാനും, അതുവഴി പാഠം പഠിക്കുവാനും ഇവർക്ക് കഴിയാത്തതെന്താണ്? ഇവരുടെ അന്ധതയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല! പുറംകണ്ണുകളുടെ അന്ധതയല്ല- അകംകണ്ണുകളാകുന്ന ഹൃദയങ്ങളുടെ അന്ധതയാണ്. ശാരീരിക രോഗങ്ങൾ നിമിത്തം ഹൃദയത്തിന്റെ കാഴ്ചയും നഷ്ടപ്പെടുന്നു. പിന്നെ, ബാഹ്യമായ കാഴ്ചയും കേൾവിയും ഉള്ള തുകൊണ്ടുമാത്രം കാര്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധ്യമാകാതെ വരികയും ചെയ്യുന്നു.

﴿47﴾ (നബിയേ) നിന്നോട് അവർ ശിക്ഷക്ക് ധൃതി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അല്ലാഹു അവന്റെ നിശ്ചയം ലംഘിക്കുകയില്ലതന്നെ.

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ تُخْلِفَ
اللَّهُ وَعْدَهُ ۗ

നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ ഒരു ദിവസം (എന്നത്), നിങ്ങൾ എണ്ണിവരുന്ന തരത്തിലുള്ള ആയിരം കൊല്ലം പോലെയാകുന്നു. (ഇതവർ അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ.)

وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ
مِّمَّا تَعُدُّونَ

﴿48﴾ എത്രയോ നാടുകൾ, അവ അക്രമം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കവെ ഞാൻ അതിന് സാവകാശം നൽകി. പിന്നീട് അതിനെ ഞാൻ പിടി(ച്ചു)ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്! എന്റെ അടുക്കലേക്ക് തന്നെയാണ് (എല്ലാവരുടെയും) മടക്കവും.

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَمَلَّتْ هَا وَهِيَ
ظَالِمَةٌ ۖ ثُمَّ أَخَذْنَا إِلَى الْمَصِيرِ

﴿47﴾ അവർ നിന്നോട് ധൃതികൂട്ടുന്നു ശിക്ഷക്ക്, ശിക്ഷയെ പറ്റി يُخْلِفَ ലംഘിക്കുന്നതേയല്ല, വ്യത്യാസം ചെയ്യുന്നതേയല്ല اللَّهُ അല്ലാഹു وَعْدَهُ അവന്റെ നിശ്ചയം, കരാർ يَوْمًا നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ كَأَلْفِ سَنَةٍ ആയിരം കൊല്ലംപോലെയാണ് مِّمَّا تَعُدُّونَ നിങ്ങൾ എണ്ണിവരുന്ന തരത്തിൽ ഉള്ള ﴿48﴾ എത്രയാണ്, എത്രയോ مِنْ قَرْيَةٍ നാടുകൾ, നാടുകളായിട്ട് أَمَلَّتْ ഞാൻ സാവകാശം നൽകി, അയച്ചുകൊടുത്തു هَا അതിന്, അതിനെ ظَالِمَةٌ അക്രമം ചെയ്യുന്നത് ثُمَّ أَخَذْنَا പിന്നെ അതിനെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു) وَإِلَى എന്റെ അടുക്കലേക്ക് തന്നെയാണ് الْمَصِيرِ മടക്കം, തിരിച്ചുവരവ്

മുൻസമുദായങ്ങളിൽ പലർക്കും സംഭവിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങൾക്കും നാശം സംഭവിക്കുമെങ്കിൽ എന്താണത് ഉണ്ടാകാത്തത്? ഉണ്ടെങ്കിൽ അതൊന്ന് കാണട്ടെ! എന്ന് ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവിശ്വാസികളോടുള്ള മറുപടിയാണിത്. ഈ ലോകവ്യവസ്ഥയിൽ അല്ലാഹു അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ചട്ടം- വളരെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു വസ്തുത- അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അതായത്: അല്പകാലജീവിയായ മനുഷ്യൻ നശ്യമായ ഈ ഭൂമിയിൽ കണക്കാക്കിവരുന്ന നാഴികയും, സമയവുമല്ല അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലുള്ള കണക്ക്, അഖിലാണ്ഡത്തിനാകമാനം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു കണക്കും ഘടികാരവും അവന്റെ പക്കൽ വേറെയുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ കണക്കിലുള്ള ആയിരം കൊല്ലവും, ഒരു ദിവസവും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യമാണ് ആ രണ്ട് കണക്കുകൾക്കിടയിലുള്ളത്. ഈ നിയമമനുസരിച്ചാണ് മുസ് ശിക്ഷക്ക് വിധേയരായ ധിക്കാരസമുദായങ്ങൾക്കും കുറേ കാലതാമസം അനുവദിക്കപ്പെട്ടത്. ആകയാൽ ഇക്കൂട്ടർ, അവർ കണക്കാക്കുന്ന നാഴികയും, വിനാഴികയും നോക്കി ധൃതികൂട്ടേണ്ടതില്ല. അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ- സമയമാകുമ്പോൾ- അത് സംഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും! അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞ യാതൊരു കാര്യത്തിനും മാറ്റം വരികയില്ല, വരുത്തുകയുമില്ല.

വിഭാഗം - 7

﴿49﴾ (നബിയേ) പറയുക: 'ഹേ, മനുഷ്യരേ! നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ ഒരു താക്കീതുകാരൻ മാത്രമാണ്.'

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ

﴿49﴾ مُبِينٌ

﴿50﴾ എന്നാൽ, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് പാപമോചനവും, മാന്യമായ ഉപജീവനവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

﴿50﴾

﴿51﴾ (നമ്മെ) തോൽപിക്കാമെന്ന് നടിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ (കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാൻ) പരിശ്രമം നടത്തുന്നവരാകട്ടെ, അവർ നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരുമത്രെ.

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿51﴾

﴿49﴾ നീ പറയുക يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ! നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് نَذِيرٌ ഒരു താക്കീതുകാരൻ തന്നെ مُبِينٌ വ്യക്തമായ, സ്പഷ്ടമായ ﴿50﴾ എന്നാൽ യാതൊരു കൂട്ടർ ءَامَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചു وَعَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു الصَّالِحَاتِ സൽകർമ്മങ്ങൾ لَهُمْ അവർക്കുണ്ട് പാപമോചനം وَرِزْقٌ ഉപജീവനവും, ആഹാരവും كَرِيمٌ മാന്യമായ ﴿51﴾ وَالَّذِينَ യാതൊരു

കൂട്ടരാകട്ടെ **سَعَوْا** അവർ പരിശ്രമം നടത്തി (കുഴപ്പത്തിന്) **فِي آيَاتِنَا** നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ **مُعَاجِزِينَ** തോൽപ്പിക്കാമെന്ന് നടിക്കുന്നവരായി, അസാധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ നോക്കുന്നവരായി **أُولَئِكَ** അക്കൂട്ടർ **أَصْحَابُ الْجَحِيمِ** നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാരാണ്.

ശിക്ഷയും, പ്രതിഫലവും ഒന്നുതന്നെ എന്റെ കയ്യിലില്ല, അതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ കയ്യിൽ മാത്രമാണ്; ഞാൻ അവന്റെ കൽപനപ്രകാരം നിങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്യാൻവേണ്ടി മാത്രം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവനത്രെ. ഈ താക്കീത് സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന നേട്ടവും, അല്ലാഹുവിനെ തോൽപ്പിക്കാമെന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ അവന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ ധിക്കരിക്കുന്നപക്ഷം അതിന് ലഭിക്കുന്ന ശിക്ഷയും- ഇതാ- ഇപ്പറഞ്ഞ പ്രകാരമാണ്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്തേക്കുക. എന്നിങ്ങനെ അവരോട് പറയുവാൻ അല്ലാഹു നബിﷺയെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്. അടുത്ത ആയത്തിൽ ഇങ്ങനെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:-

﴿52﴾ നിനക്ക് മുമ്പ് ഒരു റസൂലിനെയാകട്ടെ, നബിയെയാകട്ടെ, നാം അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല, അദ്ദേഹം (നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ) ഓതിക്കൊടുത്താൽ (ആ) ഓതിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ പിശാച് (ദുർബോധനങ്ങൾ) ഇട്ടുകളയാതെ. എന്നാൽ പിശാച് (അതിൽ) ഇട്ടു കളയുന്നതിനെ അല്ലാഹു ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തിക്കളയുന്നു; എന്നിട്ട്, തന്റെ (വചനങ്ങളാകുന്ന) ലക്ഷ്യങ്ങളെ അല്ലാഹു പ്രബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു, സർവ്വജ്ഞാനം യുക്തിജ്ഞാനിയുമാകുന്നു.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾

﴿53﴾ പിശാച് ഇട്ടു കളയുന്നതിനെ [ദുർബോധനങ്ങളെ] ഹൃദയങ്ങളിൽ രോഗമുള്ളവർക്കും, ഹൃദയങ്ങൾ കടുത്തുപോയിട്ടുള്ളവർക്കും ഒരു പരീക്ഷണമാക്കുവാനായിട്ടത്രെ (അത്). നിശ്ചയമായും, അക്രമകാരികൾ വിദൂരമായ [കഠിനമായ] കക്ഷിതവത്തിലാണ്.

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾

﴿54﴾ അറിവ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർക്ക്, അത് നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥം തന്നെയാ

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ

ണെന്ന് അറിയുവാനും, അങ്ങനെ അവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുവാനും തൽഫലമായി അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അതിലേക്ക് വിനയപ്പെടുവാനും [ലയിക്കുവാനും] വേണ്ടിയുമാകുന്നു. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരെ നേരായ പാതയിലേക്ക് നയിക്കുന്നവനാകുന്നു.

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ
فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ
الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

﴿52﴾ നാം അയച്ചിട്ടില്ല **مِنْ قَبْلِكَ** നിനക്ക് മുമ്പ് **مِنْ رَسُولٍ** ഒരു റസൂലിനെ (ദൂതനെ)യും **وَلَا نَبِيٍّ** നബിയെ (പ്രവാചകനെ)യും ഇല്ല **إِلَّا** ഒഴികെ, അല്ലാതെ അദ്ദേഹം ഓതിക്കൊടുത്താൽ **أَلْقَى الشَّيْطَانُ** പിശാച് ഇടുകളയും (ഇങ്ങനെ യായിട്ടല്ലാതെ) **فِي أَمْنِيَّتِهِ** അദ്ദേഹം ഓതിക്കൊടുത്തതിൽ **فَيَنْسَخُ اللَّهُ** എന്നാൽ അല്ലാഹു ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തും **مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ** പിശാച് ഇടുകളയുന്നതിനെ **ثُمَّ يُحْكِمُ** പിന്നെ പ്രബലപ്പെടുത്തും, ശക്തിപ്പെടുത്തും **اللَّهُ** അല്ലാഹു **آيَاتِهِ** തന്റെ ആയത്തുകളെ, ലക്ഷ്യങ്ങളെ **وَاللَّهُ عَلِيمٌ** അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനാണ് **حَكِيمٌ** യുക്തിജ്ഞാനിയാണ്, അഗാധജ്ഞനാണ് **﴿53﴾** **لِيَجْعَلَ** ആക്കുവാൻ വേണ്ടി **مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ** പിശാച് ഇടുകളയുന്നത് **مَرَضٌ** ഒരു പരീക്ഷണം **لِلَّذِينَ** യാതൊരു കൂട്ടർക്ക് **فِي قُلُوبِهِمْ** അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ട് **مَرَضٌ** (ഒരു തരം) രോഗം **وَالْقَاسِيَةِ** കടുത്തവർക്കും **قُلُوبُهُمْ** തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ **وَأَنَّ الظَّالِمِينَ** നിശ്ചയമായും അക്രമകാരികൾ **لَفِي شِقَاقٍ** കക്ഷിത്വത്തിലാണ്, പിളർപ്പിലാണ് **بَعِيدٍ** വിദൂരമായ (കഠിനമായ) **﴿54﴾** **وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ** യാതൊരു കൂട്ടർ അറിയുവാനും **أَتَوْا الْعِلْمَ** അവർക്ക് അറിവ് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (അങ്ങനെയുള്ളവർ) **أَذَّهُ الْحَقُّ** അത് യഥാർത്ഥം തന്നെയാണെന്ന് **مِنْ رَبِّكَ** നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള **فَيُؤْمِنُوا** അങ്ങനെ അവർ വിശ്വസിക്കുവാനും **بِهِ** അതിൽ **فَتُخْبِتَ** അതിനാൽ വിനയപ്പെടുവാനും **لَهُ** അതിലേക്ക് **قُلُوبُهُمْ** അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ **وَإِنَّ اللَّهَ** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു **هَادٍ** നയിക്കുന്നവനാണ്, മാർഗദർശനം ചെയ്യുന്നവനാണ് **الَّذِينَ ءَامَنُوا** വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരെ **إِلَىٰ صِرَاطٍ** പാതയിലേക്ക് **مُسْتَقِيمٍ** ചൊവ്വായ, നേരായ

നബിമാർ ജനങ്ങളിൽ സത്യപ്രബോധനം നടത്തുന്ന അവസരങ്ങളിലെല്ലാംതന്നെ, പിശാച് അവന്റെ വകയായി പല ദുർബോധനങ്ങളും അതിൽ കടത്തിക്കൂട്ടി ദുഷ്പ്രചാരം ചെയ്ത് പ്രതിബന്ധം ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുക പതിവാണ്. നബിമാരുടെ ശത്രുക്കളായ ജനങ്ങൾ അത് ഏറ്റുപാടുകയും അത്വഴി ജനങ്ങളിൽ ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കി സത്യത്തിൽനിന്ന് പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ‘ജാലവിദ്യയാണ്, കവിതയാണ്, കെട്ടുകഥയാണ്, ഊഹാപോഹമാണ്, യുക്തിഹീനമാണ്, അശാസ്ത്രീയമാണ്’ എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിവിധ ആരോപണങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കും. പൊതു ജനങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുന്ന പല ദുർന്യായങ്ങളും അവർ പറഞ്ഞുപരത്തും. ഈ പിശാ

ചുക്കളെ അല്ലാഹു പെട്ടെന്ന് പിടിച്ചുശിക്ഷിക്കാതെ വിടുന്നത് നബിമാരുടെ പ്രബോധനങ്ങൾ സത്യമല്ലാത്തത് കൊണ്ടല്ല. സത്യത്തെ അല്ലാഹു വിജയിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. പക്ഷേ, അതിൽ ചില രഹസ്യങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. സത്യം സ്വീകരിക്കുവാനും, അന്വേഷിച്ചറിയുവാനും തയ്യാറില്ലാത്ത ദുഷ്ടമനഃസ്ഥിതിയും, ധിക്കാര ബുദ്ധിയുമുള്ളവർക്ക് അതൊരു പരീക്ഷണമാകുന്നു. അതേസമയത്ത്, അറിവും, ബോധവുമുള്ള സത്യാന്വേഷികൾക്ക് അസത്യത്തിൽ നിന്ന് സത്യത്തെ ശരിക്കും തിരിച്ചറിഞ്ഞു ആസ്വദിക്കുവാനുള്ള ഒരവസരവുമാണത്. അല്ലാഹു അവരെ അതിന് സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. പിശാചുക്കളുടെ പ്രവർത്തനം എത്രകണ്ട് ബലപ്പെട്ടതാണോ അത്രകണ്ട്, സത്യത്തിന്റെ കക്ഷിയും സംശുദ്ധരായിത്തീരുകയും, ശക്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ, പിശാചിന്റെ കക്ഷിയുടെ തിന്മയും, നബിമാരുടെ കക്ഷികളുടെ നന്മയും വർദ്ധിക്കുന്നു. നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ ശത്രുക്കളായ ‘മുശ്ശികു’കളെ സംബന്ധിച്ച് പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:-

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ.....وَلِيَقْتَرِفُوا أَمَامَهُمْ أَفْوَاحًا (الأنعام)

സാരം: അത് പോലെ എല്ലാ നബിമാർക്കും തന്നെ, മനുഷ്യരിലും ജിന്നുകളിലുമുള്ള പിശാചുക്കളെ നാം ശത്രുക്കളായി ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ ചിലർ മറ്റുചിലരോട് കൃത്രിമമായി പകിട്ട് വാക്കുകൾ ബോധനം ചെയ്യുന്നതാണ്. (അത് മൂടക്കണമെന്ന്) അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരത് ചെയ്കയില്ലായിരുന്നു. ആകയാൽ അവരെയും, അവർ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതിനെയും (അതിന്റെ പാട്ടിന്) വിട്ടേക്കുക. പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അതിലേക്ക് ചെവി കൊടുക്കുവാനും, അവരത് തൃപ്തിപ്പെടുവാനും അവർ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതൊക്കെ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുവാനും വേണ്ടിയാണത്. (സു: അൻആം: 112, 113)

ഈ ആയത്തിൽനിന്നും, നാം മേൽ വിവരിച്ചതിൽനിന്നുമായി 52-54 ആയത്തുകളുടെ ഉദ്ദേശ്യം ശരിക്കു വ്യക്തമായല്ലോ. അടിസ്ഥാനരഹിതവും, ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളാൽ വിരചിതവുമായ ചില കഥകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, നുബുവ്വത്തിന്റെ (പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ) അടിത്തറയ്ക്കുതന്നെ കളങ്കം വരുത്തുന്ന ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഇവിടെ ചിലർ കൽപ്പിക്കാറുണ്ട്. ദുരുദ്ദേശ്യപൂർവ്വമല്ലെങ്കിലും- ബുദ്ധിയുടെയും, ന്യായത്തിന്റെയും, മതപ്രമാണങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ശരിക്കു ചിന്തിക്കാതെ- ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ തങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അത് പകർത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതനുസരിച്ച് ആയത്തുകൾക്ക് അവർ കൽപ്പിക്കുന്ന സാരം ഏതാണ്ടിങ്ങിനെയായിരിക്കും. ‘ഏതൊരു നബിയും വേദഗ്രന്ഥം ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വായിൽകൂടി, അദ്ദേഹം അറിയാതെ, പിശാചും ചില വാക്യങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു പുറത്തുവിടും. പിന്നീട് അത് ദുർബ്ബലപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും...’ ഇതിന് ഇവർ നിദാനമായി എടുക്കുന്ന ഒരു കഥയുടെ ചുരുക്കം ഇതാണ്:- നബി തിരുമേനി ﷺ സുറത്തുവന്നജ്മി (والجم) ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ അതിൽ ‘ലാത്ത’, ‘ഉസ്സാ’ എന്നീ വിഗ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റി الخ العزى اللات എന്ന പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അവയെ പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ട് ചില വാക്യങ്ങൾ, തിരുമേനി അറിയാതെ- പിശാചിന്റെ വകയായി- കൂട്ടിപ്പറഞ്ഞുപോയി; അത് കേട്ടപ്പോൾ അവിശ്വാസികൾ വളരെ സന്തോഷിച്ചു. ആരോ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയ ഈ കഥയും അതിനെപ്പറ്റിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങളും വിവിധ രേഖകളോടുകൂടി പല മഹാൻമാരും യുക്തിയുക്തം ഖണ്ഡിച്ചും, നിഷേധിച്ചും വന്നിട്ടുള്ളതാകകൊണ്ട്, അതിനെപ്പറ്റി നാം ഇവിടെ കൂടുതലായൊന്നും വിവരിക്കേണ്ടതില്ല. പിശാചിന്റെ ദുർമന്ത്രങ്ങൾ പിൻപറ്റുന്നവരെയും,

സത്യവിശ്വാസികളെയും സംബന്ധിച്ച് വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

﴿55﴾ പെട്ടെന്നൊരിക്കൽ അന്ത്യസമയം [ലോകാവസാന സമയം] തങ്ങൾക്ക് വന്നെത്തുന്നത് വരെ, അവിശ്വസിച്ചവർ അതിനെക്കുറിച്ച് സംശയത്തിലായിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നതാണ്; അല്ലെങ്കിൽ, ഗുണംകെട്ട ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ അവർക്ക് വന്നെത്തുവോളം (അവരങ്ങിനെയിരിക്കും).

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيَةٍ
مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً
أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ ﴿٥٥﴾

﴿56﴾ അന്നത്തെ ദിവസം, ആധിപത്യം (മുഴുവനും) അല്ലാഹുവിനാകുന്നു. അവർക്കിടയിൽ അവൻ വിധികർപ്പിക്കും. എന്നാൽ, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കര്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ സൗഖ്യജീവിതത്തിന്റെ സർഗങ്ങളിലായിരിക്കും.

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ تَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
فَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٥٦﴾

﴿57﴾ അവിശ്വസിക്കുകയും, നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ കളവാക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അക്കൂട്ടർക്ക് തന്നെയാണ് നിന്ദ്യമായ ശിക്ഷ.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

﴿55﴾ **وَلَا يَزَالُ** ആയിക്കൊണ്ടിരിക്കും **الَّذِينَ كَفَرُوا** അവിശ്വസിച്ചവർ **فِي مَرِيَةٍ** സംശയത്തിൽ **مِنْهُ** അതിനെക്കുറിച്ച് **حَتَّى تَأْتِيَهُمُ** അവർക്ക് വന്നെത്തുവോളം **السَّاعَةُ** അന്ത്യസമയം **بَغْتَةً** പെട്ടെന്ന്, യാദൃച്ഛികമായി **أَوْ يَأْتِيَهُمْ** അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് വന്നെത്തുവോളം **عَذَابٌ يَوْمٍ عَقِيمٍ** ഒരു ദിവസത്തെ ശിക്ഷ **عَقِيمٍ** ഗുണംകെട്ട, നന്മയില്ലാത്ത **﴿56﴾ الْمَلِكُ** ആധിപത്യം, രാജതം **يَوْمَئِذٍ** അന്ന്, അന്നത്തെദിവസം **لِلَّهِ** അല്ലാഹുവിനാണ് **تَحْكُمُ** അവൻ വിധി നടത്തും **بَيْنَهُمْ** അവർക്കിടയിൽ **فَالَّذِينَ** അപ്പോൾ യാതൊരു കുട്ടർ **ءَامَنُوا** അവർ വിശ്വസിച്ചു **وَعَمِلُوا** അവർ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു **الصَّالِحَاتِ** സൽക്കര്മങ്ങൾ **فِي جَنَّاتِ** സർഗങ്ങളിലായിരിക്കും **النَّعِيمِ** സുഖജീവിതത്തിന്റെ, സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ **﴿57﴾ وَالَّذِينَ** യാതൊരു കുട്ടരാകട്ടെ **كَفَرُوا** അവർ അവിശ്വസിച്ചു **وَكَذَّبُوا**

അവർ കളവാക്കുകയും ചെയ്തു **بِآيَاتِنَا** നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ **فَأُولَئِكَ** എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ **لَهُمْ** അവർക്കാണ് **عَذَابٌ** ശിക്ഷ **مُنِيئٌ** നിന്ദനമായ, നിന്ദനമാക്കുന്ന, അപമാനകരമായ

എല്ലാ കാലത്തുമുള്ള സർവ്വാധിപത്യം അല്ലാഹുവിന് തന്നെയാണെങ്കിലും, ഇന്ന് ബാഹ്യമായ ചില അധികാരശക്തികൾ നിലവിലുണ്ടല്ലോ. മാത്രമല്ല, മനുഷ്യൻ അവന്റെ ഐഹികജീവിതം അവസാനിക്കുന്നതുവരേക്കും പരിമിതമായ ചില സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കിയാമത്തുനാളിൽ അങ്ങനെയുള്ള യാതൊരു അധികാരത്തിന്റെ യോ, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയോ ശകലംപോലും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അന്ന് സർവ്വ അധികാരങ്ങളും, ഏക ഇലാഹായ, സർവ്വാധികാരിയായ അല്ലാഹുവിനുമാത്രം! (الله الواحد القهار) സത്യവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി പൊതുവിൽ പറഞ്ഞശേഷം, അവിശ്വാസികളുടെ മർദ്ദനങ്ങൾ നിമിത്തം നാടുവിടേണ്ടിവന്നവരെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയുന്നു:-

വിഭാഗം - 8

﴿58﴾ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിലായി സ്വരാജ്യംവിട്ടു (ഹിജ്റ:) പോകുകയും, പിന്നീട് (ശത്രുക്കളാൽ) കൊല്ലപ്പെടുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ മരണമടയുകയോ ചെയ്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അവർക്ക് മെച്ചപ്പെട്ട ഉപജീവനം നൽകുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു തന്നെയാണ് ഉപജീവനം നൽകുന്നവരിൽ (ഏറ്റവും) ഉത്തമനായുള്ളവൻ.

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قَتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٥٨﴾

﴿59﴾ അവർ തൃപ്തിപ്പെടുന്നതായ ഒരു പ്രവേശനസ്ഥലത്ത് [സ്വർഗത്തിൽ] അവരെ അവൻ പ്രവേശിപ്പിക്കുകതന്നെചെയ്യും. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനും, ക്ഷമാലുവും തന്നെ.

لَيُدْخِلَنَّهُمُ مَدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿٥٩﴾

﴿60﴾ (കാര്യത്തിന്റെ നില) അതാണ്. ആരെങ്കിലും, തന്നോട് എടുക്കപ്പെട്ട ശിക്ഷാനടപടിക്ക് തുല്യമായത് കൊണ്ട് (അങ്ങോട്ട്) പ്രതികാരനടപടി എടുക്കുകയും, പിന്നെയും തന്നോട് അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അവനെ സഹായി

ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ

കുന്നതാകുന്നു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു മാപ്പ് ചെയ്യുന്നവനും പൊറുക്കുന്നവനുമത്രെ.

إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿٦١﴾

﴿61﴾ അത് [ആ സഹായം], അല്ലാഹു രാവിനെ പകലിൽ, കടത്തുകയും, പകലിനെ രാവിൽ കടത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, കാണുന്നവനും ആണെന്നും ഉള്ളത് കൊണ്ടാകുന്നു.

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ

اللَّهُ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦٢﴾

﴿62﴾ അല്ലാഹുവാൺ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ളവൻ, അവൻ പുറമെ അവർ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) വരുന്നവനെയാണ് നിരർത്ഥമായത്, അല്ലാഹു തന്നെയാകുന്നു ഉന്നതനും മഹാനുമായുള്ളവനും, എന്നീ കാരണത്താലാണത്.

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ

الْكَبِيرُ ﴿٦٣﴾

﴿58﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْغُلُوبَ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُرًا لِيُطَهَّرُوا بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَنُحِيطَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿59﴾ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُرًا لِيُطَهَّرُوا بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَنُحِيطَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿60﴾ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُرًا لِيُطَهَّرُوا بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَنُحِيطَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿61﴾ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُرًا لِيُطَهَّرُوا بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَنُحِيطَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿62﴾ وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُرًا لِيُطَهَّرُوا بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَنُحِيطَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿63﴾

ലിനെ فِي اللَّيْلِ രാത്രിയിൽ وَأَنَّ اللَّهَ وَ أَنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ആണെന്നതും سَمِيْعٌ കേൾക്കുന്നവൻ بِصِيْرٍ കാണുന്നവനും ﴿62﴾ ذٰلِكَ അത് بِاَنَّ اللَّهَ അല്ലാഹു ആണെന്നത് കൊണ്ടാണ് هُوَ الْحَقُّ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ളവൻ അവൻ തന്നെ وَأَنَّ مَا يَدْعُوْنَ അവർ വിളിക്കുന്നത് (പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്) ആണെന്നതും مِنْ دُوْنِهِ അവൻ പുറമെ, അവനെക്കൂടാതെ هُوَ الْبَاطِلُ അത് തന്നെ നിരർത്ഥമായത്, അയഥാർത്ഥമായത് وَأَنَّ اللَّهَ അല്ലാഹു ആണെന്നതും هُوَ الْعَلِيُّ അവൻ തന്നെ ഉന്നതൻ الْكَبِيْرُ മഹാൻ, വലിയവൻ

‘അത്’ (ذٰلِكَ) എന്ന സൂചനാനാമം (اسم الاشارة) വാക്യങ്ങളുടെ ആരംഭത്തിൽ ചില പ്രത്യേക സാരങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടാവാറുണ്ടെന്ന് 32-ാം ആയത്തിന്റെ താഴെ നാം പറഞ്ഞുവല്ലോ. 60-ാം ആയത്തിലുള്ളതും അപ്രകാരംതന്നെ. അതാണ്- അഥവാ മേൽ ആയത്തുകളിൽ വിവരിച്ചതാണ്- സ്ഥിതിഗതികളുടെ യഥാർത്ഥ്യം. അതുകൊണ്ടാണ് മർദ്ദിതരായ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ അനുവാദം നൽകപ്പെട്ടത്. മാത്രമല്ല, അക്രമത്തിന് പകരം, അതേ അളവിൽ അങ്ങോട്ടും പ്രതികാര നടപടി എടുക്കുവാനുള്ള അവകാശം എല്ലാവർക്കുമുണ്ട്. അത് ലോകനീതിയത്രെ. ഈ അവകാശ നടപടി എടുക്കുമ്പോൾ വീണ്ടും മറുഭാഗത്തുനിന്ന് അതിക്രമവും കയ്യേറ്റവുമാണുണ്ടാകുന്നതെങ്കിൽ, അതിനെതിരിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം നീതിയുടെ ഭാഗത്തുള്ളവർക്ക് അവൻ നൽകാതിരിക്കുകയില്ല. അക്രമവും ധിക്കാരവും നടത്തിയവരാകട്ടെ, ശരിക്കു മടങ്ങി ചേദിക്കുന്ന പക്ഷം, അല്ലാഹു അവർക്ക് മാപ്പ് നൽകുവാനും, പൊറുക്കുവാനും സദാ തയ്യാറാകുന്നു എന്ന് സാരം.

മർദ്ദിതർക്ക് പ്രതികാര നടപടി എടുക്കുവാൻ അല്ലാഹു അവകാശം നൽകി; സ്വയരക്ഷക്കുവേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യാൻ അനുവാദം കൊടുത്തു: കുഴപ്പങ്ങളും കലഹങ്ങളും ഇല്ലാതാക്കുവാൻ വേണ്ടി ഒരു കൂട്ടരുടെ അക്രമത്തെ മറ്റൊരു കൂട്ടരെക്കൊണ്ട് അവൻ തടയുന്നു; സത്യത്തിന്റെ കക്ഷിയെ സഹായിക്കുമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു; അസത്യത്തിന്റെ കക്ഷിയെ ശിക്ഷിക്കുമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു; ഇതിനെല്ലാം കാരണമെന്താണ്? രാപ്പകലുകളിൽ നടക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും നിയന്ത്രണം അവന്റെ പക്കലാണ്; അവനാണെങ്കിൽ എല്ലാം കണ്ടറിഞ്ഞും, കേട്ടറിഞ്ഞും കൊണ്ടേയിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; എന്നിരിക്കെ, ലോകത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനും, വ്യവസ്ഥക്കും ഇങ്ങനെയുള്ള ചില നിയമനടപടികൾ അവശ്യം ആവശ്യമാണ്.

രാവിനെ പകലിലും, പകലിനെ രാവിലും കടത്തുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ള സാരം: രാവ് അവസാനിക്കുമ്പോഴേക്ക് പകലും, പകൽ അവസാനിക്കുമ്പോഴേക്ക് രാവു വരത്തക്കവണ്ണം, ഒന്നിന്റെ അവസാനത്തോടുകൂടി മറ്റേതിന്റെ ആരംഭവും ഏർപ്പെടുത്തുന്നു എന്നായിരിക്കാം. രാപ്പകലുകൾ സമമായിരിക്കാത്തകാലത്ത് ഒന്ന് ചുരുങ്ങിയും മറ്റേത് വർദ്ധിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. അപ്പോൾ, ഒന്നിൽ കുറവുള്ളത് മറ്റേതിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, ഒന്നിന്റെ വർദ്ധനവ് മറ്റേതിൽ കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നും ആയിരിക്കാം. ഏതായാലും രാപ്പകലുകളെയും, രാപ്പകലുകളിലായി ലോകത്തുനടക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളെയും നിയന്ത്രിക്കുന്നത് അല്ലാഹുതന്നെ. ആയതുകൊണ്ടാണ് മേൽപറഞ്ഞ ഭരണനിയമങ്ങൾ അവൻ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നത്.

എല്ലാറ്റിനും അടിസ്ഥാന നിദാനമായിട്ടുള്ള ഒരു വസ്തുതയാണ് ഒടുവിലത്തെ വചനം

കാണിക്കുന്നത്. ദൈവങ്ങളായും, ആരാധ്യവസ്തുക്കളായും അവർ പലതിനെയും ഗണിച്ചുവരുന്നു. അവയിൽ ഒന്ന് പോലും, പരിപൂർണ്ണമായ അസ്തിത്വമോ, സ്ഥിരമായ നിലനിൽപോ, ശക്തിയോ, കഴിവോ ഒന്നും തന്നെ ഉള്ളതല്ല. കേവലം നിരർത്ഥവും, മിഥ്യയും മാത്രമാണ്. യഥാർത്ഥവും സ്ഥിരവുമായ അസ്തിത്വമുള്ളവനും, യഥാർത്ഥ ഔന്നത്യവും മഹത്വവും തികഞ്ഞവനും അല്ലാഹു ഒരേ ഒരുവൻ മാത്രം. ഇതാണതിന്റെയെല്ലാം ഏറ്റവും പിന്നിലുള്ള മൂലകാരണം. ഏറ്റവും ശരിയായതും, സർവ്വപ്രധാനമായതുമായ ഈ യഥാർത്ഥ്യത്തെയാണ്, ഈ ലോകത്ത് കാണപ്പെടുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കളും, വസ്തുതകളും വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. നോക്കുക:-

﴿63﴾ നീ കണ്ടില്ലേ: അല്ലാഹു ആകാശത്ത് നിന്ന് (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കിയിട്ട് ഭൂമി പച്ചപിടിച്ചതായിത്തീരുന്നത്?! നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു സസ്യക്ഷമനും സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയുമാകുന്നു.

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنْ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿٦٣﴾

﴿63﴾ നീ കണ്ടില്ലേ അല്ലാഹു ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന് ആകാശത്ത് നിന്ന് (മഴ) വെള്ളം (മഴ) എനിക്ക് ആയിത്തീരുന്നു ഭൂമി പച്ചപിടിച്ചത് ഇന്നല്ലെന്ന് നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയാണ്, വളരെ സൗമ്യമുള്ളവനാണ് ഖബീർ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനി, സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവൻ

(لَطِيفٌ) (ലതീഫ്) എന്ന വാക്കിനാണ് 'സസ്യക്ഷമൻ' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. സൂക്ഷ്മികൾക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം അതിസൂക്ഷ്മമായുള്ളവൻ എന്നും, അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അറിയുന്നവൻ എന്നും ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കപ്പെടാവുന്നതാകുന്നു. മയം ചെയ്യുന്നവൻ, കനിവും അലിവുമുള്ളവൻ, സൗമ്യശീലൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

﴿64﴾ ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം) അവന്റെതാകുന്നു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു തന്നെയാണ് സ്തുത്യർഹനായ നിരാശ്രയൻ.

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٤﴾

വിഭാഗം - 9

﴿65﴾ നീ കണ്ടില്ലേ: ഭൂമിയിലുള്ളതും, തന്റെ കൽപ്പനയനുസരിച്ച് സമുദ്രത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കപ്പലുകളും അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക്

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ

കീഴ് പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നത്?! അവന്റെ അനുമതി [കൽപ്പന] പ്രകാരമല്ലാതെ ഭൂമിയിൽ വീണുപോകുന്നതിന്, ആകാശത്തെ അവൻ പിടിച്ചു നിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ജനങ്ങളോട് വളരെ കൃപയുള്ളവൻ തന്നെയാണ്, കരുണാനിധിയാണ്.

إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ

﴿66﴾ അവനത്രെ, നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിച്ചവൻ, പിന്നെ നിങ്ങളെ അവൻ മരണപ്പെടുത്തുന്നു; പിന്നെയും നിങ്ങളെ അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു.

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ

നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യൻ വളരെ നന്ദികെട്ടവൻ തന്നെയാണ്!

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ

﴿64﴾ അവന്റെതാണ് مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത് ഭൂമിയിലുള്ളതും وَإِنَّ اللَّهَ الْغَنِيُّ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ഹു അവൻ തന്നെയാണ് നിരാശ്രയൻ, ഐശ്വര്യവാൻ الْحَمِيدُ സ്തുത്യർഹൻ ﴿65﴾ നീ കണ്ടില്ലേ أَنْ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു مَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളത് وَالْقُلُوكُ കപ്പലും وَتَجْرِي അത് നടക്കുന്നു, സഞ്ചരിക്കുന്നു فِي الْبَحْرِ സമുദ്രത്തിൽ, കടലിൽ بِأَمْرِهِ അവന്റെ കൽപനയനുസരിച്ച് وَيُمْسِكُ അവൻ പിടിച്ചുനിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു السَّمَاءَ ആകാശത്തെ أَنْ تَقَعَ അത് വീണുപോകുന്നതിന് عَلَى الْأَرْضِ ഭൂമിയുടെമേൽ إِلَّا بِإِذْنِهِ അവന്റെ അനുമതി (കൽപ്പന) പ്രകാരമല്ലാതെ إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു بِالنَّاسِ മനുഷ്യരോട് لَرءُوفٌ വളരെ കൃപയുള്ളവൻതന്നെ رَحِيمٌ കരുണാനിധിയാണ് ﴿66﴾ وَهُوَ അവൻ, അവനത്രെ الَّذِي أَحْيَاكُمْ നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിച്ചവനാണ്, ജീവിപ്പിച്ചവൻ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ പിന്നെ അവൻ നിങ്ങളെ മരിപ്പിക്കുന്നു ثُمَّ يُحْيِيكُمْ പിന്നെ അവൻ നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു إِنَّ الْإِنْسَانَ നിശ്ചയമായും മനുഷ്യൻ لَكَفُورٌ നന്ദികെട്ടവൻതന്നെ, കൃതഘ്നൻ തന്നെ

ഈ ആയത്തുകളുടെ സാരം വിവരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല; ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണ്. അവയുടെ ഉള്ളടക്കം വേണ്ടത് പോലെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും, അതിൽ ചിന്തിക്കുന്നതിനും അല്ലാഹു നമുക്ക് 'തൗഫീഖ്' നൽകട്ടെ! آمين

അല്ലാഹുവിന്റെ അതിവിശാലമായ ഈ പ്രപഞ്ചമഹാരംഗത്ത് നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശക്തിപ്രഭാവത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരിച്ചശേഷം, വിഷയം മറ്റൊരു ഗതി

യിലേക്ക് തിരിയുകയാണ്. എറ്റവും നല്ലമാർഗമായി നബിﷺ ക്ക് അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതും, അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുവാനും പ്രബോധനം ചെയ്യുവാനും ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ പരിപാവന മാർഗത്തിൽനിന്ന് ഒട്ടും വ്യതിചലിക്കരുത്. അതിനെ കളങ്കപ്പെടുത്തുവാനോ, മുടക്കിക്കളയുവാനോ വേണ്ടി രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു ദുഃശ്ശക്തിയെയും വകവെക്കരുത്. അങ്ങനെ സധീരം മുന്നോട്ട് മുന്നോട്ട് പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കണം, എന്ന് നബിﷺ യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു:-

﴿67﴾ എല്ലാ (ഓരോ) സമുദായത്തിനും നാം ഓരോ കർമാനുഷ്ഠാനമുറ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവർ അത് അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്നവരാണ്. അതിനാൽ, (ഇ) കാര്യത്തിൽ അവർ നിന്നോട് വഴക്കടിക്കാതിരുന്നു കൊള്ളട്ടെ. നിന്റെ രക്ഷിതാവികളേക്ക് നീ (ജനങ്ങളെ) ക്ഷണിച്ചു കൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, നീ ചൊവ്വായ സന്മാർഗത്തിൽ തന്നെയാകുന്നു.

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ ۖ فَلَا يُنْزِعُكَ فِي الْأَمْرِ ۖ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُّسْتَقِيمٍ ﴿٦٧﴾

﴿68﴾ അവർ നിന്നോട് തർക്കിക്കുകയാണെങ്കിൽ നീ പറഞ്ഞെക്കുക: 'നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു!

وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ ۖ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾

﴿69﴾ 'യാതൊന്നിൽ നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ [അക്കാര്യത്തിൽ] ക്വിയമാമത് നാളിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കിടയിൽ വിധി കൽപിച്ചുകൊള്ളും [ഞാൻ നിങ്ങളുമായി തർക്കിക്കുന്നില്ല]' എന്ന്.

اللَّهُ سَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾

﴿70﴾ നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, അല്ലാഹു ആകാശഭൂമികളിലുള്ളത് (ഒക്കെയും) അറിയുന്നുവെന്ന്?! നിശ്ചയമായും, അത് (മുഴുവനും) ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ [രേഖയിൽ] ഉണ്ട്; നിശ്ചയമായും, അത് അല്ലാഹുവിന് നിസ്സാരമത്രെ.

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾

﴿67﴾ لِكُلِّ أُمَّةٍ لِكُلِّ أُمَّةٍ എല്ലാ സമുദായത്തിനും جَعَلْنَا نَا نാ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു مَنَسْكَأ مَنَسْكَأ ഒരു കർമ്മാനുഷ്ഠാനമുറ, കർമ്മമുറ هُمْ അവർ نَاسِكُوهُ نَاسِكُوهُ അത് അനുഷ്ഠിക്കുന്നവരാണ് فَلَا يُتَنَزَّ عُنَّاكَ ആകയാൽ അവർ നിന്നോട് വഴക്കടിക്കാതിരുന്നു കൊള്ളട്ടെ فِي الْأَمْرِ فِي الْأَمْرِ കാര്യത്തിൽ وَأَدْعُ وَأَدْعُ നീ വിളിച്ചുകൊള്ളുക, ക്ഷണിക്കുക إِلَى رَبِّكَ إِلَى رَبِّكَ നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് إِنَّكَ إِنَّكَ നിശ്ചയമായും നീ لَعَلَى هُدًى لَعَلَى هُدًى സന്മാർഗത്തിൽതന്നെ ചൊവ്വായ, നേരായ ﴿68﴾ وَإِنْ جَانَلُوكَ وَإِنْ جَانَلُوكَ അവർ നിന്നോട് തർക്കിച്ചാൽ فَقُلْ فَقُلْ അപ്പോൾ നീ പറയുക اللَّهُ أَعْلَمُ اللَّهُ അല്ലാഹു ഏറ്റവും (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ് بِمَا تَعْمَلُونَ بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ﴿69﴾ اللَّهُ يُحْكُمُ اللَّهُ അല്ലാഹു വിധിച്ചുകൊള്ളും بَيْنَكُمْ بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ക്വിയായമത്തനാളിൽ يَمَّا يَمَّا യാതൊന്നിൽ, യാതൊരു കാര്യത്തിൽ كُنْتُمْ فِيهِ كُنْتُمْ فِيهِ അതിൽ നിങ്ങളായിരിക്കും إِتَنِي إِتَنِي ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, ഭിന്നിക്കുന്ന(വർ) ﴿70﴾ أَلَمْ تَعْلَمُ أَلَمْ تَعْلَمُ നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടെ, നീ അറിയുന്നില്ലേ أَنَّ اللَّهَ أَنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു يَعْلَمُ يَعْلَمُ അറിയുന്നു (എന്ന്) مَا فِي السَّمَاءِ مَا فِي السَّمَاءِ ആകാശത്തിലുള്ളത് وَالْأَرْضِ وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും إِنَّ ذَلِكَ إِنَّ ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അത് فِي كِتَابٍ فِي كِتَابٍ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിലുണ്ട്, രേഖയിലുണ്ട് إِنَّ ذَلِكَ إِنَّ ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അത് عَلَى اللَّهِ عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് يَسِيرٌ يَسِيرٌ നിസ്സാരമാണ്, എളിയ കാര്യമാണ്

യഹൂദർ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ തുടങ്ങിയ സമുദായങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം അനുഷ്ഠാന മുറകളും, കർമ്മമാർഗങ്ങളും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. യഹൂദർക്ക് മുസാ നബി (അ)യുടെ കൈക്കും, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഈസാ നബി (അ)യുടെ കൈക്കുമായിരുന്നു അത്. ഇത് പോലെ ദൈവികമതാവലംബികളായ സമുദായങ്ങൾക്ക് വേറെയും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കാവുന്നതാണ്. അതത് കാലത്തിന്റെയും, സമുദായത്തിന്റെയും പരിതഃസ്ഥിതിക്കനുസരിച്ച കർമ്മമുറകളും അനുഷ്ഠാനമാർഗങ്ങളും നൽകപ്പെട്ടശേഷം പിന്നീട്, അന്ത്യ പ്രവാചകൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഏറ്റവും പരിപൂർണ്ണവും, പരിഷ്കൃതവും, ശാശ്വതവുമായ അനുഷ്ഠാനമുറ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

മുസാ നബി (അ)യുടെ സമുദായം ഈസാ നബി (അ)യിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ, അവരിൽ അധികമാളുകളും അത് ചെയ്തില്ല. അവരുടെ പഴയ നടപടി- ആ നടപടിയിൽ കാലക്രമത്തിലുണ്ടായ അനാചാരദുരാചാരങ്ങൾ സഹിതം- അവർ മുറുകെ പിടിച്ചു. അത്പോലെത്തന്നെ, മുഹമ്മദ് നബി തിരുമേനി ﷺ വന്നപ്പോൾ, യഹൂദരും ക്രിസ്ത്യാനികളും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്ക് അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച കർമ്മപദ്ധതി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ കടമപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ, അവരിൽ അധികഭാഗവും അതിന് കൂട്ടാക്കിയില്ല. ഇങ്ങനെ, ആദ്യം അല്ലാഹുവിനാൽ നൽകപ്പെട്ടതും, പിന്നീട് അതത് സമുദായങ്ങളുടെ കൈകടത്തലിന് വിധേയമായതുമായ മാർഗങ്ങൾ അവരവർ കൈവിടാതെ അതിൽ ഉറച്ചുനിന്നുപോകുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇതിന് പുറമെ, ദൈവിക മതങ്ങളല്ലാതെ, ബഹുദൈവാരാധകൻമാരെപ്പോലെയുള്ള കൃത്രിമമതക്കാരുടെ അനുഷ്ഠാനമുറകൾ വേറെയും.

ഈ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ മാർഗമുറകളനുസരിച്ച് ഓരോ സമുദായത്തിന്റെ ജീവിതരീതി, ചിന്താഗതി, സംസ്കാരം, വിശ്വാസം തുടങ്ങിയ ഓരോന്നിലും അതിന്റെതായ

സ്വഭാവപ്രകൃതി കാണാവുന്നതാണ്. തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു പുലർത്തിപ്പോരുന്ന പാരമ്പര്യം വിട്ട് ഉൽകൃഷ്ടവും സത്യവുമായതിനെ അന്വേഷിച്ചു സ്വീകരിക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അതിനെതിരിൽ ശത്രുതയും ധിക്കാരവും പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അവരോട് തർക്കത്തിനും, വാഗ്വാദസമരത്തിനും പോകേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല- അതുകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല- വ്യഥാ വഴക്കും വാശിയും അധികരിക്കുകയേയുള്ളൂ. ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ലക്ഷ്യസഹിതം തനിക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള സത്യമാർഗത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് ജനങ്ങളെ അതിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുക. സത്യം മുമ്പിൽ തുറന്നുവെച്ചുകൊടുത്തിട്ടും തർക്കത്തിന് മിനക്കെടുത്തവരുടെ ഉത്തരവാദിത്വം തനിക്കില്ല. എന്നിങ്ങനെ അല്ലാഹു തിരുമേനിയോട് കൽപിക്കുകയാണ്. എന്നിട്ടും, അവർ കുതർക്കത്തിനും, വ്യഥാ വാദത്തിനും വരികയാണെങ്കിൽ 'ഞാനതിന് തയ്യാറില്ല, നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളെയും, സ്ഥിതിഗതികളെയും കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിന് വേണ്ടത് പോലെ അറിയാം. കിയാമത്ത് നാളിൽ അതിനെപ്പറ്റി ശരിയായ തീരുമാനം അവൻ എടുത്തുകൊള്ളും. അപ്പോൾ അറിയാം അതിന്റെ യഥാർത്ഥ നിലപാട് എന്ന് പറഞ്ഞുകൊള്ളുവാനും നബി ﷺ യെ ഉപദേശിക്കുന്നു.

ആകാശ ഭൂമിയിലുള്ളതെല്ലാം- ഓരോ വസ്തുവും അതിന്റെ ആവശ്യങ്ങളും ഭൂതവർത്തമാന ഭാവി ചെയ്തികളും- അല്ലാഹുവിന് ശരിക്കറിയാം. അതെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന രേഖകളും അവന്റെ പക്കലുണ്ട്. അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതൊരു പ്രശ്നമല്ല, കേവലം നിസ്സാരവും നിഷ്പ്രയാസവുമാണ്. അപ്പോൾ, അവൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന മാർഗമേതോ അത് മാത്രമാണ് നേരായതും ചൊവ്വായതും. അവൻ നിർദ്ദേശിച്ചുവെന്നുള്ളത് തന്നെ മതി അതിന് തെളിവു. അവകൾനിന്നുള്ള ലക്ഷ്യമില്ലാത്തതേതോ അത് പിഴച്ചതും ദുർമാർഗവുമാണെന്നു. എന്നാൽ അവിശ്വാസികൾ സ്വീകരിച്ച മാർഗമാകട്ടെ, അത് ഇപ്രകാരമാണ്:-

﴿71﴾ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, യാതൊരു അധികൃതരേഖയും അവൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനെയും, തങ്ങൾക്ക് യാതൊരു അറിവും ഇല്ലാത്തതിനെയും അവർ ആരാധിച്ചുവരുന്നു. അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് യാതൊരു സഹായകനും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല.

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿٧١﴾

﴿71﴾ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ (ഇബാദത്ത് ചെയ്തു) വരുന്നു **مِن دُونِ اللَّهِ** അല്ലാഹുവിന് പുറമെ **مَا** യാതൊന്നിനെ **لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا** അവൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല, ഇറക്കിയിട്ടില്ല **وَمَا** അതിന്, അതിനെപ്പറ്റി **سُلْطَانًا** ഒരു അധികൃതരേഖയും (ലക്ഷ്യവും) **وَمَا** യാതൊന്നിനെയും **لَيْسَ لَهُمْ** അവർക്കില്ല **بِهِ** അതിനെപ്പറ്റി **عِلْمٌ** ഒരറിവും, (ഉറപ്പും) വിവരവും **وَمَا لِلظَّالِمِينَ** അക്രമികൾക്ക് ഇല്ല **مِن نَّصِيرٍ** ഒരു സഹായകനും.

വിഗ്രഹങ്ങൾ തുടങ്ങിയുള്ള ഏത് പരദൈവങ്ങളെയും ആരാധിക്കുന്നതിന് ഒന്നുകിൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള വല്ല പ്രമാണവും ലഭിച്ചിരിക്കണം; അല്ലെങ്കിൽ അവയ്ക്ക്

അതിനുള്ള അർഹതയും, അവകാശവും ഉണ്ടെന്ന് ആരാധകൻമാർക്ക് ഉറപ്പുണ്ടായിരിക്കണം. ഇതൊന്നുമില്ലാതെ വെറും ഊഹാടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർ അവയെ ആരാധിച്ചുവരികയാണ്. ഈ വിഡ്ഢിത്തത്തിൽ മുഴുകിയ ഇവർ, സത്യവും ദൃഷ്ടാന്തവും വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് ചെവിക്കൊള്ളുവാനും തയ്യാറില്ല. മാത്രമല്ല:

﴿72﴾ സുവ്യക്തമായ നിലയിൽ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ അവർക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ (ആ) അവിശ്വസിച്ചവരുടെ മുഖങ്ങളിൽ അനിഷ്ടം (വെളിപ്പെടുന്നതായി) നിനക്ക് മനസ്സിലാകുന്നതാണ്; നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ അവർക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്നവരോട് അവർ കയ്യേറ്റം നടത്തുമാറായേക്കും!

وَإِذَا تُلِيٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ
تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا
الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ
بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا
قُلْ أَفَأَنْتُمْ كُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَٰلِكُمُ النَّارُ

നീ പറയുക: ‘എന്നാൽ, അതിനെക്കാൾ ദോഷകരമായ ഒന്നിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ അറിവ് തരട്ടെയോ? നരകം! (അതാണത്.)

وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا

അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് അല്ലാഹു അത് നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിരിക്കുകയാണ്.

وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

(ആ) പ്രാപ്യസ്ഥാനം വളരെ മോശപ്പെട്ടത് തന്നെ!’

﴿72﴾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ അവർക്ക്, അവരിൽ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ (വചനങ്ങൾ) സുവ്യക്തങ്ങളായ നിലയിൽ നിനക്ക് മനസ്സിലാക്കാം, നീ അറിയും فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا യാതൊരു കൂട്ടരുടെ മുഖങ്ങളിൽ അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ള الْمُنْكَرُ അനിഷ്ടം, വെറുപ്പ് يَكَادُونَ അവർ ആകുമാറാകും يَسْطُونَ കയ്യേറ്റം ചെയ്യാൻ, അക്രമം പ്രവർത്തിപ്പാൻ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ ഓതിക്കൊടുക്കുന്നവരോട് (..രിൽ) عَلَيْهِمْ അവർക്ക് آيَاتِنَا നമ്മുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ قُلْ നീപറയുക أَفَأَنْتُمْ كُمْ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ അറിവുതരട്ടെയോ, ബോധ്യപ്പെടുത്തിത്തരട്ടെയോ بِشَرِّ ദോഷകരമായ ഒന്നിനെപ്പറ്റി مِنْ ذَٰلِكُمُ النَّارُ നരകമാണ് وَعَدَهَا اللَّهُ അല്ലാഹു അതിനെ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു, കരാർ ചെയ്തിരിക്കുന്നു الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് وَبِئْسَ വളരെ മോശപ്പെട്ടതാണ്, എത്ര മോശം الْمَصِيرُ പ്രാപ്യസ്ഥാനം, മടങ്ങിയെത്തുന്ന സ്ഥലം

സത്യം അന്വേഷിച്ചറിയുവാനും, അറിഞ്ഞ സത്യം സ്വീകരിക്കുവാനും, തെളിവ് പരിശോധിച്ചു മനസ്സമാധാനം വരുത്തുവാനും ഒരുക്കമില്ലാത്തവരുടെ ഒരു സ്വഭാവമാണിപ്പ

റഞ്ഞത്. എത്ര വ്യക്തമായ തെളിവുകളായിരുന്നാലും ശരി, അത് കേൾപ്പിക്കുന്നതും, കേൾക്കുന്നതും അവർക്ക് വെറുപ്പും അനിഷ്ടവുമായിരിക്കും. പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തുക മാത്രമല്ല, ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ അത് മുടക്കുവാനും, ലക്ഷ്യം കേൾപ്പിക്കുന്നവരെ അക്രമിക്കുവാനും മുതിരുകയും ചെയ്യും. ഇന്നും അനുഭവത്തിൽ നാം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമാണിത്. ന്യായത്തെ ന്യായംകൊണ്ടോ, ലക്ഷ്യത്തെ ലക്ഷ്യംകൊണ്ടോ എതിർക്കുവാൻ അവർക്ക് സാധ്യമല്ല. കാരണം, അതവരുടെ പക്കൽ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യത്തെയും സ്വാർത്ഥങ്ങളെയും നിലനിറുത്തുവാൻ അക്രമമാർഗ്ഗത്തെ ശരണം പ്രാപിക്കുകയല്ലാതെ അവർക്ക് മറ്റ് പോംവഴികൾ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അഹംഭാവം, ക്ഷോഭം, കോപം, വിദ്വേഷം ആദിയായവ ഇവരുടെ നിത്യസ്വഭാവങ്ങളുമായിരിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ളവരോട് സദുപദേശം ചെയ്യുന്നത് കൊണ്ട് ഫലം സിദ്ധിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ക്വർആൻ അവരോട് ഗൗരവസ്വരത്തിൽ ഇങ്ങനെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നത്: 'നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ വിവരിച്ചുതരുന്നവരോട് നിങ്ങൾക്കുള്ള വിദ്വേഷത്തെക്കാൾ വിദ്വേഷവും, വെറുപ്പും നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന മറ്റൊന്നുണ്ട്- അതാണ് നിങ്ങൾ വെറുക്കേണ്ടത്; അത് നരകമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. ഈ നില നിങ്ങൾ തുടർന്നുപോയാൽ, അതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു രക്ഷയും കിട്ടുന്നതല്ല; അതിൽപരം മോശപ്പെട്ട ഒരു വാസസ്ഥലം വേറെയില്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ നല്ലപോലെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക!'

അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കുന്നതിന്റെ നിരർത്ഥത അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം - 10

﴿73﴾ ഹേ, മനുഷ്യരേ! ഒരു ഉപമ (ഇതാ) വിവരിക്കപ്പെടുന്നു- അതിലേക്ക് നിങ്ങൾ ചെവിക്കൊടുക്കുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന് പുറമെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) വരുന്നവർ, ഒരു ഈച്ചയെ (പ്പോലും) സൃഷ്ടിക്കുകയില്ലതന്നെ- അതിനായി അവർ (എല്ലാവരും) ഒരുമിച്ചുകൂടിയാലും ശരി. ഈച്ച അവരിൽനിന്ന് വല്ലതും തട്ടിയെടുക്കുന്നതായാൽ, അതിന്റെ പക്കൽനിന്ന് അവരത് വീണ്ടെടുക്കുകയുമില്ല. അപേക്ഷിക്കുന്നവനും, അപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവനും ബലഹീനൻ തന്നെ!

﴿74﴾ അല്ലാഹുവിന്, അവന് കൽപിക്കേണ്ടുന്ന യഥാർത്ഥ നിലപാട് അവർ കൽപിച്ചില്ല; നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ശക്തനും, പ്രതാപശാ

يَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ
 فَاسْتَمِعُوا لَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ
 تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا
 ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ ۗ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ
 الذُّبَابُ شَيْئًا لَّا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ۗ
 ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٧٣﴾
 مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ
 لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾

ലിയും തന്നെയാണ്.

﴿73﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ॥ ഹേ മനുഷ്യരേ **صُرِبَ** വിവരിക്കപ്പെടുന്നു, വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു **مَثَلٌ** ഒരു ഉപമ, ഉദാഹരണം **فَاسْتَمِعُوا** ആകയാൽ ചെവി (ശ്രദ്ധ) കൊടുക്കുവിൻ **لَهُ** അതിന്, അതിലേക്ക് **إِنَّ الَّذِينَ** നിശ്ചയമായും യാതൊരു കുട്ടർ **تَدْعُونَ** നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്ന, പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന **مِنْ دُونِ اللَّهِ** അല്ലാഹുവിന് പുറമെ **لَنْ يَخْلُقُوا** അവർ സൃഷ്ടിക്കുന്ന തല്ല തന്നെ **دُبَابًا** ഒരു ഈച്ചയെയും **وَلَوْ اجْتَمَعُوا** അവർ ഒരുമിച്ചുകൂടിയാലും ശരി **لَهُ** അതിന്, അതിനായി **وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ** അവരിൽ നിന്ന് തട്ടിയെടുക്കുന്നതായാൽ **الدُّبَابُ** ഈച്ച വല്ലതും, വല്ല വസ്തുവും **لَا يَسْتَنْقِذُوهُ** അതവർ വീണ്ടെടുക്കുകയില്ല, രക്ഷപ്പെടുത്തി എടുക്കുകയില്ല **مِنْهُ** അതിന്റെ പക്കൽനിന്ന് **ضَعُفٌ** ബലഹീനം തന്നെ, (കഴിവില്ലാത്തത് തന്നെ) **الطَّالِبُ** അപേക്ഷകൻ, തേടുന്നവൻ **وَالْمَطْلُوبُ** അപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവനും, തേടപ്പെടുന്ന വസ്തുവും **﴿74﴾ مَا قَدَرُوا** അവർ കൽപിച്ചില്ല, കണക്കാക്കിയില്ല, വകവെച്ചില്ല **اللَّهُ** അല്ലാഹുവിന്, അല്ലാഹുവിനെ **حَقَّ قَدْرُهُ** അവന്റെ യഥാർത്ഥ നിലപാട്, അവനെ കണക്കാക്കേണ്ട യഥാർത്ഥപ്രകാരം, അവന് കൽപിക്കേണ്ട മുറപ്രകാരം **إِنَّ اللَّهَ** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു **لَقَوِيٌّ** ശക്തൻ തന്നെ **عَزِيزٌ** പ്രതാപശാലിയും, പ്രതാപശാലിയായ

മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഒട്ടും പ്രയാസമില്ലാത്ത വ്യക്തമായ ഒരു ഉപമ- നിത്യാനുഭവം സാക്ഷാദാകരിക്കുന്ന സ്പഷ്ടമായ ഒരു വസ്തുത- മനുഷ്യവർഗത്തെ ആകമാനം വിളിച്ചുണർത്തിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു അവരുടെ മുമ്പിൽ വെക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, ജനങ്ങൾ ആരാധിക്കുകയോ, വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഏതൊരു ആരാധ്യവസ്തുവിനും തന്നെ, ഒരു നിസ്സാര കാര്യത്തിന് പോലും കഴിവില്ലെന്നും, ആകയാൽ അല്ലാഹുമാത്രമേ ആരാധ്യനും, പ്രാർത്ഥിക്കപ്പെടുന്നവനും ആയിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളുവെന്നും ഇത് മൂലം സ്ഥാപിക്കുന്നു.

വിഗ്രഹങ്ങളാകട്ടെ, മനുഷ്യവർഗത്തിലോ മറ്റോ ഉൾപ്പെട്ടവരാകട്ടെ, ആരാധ്യൻമാരായി സങ്കൽപിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാവരും ഒത്തുചേർന്നുപരിശ്രമിക്കുകയും, ആരാധകൻമാരെല്ലാം ഒന്നിച്ചുചേർന്നു അവരോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്താൽപോലും, ഒരൊറ്റ ഈച്ചയെപ്പോലും- അഥവാ ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ ഒരു ജന്തുവെപ്പോലും- സൃഷ്ടിക്കുവാൻ അവർക്ക് കഴിയുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു ഖണ്ഡിതമായി പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഇതേവരെ അതിന് ആർക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നത്പോലെ, ഭാവിയിലും അത് കഴിയുകയില്ലെന്നാണ്, **لَنْ يَخْلُقُوا** (അവർ സൃഷ്ടിക്കുന്നതേയല്ല) എന്ന വാക്ക് സ്പഷ്ടമാക്കുന്നത്. ജീവന്റെ കാര്യം നിൽക്കട്ടെ, ഈച്ചയുടെ ശരീരംപോലും, ശുദ്ധശൂന്യതയിൽ നിന്ന് നിർമിക്കുവാൻ ആർക്കാണ് സാധിക്കുക?! ജീവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം- അങ്ങനെ ഒന്ന് നിലവിലുണ്ട് എന്നതിനപ്പുറം- അതെന്താണ്, എങ്ങനെയാണ് എന്ന് പോലും മനുഷ്യന് സൂക്ഷ്മമായി അറിയുവാൻ നാളിത്വരെ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു രഹസ്യമായി ട്രാണിരിക്കുന്നതും; മേലിലും അതങ്ങിനെത്തന്നെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈച്ചയുടെ കാര്യംതന്നെ ഇതാണെങ്കിൽ, ഒട്ടകത്തിന്റെയും, ആനയുടെയും മറ്റും മറ്റും കഥ പറയുവാനുണ്ടോ?!

തുടർന്നുകൊണ്ട് വീണ്ടും ഒരടി മുന്നോട്ടുകടന്നു കുർആൻ ഉറപ്പിച്ചുപറയുകയാണ്: സൃഷ്ടിക്കുന്ന കാര്യം ഇരിക്കട്ടെ, ആ നിസ്സാരജീവി അവരിൽനിന്ന് വല്ലതും തട്ടിയെടുത്തു കൊണ്ടുപോയാൽ അത് മടക്കി വാങ്ങുവാൻപോലും അവർക്ക് സാധ്യമല്ലെന്ന്! വിശ്രമങ്ങളെയും, ബിംബങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച് മാത്രമല്ല, മറ്റൊര സബന്ധിച്ചുമുള്ള വിധിയും ഇത് തന്നെയാണ്. ബിംബങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന നിവേദ്യങ്ങളിൽനിന്നോ; അവയുടെ തലയ്ക്കുമീതെ ഒഴിക്കപ്പെടുന്ന നെയ്യ് മുതലായവയിൽനിന്നോ ഈച്ച വല്ലതും തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയാൽ അവയ്ക്ക് അത് തിരിച്ചുവാങ്ങുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് ആർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, ദൈവമായി സങ്കല്പിക്കപ്പെടുന്നത് മനുഷ്യനോ മറ്റോ ആണെങ്കിലോ? അതും വാസ്തവത്തിൽ അങ്ങനെത്തന്നെ. മനുഷ്യന്റെ രക്തം കുടിച്ചു- അല്ലെങ്കിൽ അവനിൽനിന്ന് മറ്റ് വല്ലതും തട്ടിയെടുത്ത -ഈച്ചയിൽനിന്നോ കൊതുകിൽനിന്നോ അത് വീണ്ടെടുക്കുവാൻ അവന് കഴിയുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല! ഒരപക്ഷേ, അവൻ കുപിതനായി വല്ലപ്പോഴും ഈച്ചയെപ്പിടിച്ചു കൊന്നേക്കാം. എന്നാലും നഷ്ടപ്പെട്ടത് വീണ്ടെടുത്തുയഥാസ്ഥാനത്ത് മടക്കി എത്തിക്കുക അസാധ്യം തന്നെയാണല്ലോ. ഈച്ച, കൊതുകു, ഉറുമ്പ് മുതലായ നിസ്സാരവസ്തുക്കളോട്പോലും പരാജയം സമ്മതിക്കേണ്ടിവരുന്നവരെ ആരാധിച്ചിട്ടെന്തെന്തെല്ലാം? അവരോട് പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടെന്ത് പ്രയോജനം? തേടുന്നവനും, തേടപ്പെടുന്നവനും അബലൻമാർ! ഇരുകൂട്ടരും ദുർബ്ബലൻമാർ!

വാസ്തവം ഇതാണെങ്കിൽ- കഴിവുകളെല്ലാം അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാണെങ്കിൽ- പിന്നെ, അവനല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ ആരാധിക്കുകയും, അവയോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ പരം വിഡ്ഢിത്തം മറ്റൊന്നാണുള്ളത്?! പക്ഷേ, ജനങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് കൽപിക്കേണ്ടുന്ന നിലപാട് അവന് കൽപിക്കുന്നില്ല; സംഗതി ഇത്രയും വ്യക്തമായിരുന്നിട്ടും, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിയെയും, പ്രതാപത്തെയുംകുറിച്ച് ഗൗനിക്കുന്നുമില്ല; ഇതാണതിന് കാരണം.

﴿75﴾ അല്ലാഹു മലക്കുകളിൽനിന്ന് ചില ദൂതൻമാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു- മനുഷ്യരിൽനിന്നും (തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു). നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു കേൾക്കുന്നവനും കാണുന്നവനുമായും കുന്നു.

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٧٥﴾

﴿76﴾ അവരുടെ മുനിലുള്ളതും, പിന്നിലുള്ളതും അവൻ അറിയുന്നു;

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٧٦﴾

അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ, കാര്യങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നതും.

﴿75﴾ അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു മലക്കുകളിൽനിന്ന് $اللَّهُ يَصْطَفِي$ ചില ദൂതൻമാരെ $رُسُلًا$ മനുഷ്യരിൽനിന്നും $وَمِنَ النَّاسِ$ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു $سَمِيعٌ$ കേൾക്കുന്നവനും $بَصِيرٌ$ കാണുന്നവനുമായും $إِنَّ اللَّهَ$ കുന്നു.

കേൾക്കുന്നവനാണ് **بَصِيرٌ** കാണുന്നവനാണ് (76) **يَعْلَمُ** അവൻ അറിയും, അറിയുന്നു **وَاللَّهُ إِلَى اللَّهِ** അവരുടെ മുന്നിലുള്ളത് **وَمَا خَلَقَكُمْ** അവരുടെ പിന്നിലുള്ളതും **مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ** എല്ലാ ഹുവിങ്കലേക്ക് തന്നെ **تَرْجِعُ** മടക്കപ്പെടുന്നു **الْأُمُورُ** കാര്യങ്ങൾ

അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ പ്രവാചകന്മാർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുക മുതലായ പല കാര്യങ്ങൾക്കും മലക്കുകളിൽ നിന്ന് അവൻ ദൂതൻമാരെ നിശ്ചയിക്കുന്നു. മനുഷ്യർക്ക് അത് എത്തിച്ചുകൊടുക്കാനായി മനുഷ്യരിൽ നിന്നും ദൂതൻമാരെ നിയോഗിക്കുന്നു. രണ്ട് തരത്തിലുള്ള ദൂതൻമാരുടെയും രഹസ്യപരസ്യങ്ങളും, ഭൂതഭാവികളും എല്ലാം അവൻ അറിയുന്നു. അവർ അതിന് യോജിച്ചവരാണോ വിശ്വസ്തരാണോ എന്ന് തുടങ്ങിയ വിവരങ്ങളൊന്നും അവന് അജ്ഞാതമല്ല. എല്ലാ കാര്യവും അവൻ കണ്ടും കേട്ടും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒടുക്കം എല്ലാറ്റിന്റെയും പര്യവസാനവും, തീരുമാനവും അവന്റെ സന്നിധിയിലേക്ക് തന്നെയാണ് താനും. പിന്നെ, എങ്ങനെയാണ്, ആ ദൂതൻമാർ മുഖാന്തരം പ്രബോധനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾ സത്യവും യഥാർത്ഥവുമല്ലാതിരിക്കുക?!

(77) ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ! നിങ്ങൾ, 'റുകുളം, സുജുദും' [കുമ്പിട്ടും, സാഷ്ടാംഗം പതിച്ചുമുള്ള നമസ്കാരം] ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന് 'ഇബാദത്തും' [ആരാധനയും] ചെയ്യുവിൻ; നന്മ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾക്ക് വിജയം സിദ്ധിച്ചേക്കാം.

يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَرْكَعُوا
وَأَسْجُدُوا وَعَبُدُوا رَبَّكُمْ وَأَفْعَلُوا
الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

سجود

(77) ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ **أَرْكَعُوا** നിങ്ങൾ റുകുള് ചെയ്യുവിൻ (കുമ്പിട്ട് നമസ്കാരം ചെയ്യുവിൻ) **وَأَسْجُدُوا** നിങ്ങൾ സുജുദും ചെയ്യുവിൻ (സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ) **وَأَعْبُدُوا** നിങ്ങൾ ഇബാദത്ത് (ആരാധന) ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവിൻ **رَبِّكُمْ** നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന് **وَأَفْعَلُوا** നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ **الْخَيْرَ** നന്മ, നല്ലത്, പുണ്യം **لَعَلَّكُمْ** നിങ്ങളായേക്കാം, നിങ്ങളാകുവാൻ വേണ്ടി **تُفْلِحُونَ** നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിക്കും

[ഈ സൂറത്തിൽ ഓത്തിന്റെ സുജുദ് ചെയ്യേണ്ടുന്ന രണ്ടാമത്തെ ആയത്താണിത്. മുൻഗാമികളായ പലരിൽ നിന്നും ഈ ആയത്തിനുശേഷം സുജുദ് ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്ന് കാണിക്കുന്ന 'റിവായത്തു' കൾ വന്നിരിക്കുന്നു. പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ ഇതിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. ആയത്തിന്റെ വിവരണം താഴെ വരുന്നതാണ്.]

(78) നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ സമരം ചെയ്യേണ്ട മുറ പ്രകാരം സമരം ചെയ്യുവിൻ. അവൻ നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു; മതകാര്യത്തിൽ നിങ്ങളുടെമേൽ

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ
أَجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي

യാതൊരു വിഷമതയും അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.

നിങ്ങളുടെ പിതാവ് ഇബ്റാഹീമിന്റെ മാർഗ്ഗം! (അതാണ് നിങ്ങളോട് ഉപദേശിക്കുന്നത്.)

മുമ്പും, ഇതിലും [മുൻ വേദങ്ങളിലും ഈ വേദത്തിലും] നിങ്ങൾക്ക് 'മുസ്‌ലിംകൾ' എന്ന് അവൻ പേരുവെച്ചിരിക്കുന്നു; റസൂൽ, നിങ്ങൾക്ക് സാക്ഷിയും, നിങ്ങൾ, മനുഷ്യർക്ക് സാക്ഷികളും ആയിത്തീരുവാൻവേണ്ടിയാകുന്നു (അത്). ആകയാൽ, നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും 'സകാത്ത്' [വിശുദ്ധ ധർമ്മം] കൊടുക്കുകയും അല്ലാഹുവിനെ മുറുകെ പിടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ! അവൻ, നിങ്ങളുടെ യജമാനനാകുന്നു. അപ്പോൾ, (നിങ്ങളുടെ യജമാനൻ) എത്രയോ നല്ല യജമാനൻ! എത്രയോ നല്ല സഹായകനും!

الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ
مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ
هُوَ سَمَّكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ
وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا
عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ
فَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَانَكُمْ فَنِعَمَ
الْمَوْلَىٰ وَنِعَمَ النَّصِيرُ

﴿78﴾ നിങ്ങൾ സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവിൻ فِي اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ حَقَّ جِهَادِهِ അവന്റെ (അവൻ വേണ്ടിയുള്ള) സമരത്തിന്റെ മുറപ്രകാരം, സമരം ചെയ്യേണ്ടുന്ന മുറയനുസരിച്ച് هُوَ അവൻ اجْتَبَاكُمْ നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു وَمَا جَعَلَ അവൻ ആക്കിയിട്ടില്ല عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ فِي الدِّينِ മതത്തിൽ, മതകാര്യത്തിൽ مِنْ حَرَجٍ ഒരു വിഷമതയും, ബുദ്ധിമുട്ടും مِّلَّةَ أَبِيكُمْ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ മാർഗ്ഗം إِبْرَاهِيمَ അതായത് ഇബ്റാഹീമിന്റെ هُوَ അവൻ سَمَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് പേർ വെച്ചിരിക്കുന്നു الْمُسْلِمِينَ മുസ്‌ലിംകൾ എന്ന് مِنْ قَبْلُ മുൻ فِي هَذَا ഇതിലും شَهِيدًا عَلَيْكُمْ റസൂൽ ആയിരിക്കുവാൻ, ആയിത്തീരുവാൻവേണ്ടി നിങ്ങൾക്ക് സാക്ഷി നിങ്ങൾ ആയിത്തീരുവാനും شُهَدَاءَ സാക്ഷികൾ عَلَى النَّاسِ മനുഷ്യർക്ക്, ജനങ്ങളുടെ മേൽ فَأَقِمْوَا ആകയാൽ നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തുവിൻ الصَّلَاةَ നമസ്കാരം وَآتُوا നിങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ الزَّكَاةَ സകാത്ത്, വിശുദ്ധ ധർമ്മം وَاعْتَصِمُوا നിങ്ങൾ മുറുകെ പിടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ, രക്ഷ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട് هُوَ അവൻ مَوْلَانَكُمْ നിങ്ങളുടെ യജമാനനാണ്, നാഥനാണ് فَنِعَمَ അപ്പോൾ എത്ര നല്ലവൻ, വളരെ നല്ലവനെത്ര وَنِعَمَ الْمَوْلَىٰ എത്ര നല്ലവനും, വളരെ നല്ലവനുമത്രെ النَّصِيرُ സഹായകൻ, രക്ഷകൻ

ഈ അവസാനത്തെ രണ്ട് ആയത്തുകളിലായി, പല ഉപദേശങ്ങളും, സന്തോഷ വാർത്തകളും അല്ലാഹു നമുക്ക് നൽകുന്നു. അതോടുകൂടി മുസ്ലിമിന്റെ വ്യക്തിപരമായ ബാധ്യതകളെയും, മുസ്ലിം സമുദായത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള ബാധ്യതകളെയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ആയത്തുകളിലെ ഉള്ളടക്കം നമുക്ക് ചുരുക്കത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഗ്രഹിക്കാം:-

(1) 'സത്യവിശ്വാസികളേ' എന്ന് സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് ആദ്യമായി ഉപദേശിക്കുന്നത് 'റൂകൂഉം' 'സുജൂദും', ചെയ്യാനാകുന്നു. നമസ്കാരത്തിൽ അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന കർമ്മങ്ങൾ പലതുമുള്ളതിൽ, കൂടുതൽ പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ടെണ്ണമാണ് റൂകൂഉം, സുജൂദും. നമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് 'റൂകൂഉം സുജൂദും' ചെയ്യുക, എന്ന് ക്വർആനിൽ പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്. അത് പോലെത്തന്നെ നമസ്കാരത്തിലെ മറ്റൊരു പ്രധാന ഭാഗമായ നിറുത്തവും (قيام) ഈ അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. വാക്ക് കൊണ്ടും, പ്രവൃത്തികൊണ്ടും നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്ന പല കർമ്മങ്ങളുടെയും സമാഹാരമാണ് നമസ്കാരം, ഹൃദയസാന്നിധ്യം അതിന്റെ ജീവനുമാണ്. അഞ്ച് നേരത്തെ നിർബന്ധ നമസ്കാരമെന്നോ (المكوبات) അവയ്ക്ക് പുറമെയുള്ള ഐച്ഛിക നമസ്കാരമെന്നോ (النوافل) വ്യത്യസ്തമില്ലാതെ, മൊത്തത്തിൽ നമസ്കാരം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഉപദേശിക്കുകയാണ് ഇവിടെ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. നമസ്കാരത്തിന് ഇസ്ലാമിലുള്ള സ്ഥാനവും, മനുഷ്യനിൽ ആത്മശുദ്ധിയും ദൈവഭക്തിയും ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ നമസ്കാരത്തിനുള്ള സ്വാധീനശക്തിയും പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണല്ലോ.

(2) അടുത്തതായി, നമസ്കാരവും അല്ലാത്തവയും അടങ്ങുന്നതായ 'ഇബാദത്തു'കൾ- ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ- ചെയ്യാൻ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമസ്കാരം, ദിക്ർ, ദുആ, തസ്ബീഹ്, ക്വർആൻ പാരായണം, പാപമോചനം തേടൽ, ബലികർമ്മങ്ങൾ മുതലായവ- അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ താഴ്മ അർപ്പിക്കുന്നതും, അവനോട് പ്രാർഥിക്കുന്നതും അവന്റെ സ്തുതി കീർത്തനങ്ങൾ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതുമായ പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ- ഇവയ്ക്കാണ് സാധാരണ 'ഇബാദത്ത്' (عبادة) എന്നും, 'ആരാധന' എന്നും പറയുന്നത്. (ഇബാദത്തിനെ സംബന്ധിച്ച് വിശദമായ ഒരു വിവരണം സുറ: ഫാത്തിഹയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്.)

(3) പിന്നീട് തുടർന്ന് ഉപദേശിക്കുന്നത് നന്മ പ്രവർത്തിക്കുവാനാണ്. മേൽപറഞ്ഞ നമസ്കാരം തുടങ്ങിയ എല്ലാ ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾക്കുംപുറമെ, ജനങ്ങൾക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യുക, ദാനധർമ്മം ചെയ്യുക, നന്നായി പെരുമാറുക, നല്ലതിനെ ഉപദേശിക്കുക, കൂടും ബബന്ധം പാലിക്കുക, സഹജീവികളോട് ദയ കാണിക്കുക, ഇടപാടുകളിലും മറ്റും മര്യാദ പാലിക്കുക തുടങ്ങിയ സൽക്കർമ്മങ്ങളെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. നമസ്കാരത്തിന്റെ കാര്യം പ്രത്യേകമായി ആദ്യം എടുത്തുപറഞ്ഞശേഷം, രണ്ടാമത്തെയും, മൂന്നാമത്തെയും ഉപദേശങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും അത് ആവർത്തിച്ചടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായും, ഇബാദത്തിന്റെ കാര്യം മൂന്നാമത്തെ ഉപദേശത്തിൽ ഒന്ന് കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തി ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായും കാണാം. ഇതിൽ നിന്ന് ഓരോ ഇനത്തിന്റെയും പ്രാധാന്യം നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം.

(4) ഈ ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾക്ക് വിജയം സിദ്ധിച്ചേക്കാമെന്നാണ് അല്ലാഹു തുടർന്ന് പറയുന്നത്. ഇതിൽ നാം മനസ്സീരുത്തേണ്ടുന്ന ഒരു പ്രധാന സംഗതി അടങ്ങുന്നുണ്ട്. മേൽപറഞ്ഞ മൂന്ന് ഇനങ്ങളിൽ (നമസ്കാരം, ഇബാദത്ത്,

നന്മ പ്രവർത്തിക്കൽ എന്നിവയിൽ) ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽമാത്രം മുഴുകിയിരിക്കുകയും, മറ്റുള്ളവയിൽ അശ്രദ്ധകാണിക്കുകയും ചെയ്യരുത്- സന്ദർഭത്തിനും കഴിവിനും അനുസരിച്ച് എല്ലാ ഇനത്തിൽപ്പെട്ട സൽകാര്യങ്ങളും അനുഷ്ഠിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ വിജയം കൈവരിക്കുകയുള്ളൂ -എന്നുള്ളതാണ്. വാസ്തവത്തിൽ മനുഷ്യൻ അനുഷ്ഠാനത്തിൽ വരുത്തേണ്ടുന്ന കടമകളെല്ലാം തന്നെ ഈ മൂന്ന് വാക്കിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അവസാനത്തെ ആയത്തിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ആ മൂന്ന് ഇനത്തിൽപ്പെട്ട ചില പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ മാത്രമാണെന്ന് കാണാം. അതുകൊണ്ടാണ് വിജയസിദ്ധിയുടെ വാഗ്ദാനം ഈ മൂന്ന് കാര്യങ്ങളോട് ചേർത്തുതന്നെ നൽകുന്നതും.

(5) പിന്നീട്, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യാൻ (الجهاد في سبيل الله) കൽപിക്കുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ സൽകാര്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒന്നത്രെ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടിയുള്ള -അതെ അവന്റെ മതവിഷയത്തിലുള്ള -സമരം. സമരമുഖങ്ങൾ പലതുണ്ട്: 1. അവിശ്വാസികൾ തുടങ്ങിയ ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രത്യക്ഷശത്രുക്കളുമായുള്ള സമരം. ഇതിൽ യുദ്ധംവരെയുള്ള പലതും ഉൾപ്പെടുന്നു. 2. പിശാചിനോടുള്ള സമരം. 3. തന്നിഷ്ടത്തോടുള്ള സമരം. ഒരു കണക്കിന് ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ സമരമാണ്, മറ്റ് രണ്ടിലും വെച്ച് കൂടുതൽ പ്രയാസകരമായത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇമാം ബൈഹകീ (റ)യും മറ്റും റിവാായത്ത് ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീഥിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നത്:- 'ഒരു യുദ്ധം കഴിഞ്ഞുവരുന്ന സ്വഹാബികളോട് നബി തിരുമേനി ﷺ പറഞ്ഞു:- 'നിങ്ങൾ ചെറിയ സമരത്തിൽ നിന്ന് വലിയ സമരത്തിലേക്ക് വന്നിരിക്കുന്നു.' അപ്പോൾ ചോദിക്കപ്പെട്ടു: 'ഏതാണ് വലിയ സമരം?' തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു: **مجاهدة العبد هواه** (അടിയൻ തന്റെ തന്നിഷ്ടത്തോട് നടത്തുന്ന സമരമാണ്) മേൽ പറഞ്ഞ എല്ലാ സമരങ്ങളും, അതതിന്റെ സ്ഥാനവും, സ്ഥലവും അനുസരിച്ച് നടത്തപ്പെടണമെന്നാണ് ഇവിടെ കൽപിക്കപ്പെടുന്നത്. ദേഹംകൊണ്ടും, ധനംകൊണ്ടുമുള്ള എല്ലാ സമരവകുപ്പുകളും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. വേദനയേറിയ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് രക്ഷ നൽകുന്നതും, പാപങ്ങൾ പൊറുക്കുവാനും, സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാനും കാരണമാകുന്നതുമായ കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് സൂറ: സഫ്ഫി (الصَّف) അല്ലാഹു ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:-

تَوْمَنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ - الصَّف

സാരം: (നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ റസൂലിലും വിശ്വസിക്കണം; അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾകൊണ്ടും ദേഹങ്ങൾകൊണ്ടും സമരം ചെയ്യുകയും വേണം. അത് നിങ്ങൾക്ക് ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതാണ്- നിങ്ങൾ അറിയുന്നവരാണെങ്കിൽ)

(6) 'അവൻ നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു'വെന്ന വാക്യം, മുസ്‌ലിം സമുദായത്തിന് അല്ലാഹു നൽകുന്ന ഒരു കീർത്തിമുദ്രയാകുന്നു. പ്രവാചകൻമാരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠനായ റസൂലിനെയും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ വേദഗ്രന്ഥവും, നിയമ സംഹിതയിൽവെച്ച് കൂടുതൽ പരിപൂർണ്ണമായ നിയമസംഹിതയും തന്നു നിങ്ങളെ അവൻ ശ്രേഷ്ഠമാക്കിയിട്ടുണ്ട് എന്ന് സാരം. അതുകൊണ്ട് മേൽപറഞ്ഞ ഉപദേശങ്ങളനുസരിച്ച് നടക്കുവാൻ മറ്റേത് സമുദായത്തെക്കാളുമധികം നിങ്ങൾക്ക് ബാധ്യതയുണ്ട് എന്ന ഒരു സൂചനയും അതിലടങ്ങുന്നു.

(7) ഇത്രയും പറയുമ്പോൾ, നിങ്ങൾക്ക് വഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതോ, അനുഷ്ഠിക്കുക സാധ്യമല്ലാത്തതോ ആയ വമ്പിച്ച ഒരു ഭാരമാണ് നിങ്ങളിൽ ചുമത്തപ്പെട്ടിരിക്കു

നതെന്ന് കരുതേണ്ട- ‘മതത്തിൽ നിങ്ങളുടെമേൽ യാതൊരു വിഷമതയും ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.’ (وَمَا جَعَلْ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ)- എന്ന് പരമകാരൂണികനായ അല്ലാഹു നമ്മെ സമാധാനിപ്പിക്കുന്നു. നമസ്കാരം തുടങ്ങി ജിഹാദ് (സമരം) വരെയുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഓരോരുത്തരും അവരുടെ കഴിവനുസരിച്ച് മാത്രമാണ് ചെയ്യേണ്ടതുളളത്; ഓരോ ദേഹത്തിനും ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയുള്ളതല്ലാതെ അവൻ നിങ്ങളോട് ശാസിക്കുന്നില്ല. (لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا) ഓരോ കൽപനയും അനുസരിക്കുന്നതിൽ സാന്ദർഭികമായി ഏർപ്പെടുത്തുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽ അതാതിനനുയോജ്യമായ വിട്ടുവീഴ്ചകളും, ഇളവുകളും (الرخصة) അവൻ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളെ ഞെരുക്കണമെന്ന് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നേയില്ല. (وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ الْعُسْرَ) യാത്രകളിൽ രണ്ടുനേരത്തെ നമസ്കാരം ഒരേസമയത്ത് നിങ്ങൾക്ക് കൂട്ടിച്ചേർത്ത് (جمع ആക്കി) നമസ്കരിക്കാം, വലിയ നമസ്കാരങ്ങൾ ചുരുക്കി (قصر ആക്കി) നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യാം. യാത്രയിലോ, രോഗത്തിലോ ആകുമ്പോൾ നോമ്പ് നീട്ടിവെക്കാം. അങ്ങനെ എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങൾ! എനി, കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾ വല്ല അലസതയും വരുത്തിയെന്നിരിക്കട്ടെ; എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോട് പാപം പൊറുത്തുതരുവാനപേക്ഷിക്കാം. നിശ്ചയമായും അവൻ ധാരാളം പൊറുക്കുന്നവനാണ്. (استغفروا ربكم إنه كان عفواً)

(8) മുമ്പ് ആർക്കുമില്ലാത്ത ഒരു പുതിയ മാർഗമൊന്നുമല്ല നിങ്ങളോട് ഉപദേശിക്കുന്നതും, കൽപിക്കുന്നതും. നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വപിതാവും, എല്ലാവരായും ആദരിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവാചകനുമായ ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ മാർഗം പിൻപറ്റണമെന്നാണ്, നിങ്ങളോട് ഉപദേശിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ ചുരുക്കം. അദ്ദേഹം ആചരിച്ചതും, പ്രബോധനം ചെയ്തതും ഇങ്ങനെത്തന്നെയായിരുന്നു. എന്നൊക്കെയാണ് ‘നിങ്ങളുടെ പിതാവ് ഇബ്റാഹീമിന്റെ മാർഗം’ എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ വിവക്ഷ.

സത്യവിശ്വാസികളിൽ, അറബികളും, അല്ലാത്തവരും ഉൾപ്പെടുമല്ലോ. അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം- അവർ ജൂതന്മാരോ ക്രിസ്ത്യാനികളോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ- അവരുടെ പൂർവ്വപിതാവാണ് ഇബ്റാഹീം നബി (അ) എന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. കൂർ ആൻ അവതരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴത്തെ മുസ്ലിംകൾ മിക്കവാറും അറബികളായിരുന്നു. കൂർആൻ ആദ്യമായി അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതും അവരെയാണ്. കൂടാതെ, കൂർ ആനിൽ- النَّبِيُّ أَوْلىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ- الاحزاب (സത്യവിശ്വാസികളോട്, അവരുടെ സ്വന്തം ദേഹത്തെക്കാൾ ബന്ധപ്പെട്ട ആളാണ് പ്രവാചകൻ) എന്നും അല്ലാഹു പറയുന്നുണ്ട്. ആ നിലക്ക് പ്രവാചകൻമാർ സമുദായത്തിന്റെ ആത്മപിതാക്കളാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്, നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ ഭാര്യമാരെക്കുറിച്ച് ‘സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഉമ്മമാർ’ (امهات المؤمنین) എന്ന് പറയുന്നതും. ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ ‘നിങ്ങളുടെ പിതാവ്’ എന്ന് ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചത് അറബികളല്ലാത്തവരെ സംബന്ധിച്ചും അർത്ഥവത്താണെന്ന് കാണാം. ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ നടപടി മാർഗത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടാറുണ്ട് الحنيفية السمحة ليلها (സാരം: വളവും തിരിവുമില്ലാതെ ഋജുവായ വിശാലമാർഗം. അതിന്റെ രാത്രിയും പകൽപോലെത്തന്നെ സ്പഷ്ടവും, വ്യക്തവുമാണ്.)

(9) മുൻവേദങ്ങളിലും, ഈ വേദത്തിലും ‘മുസ്‌ലിംകൾ’ എന്ന് അല്ലാഹു നമുക്ക് പേരുവെച്ചിരിക്കുന്നതായി അല്ലാഹു നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു. അല്ലാഹു മനുഷ്യവർഗത്തിനുവേണ്ടി തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊടുത്ത ഒരേ ഒരു മതമാണ് ഇസ്‌ലാം. അത് അനുസരിക്കുന്നവർക്ക് അന്നും ഇന്നും മുസ്‌ലിംകൾ എന്ന് തന്നെ പേർ. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾക്ക് കീഴ്പെട്ടവർ, തന്റേതെല്ലാം അല്ലാഹുവിനായി വിട്ടുകൊടുക്കുന്നവർ എന്നൊക്കെയാണ് ആ പേരിന്റെ അർത്ഥം. ഹാ! എത്ര നല്ല പേർ! എത്ര അർത്ഥവത്തായ നാമം! ഈ പരിപാവന നാമത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ അർഹന്മാരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ! آمين

(10) മുഹമ്മദ് നബി ﷺ യുടെ സമുദായമേ! ഇങ്ങനെയൊക്കെ നിങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും ബഹുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നത് മൂലം, നിങ്ങളെക്കൊണ്ട് ചില കാര്യങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്; അത് നിങ്ങൾ ഓർക്കേണ്ടതും, പ്രായോഗികമാക്കേണ്ടതുമാണ് എന്നത്രെ പിന്നീട് അല്ലാഹു നമ്മെ ഉണർത്തുന്നത്. ‘റസൂൽ നിങ്ങൾക്ക് സാക്ഷിയും, നിങ്ങൾ മനുഷ്യർക്ക് സാക്ഷികളും ആയിത്തീരുവാൻ വേണ്ടി’ എന്ന വാക്യം അതാണ് കാണിക്കുന്നത്. മുസ്‌ലിംസമുദായത്തിൽ പല ജനതകളും, പലപ്പോഴായി കാലം കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. ഓരോന്നിലും, ഒന്നോ അധികമോ പ്രവാചകന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ പ്രവാചകൻ അന്ത്യപ്രവാചകനാണ്; എനിയൊരു പ്രവാചകൻ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുവാനില്ല. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ മുസ്‌ലിം സമുദായങ്ങളിൽവെച്ച് അവസാനത്തെ സമുദായമാകുന്നു. ലോകാവസാനം വരെ നിങ്ങൾ നിലനിൽക്കണം. അഥവാ, നിങ്ങൾവഴി ഇസ്‌ലാം നിലനിൽക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ മാർഗം നിങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചും, പഠിപ്പിച്ചും തരുവാൻ വേണ്ടി നാം മുഹമ്മദ് നബി (ﷺ)യെ നിങ്ങളിൽ അയച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനവും ചര്യയും പിൻതുടർന്നുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങൾക്ക് സാക്ഷിയും, മാതൃകയുമായി സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതേ സാക്ഷ്യവും, മാതൃകയും നിങ്ങൾവഴി ലോകാവസാനം വരെയുള്ള ജനങ്ങളിലും നിലനിൽക്കേണ്ടതുണ്ട്. ചുരുക്കിപറഞ്ഞാൽ നിങ്ങളുടെ നടപടികളത്രയും, നിങ്ങൾ റസൂലിൽനിന്ന് പഠിച്ചുപരിചയിക്കുകയും, അത് മറ്റുള്ളവർക്ക് അതേപടി നിങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഈ മാതൃകാസാക്ഷ്യം മുസ്‌ലിംകൾ നിറവേറ്റുന്നപക്ഷം, ഇതിനെക്കാൾ ഉന്നതവും, മഹത്വം കൂടിയതുമായ ഒരു സാക്ഷ്യത്തിന്റെ പദവി അവർക്ക് പരലോകത്ത് വെച്ചും ലഭിക്കുവാനുണ്ട്. അതാണിവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. പക്ഷേ, ഈ ഐഹിക സാക്ഷ്യം നിറവേറ്റാത്തവന് ആ ഉന്നത സാക്ഷ്യത്തിന്റെ പദവിക്ക് അർഹതയുണ്ടായിരിക്കയില്ല.

അതായത്: മേൽപറഞ്ഞ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളനുസരിച്ചും, ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ മാർഗം പിൻപറ്റിയുംകൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നപക്ഷം കീയാമത്ത് നാളിൽ, നിങ്ങൾ ഉത്തമൻമാരും നേർമാർഗികളുമാണെന്നതിന് റസൂൽ നിങ്ങൾക്ക് സാക്ഷിയായിരിക്കും. മാത്രമല്ല, ഇതര ജനങ്ങൾ നല്ലവരോ, ചീത്തപ്പെട്ടവരോ എന്നതിന് നിങ്ങളും അവിടെ സാക്ഷികളായിരിക്കുമെന്നർത്ഥം. അല്ലാഹുവിന്റെ ന്യായാധിപത്യത്തിൽ നടക്കുന്ന ആ വമ്പിച്ച മഹാകോടതിയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന സാക്ഷികൾ അതിഭാഗ്യവാൻമാർതന്നെ! അല്ലാഹു നമ്മെ അക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ! ആമീൻ! റസൂൽ നിങ്ങൾക്കും, നിങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്കും സാക്ഷികളായിത്തീരുക എന്ന് പറഞ്ഞതിന് മുൻഗാമികളാൽ പ്രമാണിക്കപ്പെട്ടുവന്നിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനം ഈ രണ്ടാമത് പറഞ്ഞതാണ്. ഈ സ്ഥാനം ലഭിക്കേണമെങ്കിൽ ആദ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സാക്ഷ്യം നാം നിറവേറ്റിയേ തീരൂ എന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതോട് ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു തുടർന്നുപറയുന്നത് നോക്കുക:

(11) ആകയാൽ, നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സകാത്ത് കൊടുക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെ മുറുകെപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.' (فَاقِيمُوا الصَّلَاةَ - الخ) ഈ മൂന്ന് കാര്യങ്ങളും വാസ്തവത്തിൽ, മുകളിൽ പറഞ്ഞ ഉപദേശങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് തന്നെയാണ്. അതെ, അതിന്റെ ഒരു വകഭേദത്തോട് കൂടിയുള്ള ആവർത്തനമാകുന്നു. ഇസ്ലാമിലെ മൗലികപ്രധാനമായ രണ്ട് നിർബന്ധ കർമ്മങ്ങളുടെ- നമസ്കാരത്തിന്റെയും സകാത്തിന്റെയും- കാര്യം ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യനും സ്രഷ്ടാവു തമ്മിലുള്ള കെട്ടുപാടുകളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതും, ആത്മീയശുദ്ധി കൈവരുത്തുന്നതിന് മറ്റൊന്നിനെക്കാളും ഉപയുക്തവുമായ ഒരു ആരാധനാ കർമ്മമാണ് നമസ്കാരം. മനുഷ്യനും സമുദായവും തമ്മിലുള്ള കെട്ടുപാടുകളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന സാമൂഹ്യമായ കടമകളിൽ മികച്ചുനിൽക്കുന്നതാണ് സകാത്ത്. മതത്തിന്റെ പേരിൽ, ക്യാർആന്റെ പേരിൽ, തൗഹീദിന്റെ പേരിൽ- അങ്ങനെ പല നിലക്കും- മനുഷ്യൻ പലതും അംഗീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്: പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവയ്ക്കെല്ലാം നിദാനമായിട്ടുള്ള ഏകാടിസ്ഥാനമാണ്, 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ മുറുകെപ്പിടിക്കുവിൻ' (وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ) എന്ന് പറഞ്ഞത്. വളരെ വിപുലമായ സാരങ്ങളാണ് ആ വാക്ക് ഉൾക്കൊള്ളുന്നത് എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നവർക്കറിയാം, കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കേണ്ടതില്ല.

(12) അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ചതും, കൽപിച്ചതുമെല്ലാം നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണം; ഒരിക്കലും അവൻ നിശ്ചയിച്ച പരിധി വിട്ടുപോകരുത്; എല്ലാവരും ഈ ഒരു അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിലകൊള്ളണം; തമ്മിൽ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടോ, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗവും പിശാചിന്റെ മാർഗവും തമ്മിൽ കൂട്ടിക്കലർത്തിക്കൊണ്ടോ ആയിരിക്കരുത്; നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദിഷ്ടങ്ങൾ ശരിപ്പെടുന്നതിലും, വിഷമങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാകുന്നതിലുമെല്ലാം നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ശരണം പ്രാപിക്കണം; മറ്റാരിലും നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷ അർപ്പിക്കരുത്; നിങ്ങൾ അവനെ മാത്രം ആശ്രയിക്കുകയും, അവനിൽ മാത്രം വിശ്വാസവും ഭക്തിയും അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാവിധ സഹായവും, രക്ഷയും നൽകുന്നതാണ്. എന്നിങ്ങനെ യുള്ള അനേകം സൂചനകൾ (وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ) (നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ മുറുകെപ്പിടിക്കുവിൻ) എന്ന തിരുവാക്യത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചുകിടപ്പുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് സന്തോഷവും, ആവേശവും നൽകിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു ഈ അദ്ധ്യായം ഇങ്ങനെ ഉപസംഹരിക്കുന്നു: 'അവൻ നിങ്ങളുടെ യജമാനനാണ്. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ യജമാനൻ എത്രയോ നല്ല യജമാനൻ! എത്രയോ നല്ല സഹായകനും!' (هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ)

والحمد لله رب العالمين وله المنة والفضل